

Dropout-årsager i ungdomssport: Narrativer fra tre ishockeydrenge

Kandidatspeciale af Nicolai Rosenkilde

AALBORG UNIVERSITET

Forord

Følgende speciale på kandidatuddannelsen i idræt er udarbejdet af Nicolai Rosenkilde (18gr10102) ved School of Medicine and Health på Aalborg Universitet i perioden 1. februar – 6. juni 2018.

Jeg har i nærværende speciale valgt at undersøge, hvilke årsager der ligger til grund for unge idrætsudøveres sportslige dropout, herunder idrætsudøvere der har været del af et skole-sport-koordinerende tilbud på folkeskoleniveau. Dette blev gjort for at undersøge, om der kunne identificeres dropout-årsager, der var unikke for idræts elever i skole-sport-koordinerende tilbud.

Undersøgelsen henvender sig til alle, der har interesse i talentudvikling, og herunder klubber, idrætskoordinatorer, trænere, forældre og udøvere. Mit personlige håb med undersøgelsen er at klarlægge information, der kan være med til at sikre vedholdende idrætsdeltagelse for unge udøvere, og som har interesse for praktikere i sportsverdenen.

Jeg vil gerne starte med at takke mine tre respondenter, som jeg i specialet kalder Kasper, Kristian og Gustav. Tak fordi, I tog et par timer ud af jeres hverdag til at bidrage til min undersøgelse. Derudover skal der også lyde en stor tak til min vejleder Lars Domino Østergaard for kyndig vejledning af en studerende, der har forsøgt at tage springet fra kvantitativ til kvalitativ forskning. Der skal også lyde en stor tak til eliteidrætskoordinator Torben Sørensen fra Elitesport Aalborg for spændende samtaler om talentudvikling og stor behjælpelighed i forhold til information brugt i dette speciale samt en mini-studietur rundt i Elitesport Aalborgs praksis. Til sidst vil jeg også gerne sig en stor tak til Martin Struzinski fra Elitesport Aalborg og eliteidrætskoordinator og elevcoach Steen Refsgaard Olsen fra Aalborghus Gymnasium for spændende interviews, der ikke kom med i specialet, men som har været med til at stille værdifuld viden til rådighed, som jeg kommer til at bruge i mit specialeforsvar.

Abstract

The purpose of the following masters thesis was to identify dropout reasons for three young ice hockey players, who attended organized sports classes at elementary school level from the ages 13 to 16 years. Sports classes has been shown to provide an effective talent development environment for young athletes. In that respect it is relevant to investigate if some dropout reasons are unique for sports students.

Data was collected using a retrospective narrative interview ranging from 66 to 81 minutes in duration. Data was transcribed verbatim and analyzed using a thematic analysis to identify themes that could be associated with dropout reasons based on the existing research in the domain.

The results showed that seven main themes associated with psychological factors, family, the sports class, the sporting environment, coach relationship, developmental and performance factors, and the social network was initially associated with dropout reason.

The discussion of the results indicated that transitions, lack of mental training, pressure from family, early selection, transportation issues, a negative coach relationship, early specialization, lack of physiqiue, lack of team role, lack of playing time, and other social interests could be reasons leading to dropout.

Furthermore the current masters thesis identified a number of issues related to attending sports classes. These were a potentially detrimental increase in training hours, little time off from school or sport, closely linked athletic and academic domain in regards to conflicts being transferable, and a stigma towards ice hockey players in sports classes. It was discussed that these issues could be prerequisites for athletic dropout, but that the respondents of the current study were not affected by these as they dropped out after making the transition to high school.

Further research is required to obtain a greater comprehension of the issues related to sports classes.

1 Indholdsfortegnelse

Forord	1
Abstract.....	2
2 Problemanalyse.....	5
2.1 Problemformulering.....	7
2.2 Undersøgelsesspørgsmål.....	7
3 Baggrundsviden	8
3.1 Eliteidrætsudøvere og potentielle talenter	8
3.1.1 Det multidimensionelle talent.....	10
3.1.2 Overgange i en sportskarriere.....	11
3.1.3 Potentielle talenter i skole-sport-koordinerende tilbud.....	12
3.2 Dropout fra sport.....	16
3.2.1 Årsager til dropout.....	16
3.3 Årsager til deltagelse	20
3.4 Opsummering	21
4 Metode	22
4.1 Videnskabsteoretisk ståsted	22
4.2 Retrospektivt narrativ interview	25
4.3 Udvælgelse af respondenter.....	27
4.3.1 Inklusionskriterier	28
4.4 Tematisk analyse	28
4.4.1 De seks faser i den tematiske analyse.....	30
4.5 Metodekritik	32
5 Resultater	36
5.1 Psykologiske faktorer	36
5.1.1 Intern og ekstern motivation.....	36
5.1.2 Overgangsvanskeligheder.....	37
5.1.3 Mentaltræning.....	39
5.2 Familie	40
5.2.1 Støtte	40
5.2.2 Pres	40
5.3 Idrætsklasse.....	41
5.3.1 Svært at kombinere skole og sport.....	41
5.3.2 De slemme hockey-drenge	42
5.3.3 Uro i skolen blev til uro på isen.....	43

5.3.4 Mere seriøst på Sønderbroskolen.....	44
5.4 Sportsmiljøet.....	45
5.4.1 Tidlig opdeling og selektion	45
5.4.2 Svær logistik	46
5.5 Træner-relationen	47
5.5.1 Frustrationer forårsaget af træner-relationen	47
5.6 Udviklings- og præstationsfaktorer	49
5.6.1 Tidlig specialisering.....	49
5.6.2 Sen start	49
5.6.3 Fysisk modenhed	50
5.6.4 Mangel på fast rolle medførte frustration og udviklingsstagnering.....	51
5.6.5 Reduceret spilletid inden dropout	52
5.7 Det sociale netværk.....	52
5.7.1 Vennekredsen bevæger sig ud af hallen	52
5.8 Opsummering	53
6 Diskussion.....	54
6.1 Psykologiske faktorer	54
6.2 Familie	56
6.3 Idrætsklasse.....	56
6.4 Sportsmiljøet.....	58
6.5 Træner-relationen	59
6.6 Udviklings- og præstationsfaktorer	59
6.7 Det sociale netværk.....	61
7 Konklusion.....	62
8 Perspektivering	63
9 Referencer.....	64

2 Problemanalyse

Teenagere er en aldersgruppe i fare for frafald i idrætsdeltagelsen blandt andet på grund af stigende krav fra skolen, f. eks. i forbindelse med overgangen fra folkeskolen til ungdomsuddannelse og på grund af stigende fysiske krav i forbindelse med sporten, hvor nogle udøvere måske ender på et præstationsplateau, fordi vækstspurten i puberteten er forbi, og der dermed ikke kan hentes flere forbedringer på biologisk maturering (Baron-Thiene & Alfermann, 2015).

Teenagers frafald er et problem inden for talentudvikling i sport, hvor det er vigtigt, at fastholde en så stor talentmasse som muligt, da det er svært at forudsige, hvilke udøvere der kan blive verdensklasseatleter. Derudover kan unge udøvere overhale hinanden i deres udvikling, da sportslig udvikling er ikke-lineær, og nogle udøvere først begynder at udvise talent senere, da deres kompetencer udvikles senere (Abbott & Collins, 2004; Simonton, 1999; Williams & Reilly, 2000). Dermed kan nogle af de unge udøvere, der falder fra have nået et punkt i deres udvikling, hvor de ikke har opnået deres fulde potentiale, selvom de måske ikke med det blotte øje ligner spirende verdensklasseatleter. Derfor udgør teenageudøvere en kritisk population inden for talentudvikling, da der fra 13-årsalderen sker et fald i idrætsdeltagelsen blandt ungdomsudøvere (Pilgaard & Rask, 2016).

Et studie om dropout i elitesvømning af Fraser-Thomas, Côté, og Deakin (2008) understøtter ovenstående pointe omkring, at det måske ikke er de ungdomsudøvere, der her og nu er de bedste, også er dem, der vil være det flere år ud i fremtiden. Undersøgelsen viste, at frafaldne elitesvømmere specialiserede sig tidligere (Côté, Baker, & Abernethy, 2003), deltog i færre fritidsaktiviteter end de fastholdte, brugte mindre tid på ustruktureret træning, startede med at tage på træningslejre tidligere og blev de bedste i deres klub tidligere end de fastholdte elitesvømmere. Dette fund kan være et argument for, at man i klubber og specialforbund skal arbejde målrettet på at fastholde en så stor talentmasse som mulig, da det ikke nødvendigvis er de udøvere, der lige nu bliver udtaget til diverse U-landshold, som har det største sportslige udviklingspotentiale.

Psykosociale faktorer kan også være udslagsgivende for, at en udøver falder fra (Fraser-Thomas et al., 2008; Stambulova, Alfermann, Statler, & Côté, 2009). Udover de udviklingsmæssige faktorer fandt Fraser-Thomas et al. (2008), at frafaldne modtog signifikant mindre én-til-én-coaching, oftere havde forældre der var tidligere elitesportsudøvere, at frafaldnes bedste ven sjældnere kommer fra sportsmiljøet (Weiss & Weiss, 2004; Wold & Anderssen, 1992), og at de frafaldne ofte føler sig som de yngste i deres aldersgruppe i forhold til de fastholdte udøvere. Disse kan alle være faktorer, der har indflydelse på teenageres frafald i sport. En anden psykosocial faktor, der kan virke som en barriere for sportsudøvere, er, at forældrestøtte bliver mindre, jo ældre udøveren bliver (Fraser-Thomas et al., 2008). Dette er i overensstemmelse med flere studier, der fortæller, at forælderrollen skifter omkring det

tidspunkt, hvor udøveren overgår til seniorrækkerne i sin sport (Côté et al., 2003; Morris, Tod, & Eubank, 2016; Weiss & Weiss, 2004). Her bliver udøverens vigtigste relation i mange tilfælde træneren, hvor forældrenes rolle omhandler emotionel støtte. Derfor kan det være en barriere for udøveren, hvis han ikke modtager den rette form for støtte fra sin forældre, og hvis han har et negativt forhold til sin træner (Morris et al., 2016; Sisjord, 1993).

Det psykosociale aspekt er et udviklingsdomæne, der kan interagere med det sportslige udviklingsdomæne (Wylleman & Lavallee, 2004). Forskning har vist, at forskellige udviklingsdomæner som f. eks. det sportslige og uddannelsesdomænet samt det psykologiske og psykosociale kan interagere med hinanden (Petitpas, Brewer, & Van Raalte, 1996). Dette kan betyde at svære overgange i uddannelsesdomænet, som overgangen fra folkeskole til ungdomsuddannelse, kan have en negativ indflydelse på det sportslige udviklingsdomæne. Blandt andet har et studie i spansk fodbold af Chamorro, Torregrosa, Sánchez Oliva, García Calvo, & León (2016) vist, at unge fodboldspillere, der prioriterer deres privatsfære (herunder uddannelse) ligeligt i forhold til deres sportssfære er mere ressourcestærke i forhold til at klare overgangen fra junior til senior i deres sport.

At et ligeligt fordelt fokus på sports- og privatsfære kan være gavnende for udøverens sportslige udvikling kan være med til at gøre idéen om dual career attraktiv. Dual career er en karriereform, hvor udøveren sideløbende med sit hverv som elitesportsudøver har fokus på at tage en uddannelse, hvilket især er en fordel for sportsfolk, der ikke gør sig i en sport, hvor den økonomiske gevinst er så stor, at de kan leve af det (Aquilina, 2013). Til at varetage dual career for ungdomsudøvere har Team Danmark indgået aftaler med 22 danske kommuner og givet dem mærkatet 'elitekommuner'. I disse kommuner, er det muligt at blive optaget i idrætsklasser, hvor elevens sportsliv bliver koordineret med uddannelsen. Denne form for dual career har vist sig at være en god løsning til at balancere sport og andre livssfærer samt at sikre gode udviklingsmuligheder for ungdomsudøvere (Olesen, Skrubbeltang, & Nielsen, 2015). Derudover har forskning vist, at en optimal balance mellem sport og andre livssfærer er en faktor, der kan være med til at forhindre frafald blandt sportsudøvere (Stambulova, Engström, Franck, Linnér, & Lindahl, 2015).

Med de optimale rammer for udvikling som skole-sport-koordinerende tilbud faciliterer, og de økonomiske omkostninger disse tilbud har, er det relevant at undersøge, hvorfor unge udøvere fra disse tilbud falder fra, og om nogle af disse årsager er i tråd med den allerede præsenterede litteratur om dropout. Dette kan være med til at skabe viden, der kan implementeres i skole-sport-koordinerende tilbud og på den måde optimere den praksis, der kan være med til at holde fast i udøvere, så de får opfyldt deres sportslige potentiale, og så klubber kan få sikret størst mulige talentmasser.

2.1 Problemformulering

Hvilke årsager ligger til grund for dropout for unge eliteidrætsudøvere, som har været del af et skole-sport-koordinerende tilbud?

2.2 Undersøgelsesspørgsmål

- Hvordan udvikles en eliteidrætsudøver?
- Hvad ved vi allerede om frafald blandt unge eliteidrætsudøvere?
- På hvilken måde understøttet et skole-sport-koordinerende tilbud unge eliteidrætsudøvers udvikling?

Af pragmatiske årsager undersøger nærværende studie, hvilke årsager der ligger til grund for tre talentfulde ishockeyspillere fra AaB Ishockeys dropout.

3 Baggrundsviden

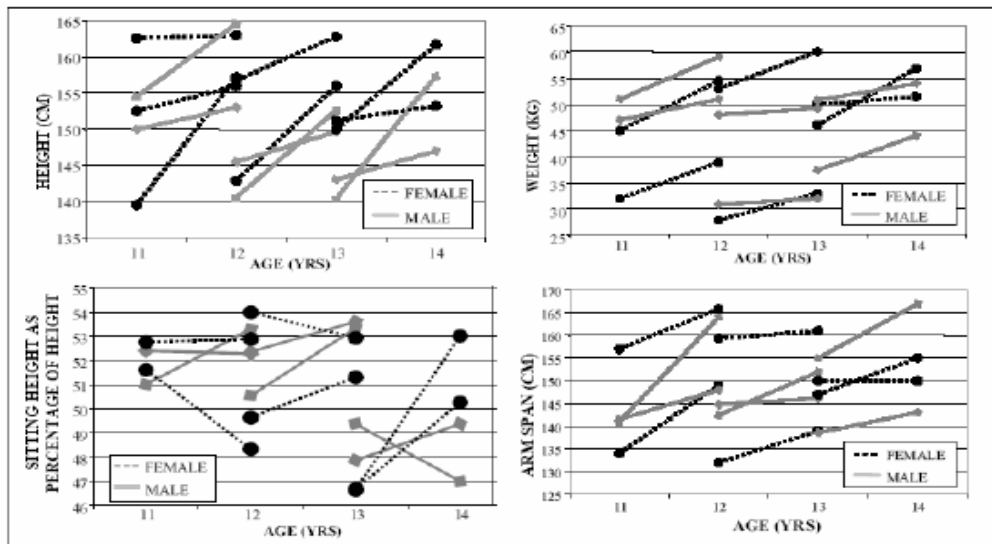
Følgende afsnit tager udgangspunkt i nærværende studies undersøgelsesspørgsmål. Det indeholder et afsnit om eliteidrætsudøvere og potentielle talenter, hvordan de udvikles, dropout-årsager, årsager til deltagelse samt overgange i en sportskarriere. Derudover er der også et overafsnit om skole-sport-kordinerende tilbud. Her findes der underafsnit om, hvad det kræver at blive optaget i en idrætsklasse, og hvordan idrætsklassen fungerer som talentudviklingsmiljø.

3.1 Eliteidrætsudøvere og potentielle talenter

Følgende afsnit vil omhandle, hvordan en eliteudøver udvikles. Forskning om karriereudvikling og talentudvikling fastslår, at udviklingen af atletiske evner (herunder både fysiske og psykologiske) er ikke-lineære (Abbott, Button, Pepping, & Collins, 2005), og at forskellige trænere har forskellige syn på, hvad et talent er, hvilket kan influere potentielle selektioner (Christensen, 2009). Forskning inden for karriereudvikling i sport viser, at det ikke er muligt at trække en lige linje fra gode præstationer i den tidlige deltagelse til fremtidig tilblivelse til verdensklasseatlet (Abbott et al., 2005; Abbott & Collins, 2004; Vanden Auweele, De Martelaer, Rzewnicki, De Knop, & Wylleman, 2004)

Fysisk udvikling

Som beskrevet ovenfor er den fysiske udvikling ikke-lineær (Abbott et al., 2005). Med andre ord er det svært at vide, hvordan en udøver vil udvikle sig fysisk, og da det fysiske aspekt er vigtigt i flere sportsgrene, anbefaler blandt andet Team Danmark, at man venter med selektion til efter puberteten (Team Danmark & DIF, 2011). Nedenstående figur giver en idé om uforudsigeligheden og ustabiliteten af fysisk udvikling (Abbott & Collins, 2002). For eksempel kan det ses at fysiske parametre som højde og vægt, der må tilskrives en vis vigtighed i en sport som ishockey, ikke udvikles samtidig interpersonelt, og derfor er det svært at spå om fremtidig succes i sportsgrene, hvor fysiske parametre kan hænge sammen med præstationsniveau.

Figur 1: Relative instability of height within cohorts of Scottish boys and girls (age 11 to 12) (Abbott & Collins, 2002)

Forskning har endvidere vist, at her og nu-præstationer er signifikant influeret af fysisk modenhed (Nicolas Delorme, Boiché, & Raspaud, 2010; Sherar, Baxter-Jones, Faulkner, & Russell, 2007), der, som tidligere omtalt, er en ustabil parameter, som udvikles ikke-lineært (Abbott et al., 2005; Abbott & Collins, 2002; Blanksby, Bloomfield, Ponchard, & Ackland, 1990).

Psykologiske forudsætninger for eliteudøvere

Atletisk udvikling er således ikke-lineær, og der er kompetencer, der rækker ud over de rent fysiske og motoriske færdigheder, som er vigtige for denne udvikling (Abbott et al., 2005; Collins, MacNamara, & McCarthy, 2016). En lignende ikke-lineær udvikling som den fysiske er ligeledes etableret i Abbott et al. (2005), hvor det psykologiske karakteristikum *commitment (engagement)* på samme måde fluktuerer gennem en atlets udvikling. Commitment er en af de færdigheder, litteraturen har etableret som vigtig for, at en atlet kan opnå ekspertise. MacNamara og kolleger (MacNamara, Button, & Collins, 2010) har etableret en række psykologiske færdigheder, som er vigtige for at opnå ekspertise inden for sport. De psykologiske færdigheder kaldes *Psychological Characteristics of Developing Excellence (PCDE)*.

<p>Psychological Characteristics of Developing Excellence (PCDE)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Motivation ● Commitment ● Målsætning ● Kvalitetstræning ● Visualisering ● Realistiske præstationsevalueringer ● At overkomme pres ● Sociale færdigheder ● Konkurrenceevne ● Vision om hvad der kræves for at opnå
---	--

	succes <ul style="list-style-type: none"> ● Vigtighed af arbejde med svagheder ● Opmærksomhed i kamp ● Selvtillid
--	--

Tabel 1: Psychological Characteristics of Developing Excellence (PCDE) (MacNamara et al., 2010)

Her er det i nærværende undersøgelse relevant at inddrage disse færdigheder i forhold til undersøgelsens respondenterne, da de måske kan være med til at forklare, hvorfor de ikke gik hele vejen til højeste niveau i deres sport. Eksempler på vigtigheden af psykologiske færdigheder frem for fysiske dispositioner i forhold til udvikling kan findes i anekdoter fra sportsverdenen. For eksempel da 200-meter-sprinteren Pietro Mennea startede med at dyrke atletik tvivlede næsten alle hans trænere på, at han kunne opnå signifikante resultater. Mennea fortalte i et interview, at han brugte trænerens udtalelser som en stimulus til at modbevise dem (Birri, 2000). Det gjorde han, og fra 1979 til 1996 holdt han verdensrekorden på 200-meter-distancen. Eksemplet med Mennea er et vidnesbyrd på, at begrebet talent er en social konstruktion, som forstås forskelligt af forskellige aktører (Christensen, 2009; Csikszentmihalyi, Rathunde, & Whalen, 1993). Det er også underbygget inden for forskningen om talentudvikling. Den danske forsker Mette Krogh Christensen (2009) har undersøgt, hvordan otte toptrænere i fodbold vurderer spillere og fandt, at den praksis udføres på tre subjektive måder, og at disse har indflydelse på, hvordan en spiller vurderes. Vurderinger af udøvere og en eventuel deraf følgende udvælgelse til højere niveau kan dermed være forskellig fra træner til træner og være baseret på her og nu-præstationer frem for potentiale (Abbott et al., 2005).

3.1.1 Det multidimensionelle talent

Når atletisk udvikling er ikke-lineær, og de kompetencer der er vigtige rækker ud over fysiske kompetencer, er det vigtigt at anskue talent som et dynamisk koncept, hvor kompetencer inden for det fysiske, psykologiske og miljømæssige spiller en rolle (Henriksen, 2011; Simonton, 1999). Henriksen (2011) foreslår en multidimensionel model (Figur 2), der viser talent som et koncept, der er influeret af mange forskellige faktorer, der fungerer som forudsætninger for den talentfulde udøver.

Som det fremgår af Henriksens (2011) model, handler talent ikke kun om en række fysiske kompetencer, som udvises i den pågældende sport. Faktorer som sociologi (relationer) og

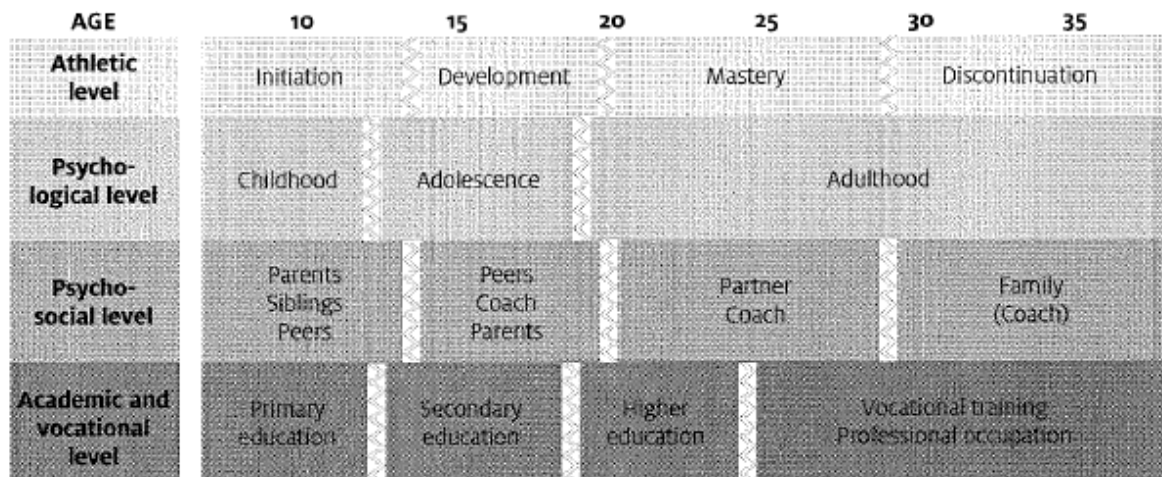
Figur 2: Talent er et multidimensionelt koncept (Henriksen, 2011).

psykologiske færdigheder er ligeledes vigtige. For eksempel har forskning klart vist, at eliteudøvere besidder signifikant højere niveauer af mentale færdigheder end udøvere på lavere niveauer (se *Tabel 1* for oversigt). Udvikling og vedligeholdelse af psykologiske færdigheder er uden tvivl vigtig for udviklingen af talent. Det er for eksempel bemærkelsesværdigt, at commitment og selvtillid konsistent har vist sig at hænge tæt sammen med præstationer på højt niveau (Durand-Bush & Salmela, 2002).

Tidligere forskning som Simonton (1999) tilslutter sig ligeledes begrebet om talent som multidimensionelt og dynamisk. Simonton (1999) argumenterer, at de kompetencer, der gør sig gældende for, at en udøver udviser talent, er multidimensionelle, men ligeledes at de kan udvikles og degenerere over tid. Simonton (1999) argumenterer, at hvis blot én kompetence inden for det multidimensionelle spektrum er fraværende, så udviser en udøver ikke talent. Her åbner Simonton (1999) ligeledes op for diskussionen omkring *late bloomers*, da visse færdigheder “venter i kulissen” og først dukker op, når støttende delsystemer og processer er klar (Thelen, 1995). Det vil sige, at visse færdigheder først viser sig på et bestemt ikke-definerbart tidspunkt i udviklingen, og at en “late bloomer” først begynder at udvise potentiale, når den ene færdighed er klar (Simonton, 1999; Abbott et al., 2005). På grund af denne matureringsproces bliver sandsynligheden for at identificere et talent større som en funktion af tid. Derfor vil antallet og præcisionen af identificerede potentielt talentfulde udøvere øges i takt med udøverens alder. Af samme grund vil flere potentielt talentfulde udøvere blive elimineret, jo tidligere identificering og udvælgelse finder sted (Abbott et al., 2005).

3.1.2 Overgange i en sportskarriere

Wylleman og Lavallees (2004) model *The Developmental Model of Transitions Faced by Athletes* er baseret på Blooms (1985) identifikation af stadier, som talentfulde individer gennemgår under deres udvikling.

Note: A dotted line indicates that the age at which the transition occurs is an approximation.

Figur 3: *The Developmental Model of Transitions Faced by Athletes* (Wylleman, Alfermann, & Lavallee, 2004, s. 30)

Modellen består af fire lag, hvor det øverste lag består af de tre stadier fremsat af Bloom (1985) og et discontinuation-stadie: (1) begyndelsesstadiet, hvor unge atleter bliver introduceret til organiseret sport, og hvor de bliver defineret som talentfulde atleter, (2) udviklingsstadiet, hvor atleter bliver mere dedikerede til deres sport, og hvor mængden af træning og graden af specialisering øges, (3) mastery- eller perfektionsstadiet, hvor atleter når deres højeste sportslige niveau, og (4) discontinuation-stadie. Det andet lag reflekterer de overgange, der sker på psykologisk niveau herunder barndom, teenager, (ung) voksen. Det tredje lag repræsenterer den udvikling, der sker i en atlets psykosociale udvikling i relation til atletens involvering i sporten samt den sportslige familie, relationer til jævnaldrende, træner-atlet forhold, ægteskab og andre interpersonelle relationer. Det fjerde lag reflekterer atletens uddannelsesmæssige overgange, herunder overgangen til folkeskole, overgangen til ungdoms- eller erhvervsuddannelse, overgangen til højere uddannelse (universitet) og til sidst overgangen til faglig træning og/eller professionel beskæftigelse. Modellen giver således et overblik over, hvor atleten befinder sig i forskellige udviklingsdomæner i relation til sin sportskarriere og giver dermed et holistisk indblik i atletens liv, som er relevant i forskningen inden for sportskarrieren (Debois, Ledon, & Wylleman, 2015; Morris et al., 2016; Stambulova et al., 2009; Wylleman, Alfermann, & Lavallee, 2004). Modellen kan i nærværende undersøgelse inddrages i forhold til respondenternes udviklingshistorie, da den er med til at redegøre for de overgange, som respondenterne gennemgår i deres udvikling inden for de fire udviklingsdomæner.

Overgange inden for de fire udviklingsdomæner kan ske samtidig, som for eksempel når overgangen fra junior til senior sker samtidig med overgangen fra folkeskole til gymnasium og/eller overgangen fra teenager til voksen. På den måde kan udviklingsdomæner interagere med hinanden (Petitpas et al., 1996). En overgang kan defineres som: "en begivenhed eller ikke-begivenhed som resulterer i en ændring i antagelser om en selv og verdenen, og som derfor kræver en tilsvarende ændring i ens opførsel og relationer" (Schlossberg, 1981, s. 5). De ændringer, der forekommer i en overgang, kræver balance mellem de ressourcer og barrierer, der er til stede for den enkelte udøver i forhold til at tilpasse sig ændringerne (Stambulova, 2003). Følgende afsnit vil redegøre for overgange og ressourcer i idrætsskolen som talentudviklingsmiljø.

3.1.3 Potentielle talenter i skole-sport-koordinerende tilbud

Respondenterne i nærværende undersøgelse gik i idrætsskoler i folkeskolen fra 7. eller 8. klassetrin. Følgende afsnit vil være todelt. Første del forsøger at underbygge respondenternes status som potentielle talenter ved at forklare den optagelsespraksis, der foregår i idrætsskolen. Anden del vil forsøge at forklare idrætsskolen som talentudviklingsmiljø og i forlængelse heraf, hvordan idrætsskolen kan være en gunstig talentpraksis i forhold til at generere ressourcer, der hjælper udøveren med at overkomme de barrierer, de møder i deres sportslige udvikling.

3.1.3.1 Optagelse i idrætsklasse

Optagelsen til en idrætsklasse foregår ved en idrætsfaglig vurdering af den enkelte udøver. I Aalborg Kommune er det Elitesport Aalborg, der står for denne optagelsesproces, og det er blandt andet organisationens opgave, at sørge for at alle elever på 6. klassetrin i kommunen bliver informeret om tilbuddet ved uddeling af den årlige folder omhandlende idrætsklasseforløbet og optagelsesprøven. Optagelsesprocessen starter med at den enkelte udøver sender et digitalt ansøgningsskema med udtalelser fra klub og specialforbund, hvorefter udøveren inviteres til den idrætsfaglige vurdering. Optagelse til samtlige sportsgrene følger samme skabelon, hvor kun det sportslig-tekniske indhold i de respektive idrætsfaglige vurderinger varierer. Til den idrætsfaglige vurdering vil den enkelte udøvers sportslige niveau blive vurderet af en ekstern repræsentant. I ishockey er den eksterne repræsentant Danmarks Ishockey Unions udviklingschef. Udviklingschefens opgave er at vurdere, hvorvidt den enkelte udøver har et tilstrækkeligt højt niveau til at komme i betragtning til det skole-sport-koordinerende tilbud. Ved den idrætslige vurdering bliver der lagt vægt på om den enkelte ansøger har kompetencer, som de andre ikke har, og om ansøgeren udviser en motivation, der indikerer, at de har lyst til at blive bedre (Olesen, Skrubbeltrang, & Nielsen, 2015). Bliver en udøver vurderet tilstrækkelig dygtig i sin idrætsfaglige vurdering, optages denne i det skole-sport-koordinerende tilbud. Efter den idrætsfaglige vurdering inviteres udøveren til en samtale, hvor formålet er at snakke med den enkelte udøver omkring hans/hendes skolegang og at lære ansøgeren at kende, så han/hun kan placeres i en klasse.

3.1.3.2 Idrætsklassen som talentudviklingsmiljø

Nærværende undersøgelses respondenter har alle været optaget og gået i en idrætsklasse fra 7. eller 8. til 9. klassetrin i en alder fra 13-16 år. Idrætsklasser er et kombineret skole- og idrætstilbud i udkolingen. Idrætsklasserne er etableret i et samarbejde mellem Team Danmark og de 22 elitekommuner, der har forpligtet sig på en kommunal satsning på eliteidræt (Team Danmark & Kulturministeriet, 2009). Idrætsklasser er med til at støtte unge udøvers sportslige udvikling ved, at der skabes en fælles praksis for det atletiske- og uddannelsesmæssige domæne (Olesen et al., 2015). I Team Danmark og Danmarks Idrætsforbunds (DIF) konceptbeskrivelse for idrætsskoler defineres en idrætsskole som:

En folke-/grundskole, der, udover den obligatoriske idræt, har minimum 2 ugentlige ekstra idrætstilbud i dagtimerne (dobbeltlektioner) fra 0.-9. klasse. Idrætsundervisningen tager afsæt i Team Danmarks koncept for aldersrelateret træning og bidrager derved til at sikre alsidig fysisk, psykisk og social udvikling. (Team Danmark & Danmarks Idræts-Forbund, 2009)

Derudover tilstræbes afleveringer og lektier afstemt med idræts elevernes træningspas, samtidig med at fravær forbundet med træningslejr og konkurrencer accepteres (Olesen et al., 2015, s. 8).

I undersøgelsesrapporten om idrætsklasser *Idrætstalenter i den danske folkeskole - forpligtet på udvikling* (Olesen et al., 2015) har man undersøgt, hvilke overgange elever i en idrætsklasse oplever, og hvilke ressourcer de har til rådighed for at overkomme de overgange. Som redegjort for i foregående afsnit er en atlets udvikling kendetegnet ved et væld af overgange (se *Figur 3*) som kan skabe udfordringer og modgang for den enkelte udøver, og disse overgange kan forekomme inden for andre domæner end det sportslige. Her fandt man, at mange af de udfordringer og overgange som senior eliteudøvere oplever i deres karrierer går igen i idrætslevers hverdag, og at de interne og eksterne ressourcer, som senior eliteudøvere påpeger, er vigtige for at overkomme de udfordringer og overgange, ligeledes går igen i idrætslevers erkendelse (Henriksen & Mortensen, 2014). Nedenfor er en oversigt over de udfordringer og barrierer, som senior eliteudøvere og idrætslever oplever:

Senior elite (Henriksen & Mortensen, 2014)	Idrætslever (Olesen et al., 2015)
Finde ud af, at man har talent (tidligt)	
Dobbelt karriere i sport og uddannelse	Få tid til træning og lektier / Valg af ungdomsuddannelse med mulighed for sport
Optagelse i senioreliten	
Overgang fra U-15 til U-17/Få første kontrakt At spille mod ældre spillere – på ældre hold	
Klubskifte	Klubskifte i forbindelse med optagelse i idrætsklasse (eller tidligere)
Problemer ift. partner	Mulige problemer i hjemmet
Skader	Skader
Tilbagegang i præstationer	
Fysisk udvikling/ at rykke sig eller ikke	
For meget rejseaktivitet	Transport (if. skole-/klubskifte)
Flytning/flytte hjemmefra	(Flere har overvejelser herom)
Medaljer øger præstationspres	
Medaljer som tegn på at talentet er til stede – ranglister – nationale udtagelser	
Trænerskifte	
Fravalgt/”bænket”	Sat af holdet/ bänk eller 2. valg
Bo i udlandet/ kulturchock	

Overgang til idrætsklasse: Sportsnørd eller særting i den gamle skole Skift af venner i forbindelse med optagelse i idrætsklasse Øget behov for restitution	
--	--

Tabel 2: Udfordringer og overgange (Olesen et al., 2015, s. 37)

Af vigtige interne ressourcer nævner de to grupper: viljestyrke, realistisk selvbillede, selvtillid, træningsvillighed, god til at planlægge, evne til at overkomme modgang og målrettedhed (Olesen et al., 2015, s. 40). De nævnte ressourcer er ligeledes i overensstemmelse med forskning om, hvilke psykologiske egenskaber der er vigtige for eliteudøvere (Larsen, Alfermann, Henriksen, & Christensen, 2014; MacNamara et al., 2010). Af vigtige eksterne ressourcer er der følgende sammenfald for de to grupper:

Senior eliteudøver (Henriksen & Mortensen, 2014)	Idræts elever (Olesen et al., 2015)
Familie	Forældreopbakning og søskende i sport
Venner indenfor og udenfor sporten	Venner indenfor sporten; savner ofte venner fra gl. klasse
Træning med forskellige klubber og nationer	Morgentræning giver variation i træningen (ofte mere individuelt tilrettelagt)
Hjælpsomme ældre eliteudøvere	Idrætsklassen giver bedre tid i / struktur på hverdagen
Åbent træningsmiljø med træning på tværs af alder og niveau. Imødekommende og ærligt miljø.	Godt hold, kamp om pladser, mulighed for at steppe up / Træner med seniorer eller ældre uhold
Træner	Træner / Ros fra træner er betydningsfuldt / God træner kan se hvordan de kan blive bedre / Udvælgelse til særlige hold
Holdkammerater	Holdkammerater vigtige for engagement og trivsel / Giver opbakning og anerkendelse af indsats

Tabel 3: Eksterne ressourcer (Olesen et al., 2015, s. 43)

Derudover oplever idrætsleverne, at nogle af de tilbud, der er i forbindelse med deres virke i idrætsklassen virker som eksterne ressourcer for dem. Blandt andet fysioterapeuten der er tilknyttet klassen, støtteordninger fra Team Danmark og kommunen, og optagelse i idrætsklassen der opfattes som et tegn på talent, og som giver mulighed for at gå i klasse med andre, der prioriterer idræt. Olesen et al. (2015) påpeger således, at idrætsleverne er omgivet af mange aktører, som støtter deres udvikling

på forskellig vis. Der er både aktører, som presser idrætseleverne til at blive bedre, og andre aktører som støtter dem i forhold til at overkomme udfordringer og overgange. Derudover viser sammenfaldet af udfordringer og overgange mellem senior eliteudøverne og idrætseleverne, at idrætseleverne indgår i en praksis, der minder om den senior eliteudøverne begår sig i, hvilket kan være med til at skabe erfaringer, som idrætseleverne profiterer fra på længere sigt.

3.2 Dropout fra sport

Følgende afsnit omhandler de faktorer, som forskning har peget på som determinanter for dropout fra en sportskarriere. Først vil afsnittet afdække, hvad der forstås ved en atletisk karriere og komme med en definition på dropout fra en sportskarriere.

En atletisk karriere er et udtryk for en flerårig sportsaktivitet, frivilligt valgt af personen, med det mål at nå hans/hendes individuelle top i atletisk præstation i en eller flere sportsbegivenheder (Alfermann & Stambulova, 2007). Alfermann (1995) associerer dropout fra en sportskarriere med for tidlig afslutning af sportskarrieren, og derfor defineres dropout i nærværende studie som: *“en sportskarriere der er blevet afsluttet før udøveren har opnået sin individuelle top i atletisk præstation”*, hvilket er konsistent med Park, Lavalley, og Tod (2013). Studier inden for talentudvikling foreslår, at det er vanskeligt forudsige, hvilke udøvere der har potentiale til at nå verdenseliten, da udvikling er ikke-lineær og på grund af “late bloomers”, som er udøvere, der udvikles senere end deres jævnaldrende (Abbott et al., 2005; Simonton, 1999). Det dilemma er nærmere beskrevet i foregående afsnit.

3.2.1 Årsager til dropout

Klint og Weiss (1986) har klassificeret tre forskellige grupper af dropout: (1) de modstræbende dropouts, der er tvunget til at stoppe på grund af alvorlig sygdom/skader eller et overvældende atletisk program, (2) de frivillige dropouts, der vil engagere sig i andre sportsgrene eller aktiviteter, og (3) de resistente dropouts, der betragter, at omkostningerne af deres deltagelse er større end fordelene ved at være involveret. Forskningen inden for årsager til dropout indordner sig ifølge Enoksen (2011) i fem kategorier. Med inspiration fra Enoksen (2011) har jeg udarbejdet syv kategorier om dropout-årsager, som er underbygget af litteraturen.

3.2.1.1 Trænings- og præstationsfaktorer

Nogle årsager til dropout fra sportskarrieren kan være relateret til tidlig specialisering (Baker, 2003) og herunder for seriøs træning i en for tidlig alder (Côté et al., 2003). Et kendt mærkat på seriøs, målrettet træning er *deliberate practice* (K. A. Ericsson, Krampe, & Tesch-Römer, 1993). Anders Ericsson og kolleger (1993) konkluderer, at vejen til ekspertise er brolagt af mange års systematisk deltagelse i *deliberate practice*. *Deliberate practice* defineres som ‘en i høj grad struktureret aktivitet med det

eksplicite mål at forbedre præstationer' (Ericsson et al., 1993, s. 368). Ericsson viste, at ekspert-violinister og -pianister kunne adskilles fra ikke-eksperter ud fra deres akkumulerede deliberate practice-mængde. Ud fra dette studie opstod også reglen om, at man skal indgå i 10.000 timers deliberate practice for at nå ekspertniveau indenfor et bestemt område. Disse fund er ligeledes gjort inden for sport som field hockey, kampsport, fodbold, kunstsport og brydning (Helsen, Starkes, & Winckel, 1998; Starkes, Deakin, Allard, Hodges, & Hayes, 1996). Dermed vil en udøver, der starter sin træning tidligt, ifølge Ericsson have en fordel i forhold til jævnaldrende, der starter senere. I sport defineres intensiv træning, der startes i en tidlig alder som tidlig specialisering (Hill, 1993). Studier har imidlertid vist, at deliberate practice og tidlig specialisering ikke er den eneste vej til ekspertise, og at intensiv træning fra en tidlig alder kan have negative konsekvenser som dropout (Carlson, 1988; Côté, 1999; Wall & Côté, 2007). Deliberate practice karakteriseres blandt andet ved, at det er drevet af ekstern motivation, fokus på resultater frem for proces, rigide regler og ingen umiddelbar belønning (Ericsson et al., 1993). At disse faktorer kan have en negativ konsekvens på unge udøvere er konsistent med forskning af Wiersma (2000), der har vist, at disse faktorer kan have en nedbrydende effekt på børn. Modsætningen til deliberate practice er *deliberate play*. Smith, Takhvar, Gore, og Vollstedt (1986) definerer *play* ud fra følgende fem kriterier:

- 1) Indre motivation
- 2) Positiv påvirkning: Aktiviteten er nydelsesfuld for barnet
- 3) Ikke-bogstavelig: Aktiviteten udføres ikke seriøst
- 4) Midler/slutmål: Barnet er mere interesseret i præstationen i aktiviteten end i resultatet af aktiviteten
- 5) Fleksibilitet: Aktiviteten har en vis variation i form og kontekst

Côté et al. (2003) foreslår, at en mere legende og ikke-specialiseret introduktion til sport er mere passende end tidlig specialisering og deliberate practice, da den indre motivation til aktiviteten, der udvikles ved en legende tilgang, er nødvendig for den fortsatte commitment til sportsdeltagelse. Derudover foreslår Côté og kolleger (1999, 2003), at tidlig deltagelse i flere idrætsgrene er vigtig for ekspertatleters tidlige idrætsdeltagelse. Dette er blandt andet konsistent med Carlsson (1988), der viste, at ekspert-tennisspillere specialiserede sig i 14-årsalderen, mens ikke-eksperter specialiserede sig i 11-årsalderen. Derudover har Soberlak & Côté (2003) vist i et studie om ishockey, at de undersøgte ishockeyspillere nåede ekspertniveau med en gennemsnitlige deliberate practice-mængde på 3.072 timer, hvilket er væsentligt mindre, end de 10.000 timer, Ericsson og kolleger (1993) postulerer, er nødvendige for at opnå ekspertise.

At tidlig specialisering og deliberate practice kan forårsage dropout er ligeledes påvist i et studie omhandlende elitesvømmere af Fraser-Thomas et al. (2008). Fraser-Thomas og kolleger undersøgte

dropout blandt eliteungdomssvømmere og fandt årsager, der kunne relateres til svømmernes atletiske udvikling og psykosociale faktorer. Blandt andet fandt Fraser-Thomas et al. (2008), at de svømmere, der stoppede deres deltagelse, havde specialiseret sig tidligere, end dem der ikke var stoppet. Derudover havde dropout-svømmerne brugt mindre tid på aktiviteter uden for deres sport og ustruktureret træning. Dertil ligger mange trænere for stor vægt på seriøs træning og forsømmer sociale aspekter, som kan være en årsag til deltagelse (se *Afsnit 3.3*) (Molinero, Salguero, Alvarez, Marquez, & Turo, 2006)

3.2.1.2 Uddannelse- og arbejdsforpligtelser

Uddannelse og arbejde sideløbende med forfølgelsen af en atletisk karriere kan skabe konflikter mellem tidsprioriteter og skolearbejde for mange atleter (Enoksen, 2002). López de Subijana, Barriopedro, og Conde (2015) beskriver nogle af de udfordringer, der kan være forbundet med at skulle balancere en uddannelses- eller arbejdskarriere ved siden af sportskarrieren. En af disse udfordringer kan være økonomiske vanskeligheder i forhold til, hvad indkomsten i udøverens sport er (Selva, Pallarès, & González, 2013). Her gør det en stor forskel, om udøverens idrætsgren er på det olympiske program. López de Subijana et al. (2015) påpeger ligeledes, at planlægning er en udfordring, og at det er svært at køre to karrierer sideløbende. I forlængelse heraf fokuserer Enoksen (2002) på, at mangel på tid og planlægning af denne er en typisk årsag til dropout fra konkurrencesport. Baron-Thiene og Alfermann (2015) påpeger ligeledes, at teenagere er en aldersgruppe i risiko for dropout på grund af øgede krav fra skolen og øgede fysiske krav fra sporten.

3.2.1.3 Påvirkninger fra sportsmiljøet

Aspekter ved organiseringen af sportsmiljøet kan have en effekt på udøvernes risiko for at stoppe deres deltagelse. For eksempel kan selektion og den dermed følgende deselektion af udøvere, der foregår, når udøvere vælges fra et hold som for eksempel førsteholdet på en given årgang, kan være med til at forårsage dropout (Neely, McHugh, Dunn, & Holt, 2017; Wylleman & Lavalée, 2004). Deselektion kan forårsage en række negative psykologiske og følelsesmæssige konsekvenser, som kan få udøveren til at stoppe sin deltagelse. For eksempel rapporterer deselekterede atleter et tab af athletic identity, venskaber, forbundethed til skolen og forringet akademisk præstation samt følelser af angst, ydmygelse og vrede (Neely et al., 2017). Denne udvælgelse kan i nogle sammenhæng tilmed vise sig at være fejltagtig, da der ikke tages højde for 'late bloomers', som måske indstiller deres karriere på grund af, at de bliver deselekteret på grund af deres nuværende præstationer. Denne problemstilling tages op i en udmelding fra den *Internationale Olympiske Komité* som er baseret på mere end 250 studier om talentudvikling (Bergeron et al., 2015). Her anbefaler man, at en mere inkluderende og langtidsorienteret tilgang til talentudvikling ville kunne løse nogle af de problemer, der er med talentidentifikation.

3.2.1.4 Psykosociale faktorer

Et socialt og stimulerende træningsmiljø med gode relationer til venner, forældre og kompetente trænere kan have en positiv indflydelse på de valg, atleter tager (Carlson, 1991). Forskning viser dog, at et negativt socialt miljø (Sisjord, 1993) og utilfredsstillende støtte fra vigtige relationer (Ferreira & Armstrong, 2002) ofte fører til tidligt dropout fra sport. Trænerkonflikter og pres fra sociale agenter kan beskrives som psykosociale faktorer for dropout. Fraser-Thomas et al. (2008) fandt med en spørgeskemaundersøgelse ligeledes frem til en række psykosociale faktorer, der gik igen hos svømmere, der havde stoppet deres sportsdeltagelse sammenlignet med dem, der havde fastholdt deres deltagelse. Studiet fandt, at dropouts modtog mindre en-til-en coaching, de havde oftere forældre, der var eks-atleter, de følte, de udviklede et tæt forhold til deres træner tidligere, og deres bedste ven kom sjældnere fra sportsmiljøet (Weiss & Weiss, 2004; Wold & Anderssen, 1992). Fraser-Thomas et al. (2008) vurderer, at forældre, som er eks-atleter, kan lægge et uintentionelt pres på deres børn på grund af deres egen sportshistorie.

3.2.1.5 Valg af andre sportsaktiviteter og andre interesser

Ønsker om at prioritere andre aktiviteter og interesser (Klint & Weiss, 1986; Sisjord, 1993) og ønsker om at bruge mere tid med venner (Patriksson, 1987) er årsager til, at mange unge atleter vælger at stoppe med en bestemt sport. Forskning har ligeledes fundet, at en hyppig årsag til dropout er, at udøveren har andre interesser, som han/hun vil forfølge (Monteiro et al., 2017; Rottensteiner, Laakso, Pihlaja, & Kontinen, 2013).

3.2.1.6 Overgange

Park et al. (2013) konkluderer, at udøvere, der afbryder deres karrierer i en yngre alder, udtrykker større karriereovergangsudfordringer. Dermed er det vigtigt at afklare overgangsvanskeligheder, når dropout blandt ungdomsudøvere undersøges. Overgange kan være svære perioder i en sportskarriere, som kan føre til dropout, hvis overgangen ikke overkommes (Park et al., 2013; Vanden Auweele et al., 2004). Overgange i en sportskarriere kan være af normativ eller non-normativ karakter (Stambulova et al., 2009; Wylleman et al., 2004). Normative overgange er de overgange man kan forudse som for eksempel overgangen til en ny aldersgruppering, som er bestemt af udøverens kronologiske alder. Non-normative overgange er ikke-forudsigelige og kan blandt andet være en skade eller et trænarskifte. Jævnfør Wylleman og Lavalles (2004) model om overgange (se *Figur 3*) influeres udøvere af overgange, der sker indenfor de fire udviklingsdomæner: atletisk, psykologisk, psykosocialt og uddannelse/faglig.

Hvis den enkelte udøver ikke er tilstrækkelig ressourcestærk i forhold til den pågældende overgang, kan udøveren overgå til en *kriseovergang* (Stambulova, 2003). En kriseovergang kan kræve en intervention for at sikre udøveren en effektiv overgang, men hvis intervention ikke er effektiv, eller den udebliver, kan dette have omkostninger for udøveren som: nedgang i sportslige resultater, skader, overtræning,

psykosomatiske sygdomme og sportslig dropout (Stambulova, 2003; Vanden Auweele et al., 2004). Da overgange kan være årsag til sportslig dropout, er det vigtigt at holde sig for øje, hvilke overgange der forekommer og på hvilke tidspunkter i udøverens udvikling. Ikke kun på det atletiske udviklingsdomæne men ligeledes det psykologiske, psykosociale og uddannelsesmæssige domæne.

3.2.1.7 Fysisk modenhed

Fysisk modenhed har ligeledes vist sig at være en årsag til dropout forårsaget af negative præstationer. Et studie af Delorme et al. (2010) undersøgte forholdet mellem relativ alderseffekt (RAE) og dropout i fransk herrefodbold. Her fandt man en overrepræsentation af de relativt yngre 4. kvartalsspillere blandt de spillere, der stoppede deres deltagelse fra U9 til U18. I et andet studie om basketball fandt Delorme og Raspaud (2009) ligeledes en signifikant forskel i højde mellem spillere fra samme aldersgruppering. De resultater kan være et vidnesbyrd på, at nogle spillere har en større risiko for at stoppe deres deltagelse på grund af deres fysiske størrelse. Dette er ligeledes konsistent med Fraser-Thomas et al. (2008), der påpeger, at frafaldne udøvere oftere føler sig som de yngste i deres aldersgruppering. Et studie omhandlende ishockeyspillere af Lemez, Baker, Horton, Wattie, og Weir (2014) fandt endvidere en relation mellem RAE og dropout-frekvens i en sample af ishockeyspillere mellem 10 og 15 år. Studiet konkluderede, at dropout-frekvensen var højst blandt de spillere, der var født i tredje og fjerde kvartal inden for en given aldersgruppering. Musch og Grondin (2001), der har lavet et review omkring RAE i sport, påpeger dertil, at de relativt yngste spillere har er mere tilbøjelige til dropout på grund af stigende frustrationer om deres manglende evne til at kunne konkurrere med de ældre og større spillere.

3.3 Årsager til deltagelse

Dropout og deltagelse er hinandens modsætninger, og det udledes i nærværende undersøgelse, at mange af de grunde, der foreligger for unges motiver for dropout, hænger omvendt sammen med motiver for deltagelse. Alderman og Wood (1976) undersøgte 11- til 18-årige atleters motiver for sportsdeltagelse. De stærkeste motiver var: (a) tilknytningsmotiver (muligheden for at opnå varme personlige relationer), (b) ekspertisemotiver (muligheder for at blive rigtig god til noget), (c) ophidselsesmotiver (muligheder for spænding og interessante oplevelser), og (d) agtelsesmotiver (muligheder for social anerkendelse og godkendelse af præstationer). Opfølgende studier har siden identificeret tre faktorer, der er i tråd med Alderman og Woods (1976) forskning, og som er afgørende for sportsdeltagelse: (a) fysisk kompetence, (b) social kompetence og godkendelse, og (c) nydelse (Weiss & Ferrer, 2002). Nedenfor er årsager til sportsdeltagelse klassificeret inden for de tre faktorer (Weiss & Williams, 2004).

Fysisk kompetence/Tilstrækkelighed	Social Accept og Anerkendelse	Nydelse
Lære færdigheder	Være sammen med venner	Have det sjovt

Forbedre færdigheder	Få nye venner	Spænding
Være god til noget	Føle sig del af gruppe/hold	Udfordrende
Overgå til et højere niveau	Social anerkendelse	Bevægelsesfornemmelser
Mestre svære færdigheder	Godkendelse fra forældre	Adrenalin
Opnå mål	Godkendelse fra træner	Æstetik
Være i god fysisk form/komme i form	Social status	Bruge energi
Blive stærkere	Holdånd	Action
Forbedre attraktivitet	Holdatmosfære	Adgang til udstyr

Tabel 4: Reasons for Participating in Youth Sport Classified by Physical Competence/Adequacy, Social Acceptance and Approval, and Enjoyment (Weiss & Williams, 2004)

Andre forskere har også fundet, at der er forskel på, hvad der er mest motiverende for ungdomsudøvere i forskellige aldre. Gould, Feltz, og Weiss (1985) fandt, at 8- til 11-årige svømmere var mere motiveret af social status, opmuntring fra forældre og venner og at kunne lide træneren, mens 12- til 19-årige var mere motiveret af at udvikle fysiske kompetencer og færdigheder og af spændingen og udfordringen ved svømningen. Derudover fandt Gould, Feltz, Horn, og Weiss (1982), at ældre svømmere (15-19 år) oftere citerede “ikke god nok” som en årsag til dropout sammenlignet med yngre svømmere (10-14 år). Gould og kollegers (1982, 1985) resultater kan indikere, at der findes en udviklingsrelateret overgang, hvor ældre teenagere anerkender, at et højt færdighedsniveau er nødvendigt for at man klare sig i sporten. Derudover står de ældre teenagere også overfor en potentiel skillevej, hvor de måske overvejer andre livsmål i forhold til sporten som for eksempel uddannelse (Coakley & White, 1992).

3.4 Opsummering

Dette afsnit tog udgangspunkt i udviklingen af en eliteatlet, årsager til dropout, årsager til deltagelse og idrætsskassen som talentudviklingsmiljø. Der blev redegjort for faktorer som udviklingsfaktorer (fysisk udvikling og psykologiske forudsætninger), overgange og psykosociale faktorer, som ligeledes er vigtige parametre inden for dropout-årsager. Derudover kan årsager til deltagelse ligeledes relateres til dropout-årsager, da fysiske kompetencer og social accept relateret til deltagelse hænger sammen med bl.a. fysisk modenhed og psykosociale faktorer relateret til dropout. Der blev ligeledes redegjort for idrætsskasser som talentudviklingsmiljø, hvor det blev vist, at idrætsskassen er med til at facilitere ressourcer for idrætseleverne, der kan være med til at fastholde deres deltagelse og overkomme barrierer og udfordringer.

4 Metode

Følgende afsnit omhandler nærværende undersøgelses arbejdsmetode. Der vil blive redegjort for undersøgelsens videnskabsteoretiske ståsted samt relevansen af pågældende teorier i forhold til nærværende undersøgelse. Dernæst vil der blive redegjort for undersøgelsens metode til indsamling af empiri samt analyse af denne.

4.1 Videnskabsteoretisk ståsted

Følgende afsnit omhandler de to videnskabsteorier, som jeg har fundet relevante at arbejde med i forbindelse med indsamlingen af empiri samt analysen af denne. De to videnskabsteorier er fænomenologi og socialkonstruktionisme. De to videnskabsteorier blev valgt for at undersøge respondenternes dropout uden, at jeg var bundet til teorier om, hvad der kan forårsage dropout, hvilket er filosofien for fænomenologi. Og fordi indsamlingen af empiri foregår gennem en social interaktion (interview), hvilket er grundlaget for syntetisering af ny viden inden for socialkonstruktionisme. Der vil blive redegjort for de to videnskabsteoriers ontologi og epistemologi, som henholdsvis står for, hvordan verden anskues, og hvordan viden skabes set ud fra de to perspektiver.

4.1.1 Fænomenologi

Fænomenologi som videnskabsteoretisk ståsted anvendes i nærværende undersøgelse i indsamlingen af empiri gennem interview og i analysen af empirien med den tematiske analyse. Fænomenologien handler grundlæggende om at glemme teoretiske modeller for at forstå verden, og i stedet møde verden og ny viden uden forforståelse. Derfor er fænomenologien relevant for nærværende undersøgelse, da det i det narrative interview handler om at lade respondenterne styre fortællingen og fremhæve det, han/hun synes er vigtigt.

Fænomenologi er en samlebetegnelse for en række filosoffer og samfundsteoretikers tænkning, der tager udgangspunkt i den tyske filosof Edmund Husserls arbejder (Rendtorff, 2009). Fænomenologiens udgangspunkt er Edmund Husserls kampråb *Til sagen selv*. Husserl mente ikke, at filosofi og videnskab skal være abstrakt teoretiseren, men at man skal analysere erfaringen, som den melder sig for den menneskelige bevidsthed (Rendtorff, 2009). En anden fænomenolog ved navn Alfred Schütz, som er inspireret af Husserls tanker, konkretiserer Husserls tese om fænomenologiens udgangspunkt. Schütz bruger begrebet *common sense* i forhold til måden, den sociale virkelighed skal forstås på (Rendtorff, 2009). Ligesom Husserl forholder han sig kritisk til abstrakte teoretiske forestillinger og understreger, at modeller eller teoretiske generaliseringer ikke er forudsætninger for at forstå den sociale virkelighed. Set ud fra det perspektiv er det vigtigt, at jeg i nærværende undersøgelse ikke lader min forforståelse for dropout-årsager influere mine interviews med mine respondenter, men i stedet at jeg er åben for den fortælling som respondenterne giver mig og lader dem overbringe de informationer, som de synes er

vigtige. I forlængelse af dette er det fænomenologiens standpunkt, at man skal inddrage følelser for at forstå den sociale verden (Rendtorff, 2009). Fænomenologien udelukker dermed ikke følelsernes betydning, som blandt andet kommer til udtryk i form af fortællinger og historier (Rendtorff, 2009). På den måde kommer det endvidere til udtryk, at nærværende undersøgelse er fænomenologisk funderet, da interviewformen her er det narrative interview, hvis hensigt er lade respondenterne fortælle en historie, som forskeren ikke må afbryde undervejs (Jovchelovitch & Bauer, 2000). Med fænomenologiens forhold til følelser som værende et vigtigt aspekt i forståelsen af den sociale verden, adskiller fænomenologien sig fra den positivistiske videnskab, der skelner skarpt mellem fornuft og følelser. Fænomenologien anerkender, at vi skal forstå den menneskelige psyke som et samspil mellem følelse og fornuft. Fænomenologien gør derfor meget ud af at inddrage beskrivelser af følelser for at forstå samfundet og den sociale livsverden (Rendtorff, 2009).

På den måde anvender nærværende undersøgelse et fænomenologisk ståsted, når den forholder sig åbent og uden forforståelse til respondenternes fortællinger, og når den ikke tager udgangspunkt i modeller om karriereforløb og dropout, når empirien analyseres i den tematiske analyse.

4.1.2 Socialkonstruktionisme

Følgende afsnit omhandler socialkonstruktionisme, som er den videnskabsteori, der ligger til grund for, hvordan verden anskues, og hvordan viden opnås gennem sociale relationer i nærværende undersøgelse. Den måde verden og virkeligheden anskues samt karakteren af den viden, der opnås i nærværende undersøgelse, opfattes som noget, der er skabt gennem sociale relationer/interaktioner. Kenneth Gergen (1985) er en af de største fortalere for dette perspektiv, hvor verden og viden ses som sociale konstruktioner og som interpersonelle processer. Socialkonstruktionisme står på den måde i kontrast til socialkonstruktivismen, hvor individet skaber sin verdensforståelse i sit eget sind (Piaget, 1937). En konstruktivist vil hovedsageligt se den sociale proces som et instrument til at udvikle individets sind. Ifølge Gergen (1985) defineres socialkonstruktionismen ud fra følgende grundantagelser (Brinkmann, 2011, s. 415):

1. Vores verdensopfattelser er betinget af vores sprog.
2. Vores sprog er et produkt af historisk situerede menneskelige interaktioner.
3. Vores forståelse opretholdes og udskiftes gennem sociale processer.
4. Forståelser opstår gennem forhandling og betinger vores aktiviteter.
5. Beskrivelser af verden (herunder psykologiens) er selv former for social handling.

Vores sprog er altså ifølge Gergen (1985) et socialt værktøj, der skaber menneskets viden og verdensopfattelse. Ifølge den østrigske filosof Ludwig Wittgenstein findes der ikke noget privat sprog, som er det moment inden relationelle interaktioner, hvor individet formulerer mening. Wittgenstein

(1953) mener, at sprog og andre handlinger får dets forståelighed i dets sociale anvendelse, da det her bliver koordineret med andre individers handlinger. Wittgenstein benægter på den måde ikke, at der findes handlinger som tanker og følelser, men at disse handlinger ret beset skal ses som relationer, der er ført ud fra det enkelte individs side. Disse idéer om verden og opnåelse af viden har betydning for nærværende undersøgelses indsamling af empiri samt analyse af denne. Empirien i nærværende studie er indsamlet gennem en social interaktion mellem mig og respondenter i et narrativt interview. Denne sociale interaktion mellem mig og respondenter er dermed med til at give mig en virkelighedsopfattelse om respondenterens sportskarriereforløb, som efterfølgende bliver analyseret til at skabe mening i forhold til nærværende undersøgelses problemformulering.

For at relatere dette til de fem grundantagelser for socialkonstruktionisme er den første grundantagelse opfyldt, da min verdensopfattelse inden for nærværende undersøgelses problemfelt er betinget af sproget gennem mit interview med respondenter. Det sprog, der benyttes fra respondenter og min egen side er et produkt af historisk situerede menneskelige interaktioner, da respondenter fortæller om sit karriereforløb i et miljø, der gennem menneskelige relationer har skabt hans verdensopfattelse. Derudover udskiftes min forståelse om nærværende undersøgelses problemfelt gennem min sociale proces med respondenter. I forhold til den fjerde grundantagelse opstår min forståelse for nærværende undersøgelses problemfelt både gennem litteratursøgning og den forhandling, jeg har med respondenter i interviewet. Den femte grundantagelse lyder, at beskrivelser af verden er selv former for social handling. Den grundantagelse kan relateres til nærværende undersøgelse i forhold til bearbejdning, som følger interviewseancen. Her består den sociale handling i, at min verdensopfattelse er betinget af respondenterens fortælling, som blev overleveret i vores relationelle interaktion.

I sin artikel *Social Construction and Pedagogical Practice*, foreslår Gergen (2001), at socialkonstruktionismen kan bruges som værktøj til at skabe viden inden for forskellige praksisser. Gergen (2001) stiller sig kritisk over for indlæring af rigide læseplaner og teorier til at hjælpe studerende med at forstå verden og skabe mening. I stedet mener Gergen (2001), at konstruktionister har størst gavn af at arbejde sammen med andre for at beslutte, hvilke problemstillinger der er vigtige inden for et givent felt. Gergen (2001) vurderer, at hvis en studerende er interesseret i et bestemt felt, at den optimale praksis er at arbejde sammen med personer, som er engageret i feltet, der undersøges. Dertil mener Gergen (2001), at man, for at kunne opnå viden inden for et bestemt felt og derudfra kondensere ny viden, skal kunne indsamle relevant materiale, læse relaterede bøger og artikler, diskutere med andre og i sidst ende formulere perspektiver, der kan bringe opmærksomhed til autoriteter inden for feltet. Det er dermed vigtigt for konstruktionister, at dialoger er så tæt knyttet som muligt til de omstændigheder, hvor arbejdet skal anvendes (Gergen, 2001). I relation til nærværende undersøgelse, der undersøger karrieredropout fra ishockeyspillere, er det dermed vigtigt, at den dialog, der gennem social interaktion skaber viden, foregår så tæt som muligt med personer, der er engageret i den undersøgte kontekst. Den

læring, der er sket for mig i nærværende undersøgelse, og som tidligere pointeret er betinget af sprog og menneskelig interaktion (Gergen, 1985, 2001; Wittgenstein, 1953; Brinkmann, 2011), er sket i fællesskab med respondenterne. Kenneth Bruffee (1993) tilslutter sig ligeledes det socialkonstruktionistiske perspektiv. Bruffee (1993) konkluderer, at man gennem social udveksling udvikler færdigheder i artikulation og reaktioner (svar), som er med til at åbne muligheder for en ny verdenskonstruktion.

4.2 Retrospektivt narrativ interview

Følgende afsnit vil omhandle den valgte metode til dataindsamlingen. Valget af denne metode vil derefter blive begrundet ud fra nærværende studies videnskabsteoretiske ståsted. Dataindsamlingen i nærværende undersøgelse blev foretaget med det narrative interview. De tre interview tog mellem 61 og 88 minutter og blev efterfølgende transskriberet til brug i analysen (se *Bilag 1, 2, 3*). Det narrative interview er med til at skabe en opsætning, der stimulerer og opfordrer respondenterne til at fortælle en historie om en signifikant begivenhed i deres liv og sociale kontekst (Jovchelovitch & Bauer, 2000). Grundidéen er at rekonstruere sociale begivenheder fra respondentens perspektiv så direkte som muligt (Jovchelovitch & Bauer, 2000). Respondenterne i nærværende undersøgelse fortæller om flere begivenheder, da jeg opfordrer dem til at fortælle om hele deres ishockeykarriere fra start til slut.

Det narrative interview betragtes som en form for ustruktureret, dybdegående interview med specielle funktioner. Idéen om det narrative interview er motiveret af kritikken af spørgsmål-svar-metoden i de fleste interviews. I spørgsmål-svar-metoden pålægger interviewerens struktur på tre måder: (a) ved at vælge temaet og emnerne, (b) ved at bestemme spørgsmålene, og (c) ved at udtrykke spørgsmål i sit eget sprog. Her er det det narrative interviews opgave, at interviewerens indflydelse bliver minimeret. Det gælder om at gå åbent til værks og anskue respondentens fortælling uden forforståelse, hvilket er i overensstemmelse med min brug af fænomenologi som videnskabsteoretisk ståsted (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Interviewerens ageren er underlagt strenge regler i det narrative interview, som vil blive beskrevet her sammen med de fire faser for det narrative interview (Jovchelovitch & Bauer, 2000).

Faser	Regler
Forberedelse	Udforske feltet Forberede spørgsmål
1 Begyndelse	Formulere startemne for fortællingen Bruge visuelle hjælpemidler
2 Hovedfortælling	Ingen afbrydelser Kun non-verbal opmuntring til at fortsætte fortællingen Vente på historien slutter

3 Spørgsmålsfase	Kun "hvad skete der så?" Ingen menings- eller attitudespørgsmål Ikke nævne modsigelser Ingen hvorfor-spørgsmål Spørgsmål omformuleres til respondentens sprog
4 Afsluttende snak	Stop med at optage Hvorfor-spørgsmål tilladt

Table 5: Narrative interviewing (Jovchelovitch & Bauer, 2000, s. 5)

Forberedelse

Forberedelsen til interview blev gjort ved at undersøge litteratur om dropout (bl.a. Côté et al., 2003; Fraser-Thomas et al., 2008; Enoksen, 2011). Ud fra dette blev der forberedt spørgsmål, der i interviewguiden udelukkende blev formuleret som stikord, og som kun måtte benyttes fra *Fase 3* (se *Bilag 5*).

1 Begyndelse

Da jeg ønskede at få kortlagt respondenternes udvikling fra de startede med at spille ishockey til de tog beslutningen om at stoppe blev følgende startemne formuleret:

Jeg vil gerne vide så meget som muligt om din idrætsdeltagelse - ikke bare din ishockeykarriere - fra dengang du startede med at dyrke organiseret idræt til dengang, du tog beslutningen om at stoppe som ishockeyspiller.

Da der var tale om et retrospektivt interview, hvor respondenterne skulle huske langt tilbage, hvor det kan være svært at huske og dermed skabe bias (Kerr & Dacyshyn, 2000; Patton, 2002), valgte jeg at bruge et visuelt hjælpemiddel i form af en tidslinje, hvilket andre forskere inden for karriereudvikling har benyttet sig af (Debois et al., 2015; Fraser-Thomas et al., 2008; Collins et al., 2016). Tanken med tidslinjen var, at den skulle støtte respondenternes hukommelse, og så der kunne formuleres faser, begivenheder og overgange, som jeg kunne spørge ind til i *Fase 3*. Denne form for selvkonfrontationsteknik kan være med til at hjælpe respondenter med præcist at huske deres tidlige erfaringer (Sève, Ria, Poizat, Saury, & Durand, 2007). Tidslinjerne kan ses i *Bilag 4*.

2 Hovedfortælling

Derefter fortalte respondenterne om et forløb, der strakte sig fra deres tidlige idrætsdeltagelse til de stoppede med at spille ishockey. I denne fase afbrød jeg ikke respondenterne og udøvede kun nonverbal opmuntring. Denne fase forløb ind til respondenterne gav udtryk for, at han ikke havde mere at fortælle. De uafbrudte fortællinger tog mellem 6 og 20 minutter for de tre respondenter.

3 Spørgsmålsfase

Spørgsmålsfasen var bygget på tidslinjen, som jeg og respondenterne udfyldte undervejs i interviewet. På den måde kunne jeg blandt andet spørge ind til psykosociale forhold, som respondenterne oplevede dem på forskellige tidspunkter i sin karriere (Wylleman & Lavallee, 2004). Jeg støttede mig derudover til mine stikord (se *Bilag 5*).

4 Afsluttende snak

Den afsluttende snak blev ikke udført med hvorfor-spørgsmål, som Jovchelovitch og Bauer (2000) tillader brug af, når interviewer har slukket for optageren. Dette vurderede jeg ikke som nødvendigt, da jeg følte, jeg havde fået en tilstrækkelig mængde information, og da jeg ikke følte mig undrende over for noget af det, som respondenterne havde fortalt.

4.3 Udvalgelse af respondenter

Respondenterne i nærværende undersøgelse blev udvalgt med hjælp fra Elitesport Aalborg (EA), som er en organisation, der står for arbejdet med idrætsklasser. EA står for organiseringen af idrætsklasser på folkeskoleniveau fra 7. til 9. klassetrin og idrætsklasser på Aalborg Gymnasium. Derudover står EA for to ugentlige morgentræninger for elever i idrætsklasser eller med Team Danmark-godkendelse. Der blev taget kontakt til EA, der har et register over de elever, som har gået i idrætsklasser på Sønderbroskolen. EA har et gennemgående kendskab til eleverne og kunne dermed være behjælpelige med at udpege elever, som har afsluttet deres afgangsprøve på Sønderbroskolen og senere har stoppet deres idrætsdeltagelse. I samarbejde med EA blev der i første omgang udpeget fem elever, som EA vidste havde stoppet deres sportskarriere i ishockey. En pige blev sorteret fra for at skabe homogenitet i respondentgruppen. Derudover blev en udøver valgt fra, da han havde stoppet sin ishockeydeltagelse til fordel for en anden sportsgren. I undersøgelsens indledende fase blev det endvidere besluttet, at der skulle bruges tre respondenter af hensyn til arbejdsbyrden for den studerende. Alle respondenter kom fra det samme træningsmiljø, AaB Ishockey.

Da de tre respondenter var blevet udvalgt, blev der taget kontakt til dem på e-mail og sms. Her blev undersøgelsens formål beskrevet, og der blev spurgt om respondenterne var interesseret i at deltage. De tre respondenter tilkendegav, at de gerne ville deltage i undersøgelsen, og der blev arrangeret et tidspunkt, hvor interviewet skulle finde sted.

Dagen inden interviewet ringede jeg til respondenterne, så de kunne blive mere bekendte med mig. Her forklarede jeg opsætningen af undersøgelsen. Respondenterne fik at vide, at interviewet ville vare maksimalt halvdanden time, og at interviewet ville blive optaget til senere analyse. Respondenterne fik

derudover at vide, at de var i deres frie ret til at afbryde interviewet på et hvilket som helst tidspunkt, hvis de ikke havde lyst til at fortsætte. Alle interviews blev foretaget i et lokale på Aalborg Universitet. Dette blev aftalt med respondenterne for at gøre logistikken nemmere for mig og for at skabe de samme omstændigheder for alle respondenter.

4.3.1 Inklusionskriterier

Følgende inklusionskriterier blev præsenteret for EA, inden udvælgelsen af respondenter fandt sted:

- A) Skal være droppet ud af sporten efter endt folkeskoleforløb i idrætsklasse på Sønderbroskolen.
- B) Skal være droppet ud som 15-18-årig.

Inklusionskriterie A blev valgt for dels at kunne verificere, at de udvalgte respondenter var blevet vurderet tilstrækkeligt dygtige ishockeyspillere til at blive optaget i en idrætsklasse, hvor blandt andet U18-landstræneren står for denne vurdering (se *Afsnit 3.1.3.1*). Dels for at kunne undersøge, hvordan respondenterne oplevede deres tid i et skole-sport-koordinerende tilbud. Inklusionskriterie B blev valgt, da pågældende aldersinterval er kritisk i forhold til dropout, da overgangen til ungdomsuddannelse kan betyde, at udøverne begynder at prioritere deres uddannelse over sporten (Enoksen, 2002, 2011; Coakley & White, 1992). Derudover viser rapporten *Danskernes motions- og sportsvaner* (Pilgaard & Rask, 2016), at idrætsdeltagelsen falder fra aldersgrupperne 7-9 år til 13-15 år. Dette kan være en indikation på, at unge stopper deres idrætsdeltagelse som en funktion af alderen.

4.4 Tematisk analyse

Tematisk analyse er en metode til at identificere, analysere og finde mønstre i et datasæt (Braun & Clarke, 2006). I Braun og Clarkes (2006) artikel om tematisk analyse beskrives det, hvorledes tematisk analyse er en kvalitativ analysemetode, som endnu ikke er fuldt ud defineret. Den definition udarbejder Braun og Clarke (2006) således i artiklen med seks beskrevne faser til udførelsen af en tematisk analyse, som jeg vil komme ind på i dette afsnit.

I forhold til andre kvalitative analyse værktøjer er den tematiske analyse ikke bundet af en bestemt teori, så den kan bruges inden for forskellige teoretiske rammeværk. Tematisk analyse kan være en essentialistisk- eller realistmetode, der rapporterer erfaringer, meninger og deltagerens virkelighed. Det kan også være en konstruktionistisk metode, der undersøger måderne, hvorpå begivenheder, virkeligheder, meninger og erfaringer er effekterne af en række diskurser i samfundet (Braun & Clarke, 2006). Den tematiske undersøgelse i nærværende undersøgelse indeholder elementer fra den essentialistiske- og realisten samt den konstruktionistiske metode. I nærværende undersøgelse anvendes den tematiske analyse til at rapportere begivenheder, erfaringer og meninger fra respondenternes

ishockeykarriere, og samtidig anvendes analysen til at diskutere på, hvilken måde disse erfaringer er konstituerede af diskurser i ishockeymiljøet. For eksempel kan det være, at en spillers dårlige oplevelse ved en kamp skyldes, at han ikke har modtaget tilstrækkelig støtte fra miljøet i form af trænere, forældre og holdkammerater. Derudover underlægges den tematiske analysemetode et fænomenologisk perspektiv, da udvælgelsen af tematikker og koder ikke er forudsat noget teoretisk rammeværk men vælges, som det præsenterer sig for mig (Rendtorff, 2009).

Ud over at det er vigtigt for forskeren at være gennemsigtig i forhold til den teori, han vælger som fundament for den tematiske analyse, er der ligeledes en række beslutninger forskeren skal tage inden den tematiske analyse foretages (Braun & Clarke, 2006).

Hvad tæller som et tema?

Et tema indfanger noget vigtigt om dataen i relation til forskningsspørgsmålet og repræsenterer et mønster eller en mening i datasættet. Da tematisk analyse er en kvalitativ analysemetode, er der ikke nogen sort/hvide svar på, hvilken proportion et tema skal være repræsenteret i datasættet. Det er ikke et spørgsmål om, at hvis temaet er repræsenteret i 50% af respondenternes interviews, at det er et tema. Som et eksempel blev der i et studie af udvalgt seks temaer som langt fra havde samme prævalens (Braun & Clarke, 2006). De seks temaer var repræsenteret mellem 2 og 22 gange ud af de 24 interviews foretaget i studiet. Tematisk analyse giver forskeren frihed til selv at bestemme prævalens i forhold til, hvornår et tema er et tema. Det vigtige er, at det gøres konsistent gennem analysen (Braun & Clarke, 2006). Da nærværende undersøgelse har tre respondenter, har jeg besluttet ikke at fastsætte en kvantitativ prævalens for temaer. I stedet vil et tema være aktuelt, hvis det giver mening i forhold til min problemformulering.

Rig beskrivelse af hele datasættet eller fokus på et aspekt?

Nærværende undersøgelse forsøger at sætte fokus på dropout blandt respondenterne, og hvilke årsager der er til dropout blandt respondenterne. Dette kommer til at føre til en række temaer inden for dette aspekt, som vil blive analyseret (Braun & Clarke, 2006).

Induktiv versus teoretisk tematisk analyse?

Den tematiske analyse i nærværende studie kan defineres som en induktiv tematisk analyse. Den induktive analyse er en måde at kode dataen uden at få det til at passe ind i et præ-eksisterende rammeværk eller forskerens analytiske forforståelser (Braun & Clarke, 2006). Ifølge Braun og Clarke (2006) er det dog vigtigt at være klar over, at man ikke kan befri sig selv fra teoretiske og epistemologiske forpligtelser. Dette kan betyde, at jeg i nærværende analyse er forudindtaget i forbindelse med, hvad litteraturen siger om dropout-årsager, og jeg læner mig op af dette i kodningen af datasættet.

Semantiske eller latente temaer?

Dette omhandler, hvilket niveau temaerne identificeres på. Semantiske temaer er eksplicite og de identificeres ud fra den måde de præsenterer sig i datasættet på. Latente temaer er et niveau dybere og mere implicit. Her starter man med at identificere eller undersøge de underliggende idéer, antagelser og koncepter, der er med til at forme det semantiske indhold af datasættet. Nærværende analyse har fokus på de semantiske temaer. Her involverer den analytiske proces en progression fra det stadie, hvor temaerne identificeres og organiseres til at vise mønstre i semantisk indhold til fortolkning, hvor det forsøges at teoretisere signifikansen af mønstrene og deres bredere mening og betydninger (Patton, 2002).

4.4.1 De seks faser i den tematiske analyse

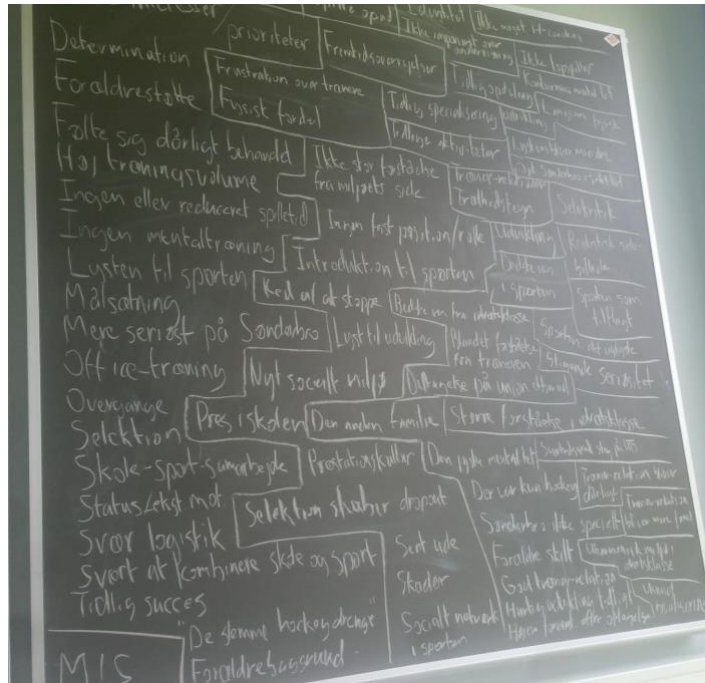
Her følger en gennemgang af de seks faser, der udføres i en tematisk analyse som foreslået af Braun og Clarke (2006).

Fase 1

Den første fase går ud på, at familiarisere sig med den indsamlede empiri. Derfor er alle de transskriberede interviews blevet læst igennem flere gange for at danne et grundlag for indholdet i interviewene (Braun & Clarke, 2006). I denne fase indgik selve transskriptionen som familiarisering, da Braun & Clarke (2006) mener, at det er en god måde at starte familiariseringen af empirien.

Fase 2

Fase to begyndte, da jeg havde dannet mig et overblik over, hvad empirien omhandlede, og hvad der kunne være interessant at vide omkring den. Denne fase foregik ved, at jeg læste alle transskriptionerne igennem og søgte efter alle citater, der kunne være interessante for nærværende studie og kodede dem efter, hvad de omhandlede (Boyatzis, 1998; Braun & Clarke, 2006; Côté, Salmela, Baria, & Russell, 1993). Kodningen foregik i programmet NVivo, da det var en god måde at organisere koderne på. NVivo er et program, der kan hjælpe forskere til at organisere og derefter analysere sin kvalitative empiri ved at kunne skabe et overblik over alle koderne, således at det er muligt at finde et mønster i de koder, der bliver fundet (Bazeley & Jackson, 2013). I denne fase blev der identificeret 75 koder, som blev skrevet op på en tavle til videre refleksion. Dette var ligeledes en effektiv metode til at reflektere og danne mig et overblik af indholdet af respondenternes fortællinger.

Figur 4: De 75 koder identificeret i Fase 2 af den tematiske analyse.

Fase 3

Tredje fase går ud på at sortere de forskellige koder og identificere temaer, som de forskellige koder omhandler. Derfor blev koderne analyseret, således at forskellige koder tilsammen skabte et tema, de omhandlede (Braun & Clarke, 2006). Temaerne blev skabt ved at koderne tilsammen udtrykte relevans i henhold til nærværende studies forskningsspørgsmål, og kunne dermed klargøre hvilke temaer, som kunne være dropout-årsager for de tre ishockeyspillere (Braun & Clarke, 2006; Boyatzis, 1998; Coté et al., 1993). Her blev de 75 koder indordnet under otte temaer. De otte temaer var: (1) psykologiske faktorer, (2) udviklings- og præstationsfaktorer, (3) idrætsklasse, (4) sportsmiljøet, (5) overgange, (6) træner-relationen, (7) familie, og (8) det sociale netværk.

Figur 5: Organisering af de otte temaer i Nvivo.

Som det kan ses på Figur 5 blev de otte temaer organiseret i Nvivo ved at tilføje de dertil hørende koder til Sets, der var navngivet på samme måde som temaerne.

Fase 4

I den fjerde fase bliver alle temaerne fra fase tre gennemgået for at se, om de fundne temaer havde nok data til at være et tema, eller om det var nødvendigt at fjerne nogle temaer, fordi dataen ikke var tilstrækkelig, eller fordi temaerne ikke var interessante i forhold til dropout fra karrieren. Derfor analyserede og læste jeg alle de fundne temaer igennem igen og fandt frem til, hvilke temaer som havde relevans for nærværende studies formål, og som dermed kunne benyttes i henhold til at afklare dette (Braun & Clarke, 2006). I denne fase blev temaet *Overgange* lagt ind under psykologiske faktorer, da håndteringen af en overgang som overgangen fra folkeskole til ungdomsuddannelse betragtes som en psykologisk faktor (Stambulova, 2003). Dermed blev de otte temaer reduceret til syv.

Fase 5

Fase fem handler om at definere og navngive temaerne endeligt. Derfor gennemgik jeg alle temaerne endnu en gang for at finde frem til, hvad temaerne egentlig handlede om, således at temaerne, der blev navngivet, udtrykte noget omkring, hvad der er kendetegnende for de tre ishockeyspillere (Braun & Clarke, 2006). I denne fase blev de syv temaer bibeholdt.

Fase 6

I sjette fase handler det om at beskrive de forskellige temaer og dermed sørge for, at læseren forstår validiteten af analysen (Braun & Clarke, 2006; Coté et al., 1993). Dette blev gjort ved at beskrive hvert enkelt tema og inkludere citater fra empirien, som understregede de enkelte temaer. Dermed kom jeg frem til dropout-årsager for de tre ishockeyspillere (Braun & Clarke, 2006).

4.5 Metodekritik

Case-studiet

Nærværende undersøgelse er et case-studie omhandlende tre ishockeyspillere, der er droppet ud af deres sport. Brinkmann og Tanggaard (2015) skriver, at case-studiet som forskningsmetode kan have en bias for verifikation, forstået som en tendens til at bekræfte forskerens forudfattede meninger. Den særlige mangel ved case-studie og kvalitativ forskning skulle være, at de angiveligt giver større spillerum for forskerens subjektive bedømmelse end mere rigoristiske kvantitative- eller hypotetisk-deduktive metoder. Denne kritik har blandt andet Campbell (1975) og Geertz (1995) påvist er falsk, fordi case-studiet har sin egen systematik, som nok er forskellig fra, men ikke mindre rigoristisk end store stikprøver og kvantitative metoder, og som i højere grad leder til falsifikation af forudfattede meninger end til verifikation (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Selvom det er svært at fri sig selv fra tendensen til at bekræfte sine forudfattede meninger, som er et fundamentalt menneskeligt træk (Bacon, 1853), så hjælper case-studiet med at falsificere disse, da studieobjekterne (respondenterne) i denne

forskningsmetode “svarer igen” (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Det er altså styrkende for nærværende undersøgelses troværdighed, at jeg placerer mig i den kontekst, som jeg undersøger. Her har jeg forsøgt ikke at bevidst verificere mine forudfattede meninger ved at tage udgangspunkt i mine respondentes fortællinger og behandle deres udtalelser loyalt.

De to primære problemer med det narrative interview

Nærværende undersøgelsesmetode til indsamling af empiri er det narrative interview. Der findes to primære problemer med denne form for interview: (1) de ukontrollerbare forventninger fra respondenterne, der rejser stor tvivl om det narrative interviews ideal om ikke-direktion, og (2) den ofte urealistiske rolle og regelkrav fra det narrative interviews procedure (Jovchelovitch & Bauer, 2000). Det narrative interview bestræber sig på at opnå en komplet fortælling fra et specifikt perspektiv. Derfor foregiver interviewereren at vide lidt eller ingenting om den fortalte historie. Alle respondenterne vil dog gøre sig hypoteser om, hvad interviewereren gerne vil vide, og hvad han allerede ved (Jovchelovitch & Bauer, 2000). Respondenter antager for det meste, at interviewereren ved et eller andet om historien, og dermed fortæller de ikke om visse ting, fordi de tænker, at interviewereren tager det for givet. Det kan for nærværende undersøgelse betyde, at respondenterne ikke har fortalt visse ting, fordi de har gjort sig tanker om, at det ikke er af interesse for mig. Hvis jeg har følt undervejs i et interview, at jeg har manglet information om blandt andet respondenternes relation til deres trænere, har jeg spurgt ind til det i spørgsmålsfasen af det narrative interview ved at støtte mig til mine stikord (se *Bilag 5*). Angående de urealistiske regler for det narrative interview, kan reglerne være mere velmenende, end de er til gavn. For eksempel argumenterer Witzel (1982), at det initierende spørgsmål ikke er passende for alle respondenter. På den måde kommer der for stor fokus på starten af interviewet. Denne initierende fase er svær at standardisere og afhænger af interviewerens sociale færdigheder (Jovchelovitch & Bauer, 2000). Sensitiviteten af den initierende fase kan i nærværende undersøgelse komme til udtryk i den varierende varighed af respondenternes fortælling, der i nærværende undersøgelse varer mellem 6 og 20 minutter. Derudover er det narrative interviews ideal svært at realisere. I virkeligheden fungerer det narrative interview bedst i et kompromis mellem fortælling og spørgsmål, hvilket også var oplevelsen i nærværende undersøgelse, hvor varigheden af de respektive fortællinger varierede i høj grad. Dette kan måske have haft en negativ indflydelse på undersøgelsens sandhedsværdi, da sande påstande anses for at være sande ud fra bestemte gyldighedskriterier (Rendtorff, 2009). Her kan det narrative interviews anses som gyldighedskriterier. Dog handler sandhed i den fortolkende tradition om, at jo mere konkret et udsagn er i forhold til situationen, jo mere troværdigt er det (Rendtorff, 2009). Her argumenterer jeg for, at de spørgsmål, jeg stillede undervejs i interviewet, har været med til at konkretisere min interaktion med respondenterne, og derfor har givet mere gyldige svar.

Ulemper og faldgruber i den tematiske analyse

Den tematiske analyse er en ikke-kompleks analyseform. Der er dog visse ulemper forbundet med den, som er vigtige at fremhæve. Mange af ulemperne ligger i en dårligt eksekveret analyse. Derudover kan den tematiske analyses fleksibilitet være en ulempe, da det kan være vanskeligt for forskeren at beslutte, hvilke aspekter af dataen, der skal fokuseres på, da den tematiske analyse giver et bredt udvalg af analytiske muligheder. Her valgte jeg at placere alle 75 koder fra fase 2 af analysen under otte temaer, så jeg fik bedre overblik over, hvad der var blevet fortalt om i det narrative interview. Et andet problem er, at den tematiske analyse har begrænset fortolkende power ud over ren beskrivelse, hvis den ikke er brugt inden for et eksisterende teoretisk rammeværk, der ankrer de analytiske påstande, der bliver gjort (Braun & Clarke, 2006). I nærværende undersøgelse er dette rammeværk også undersøgelsens videnskabsteoretiske ståsted fænomenologien, idet studiet forsøger at finde årsager, der ligger til grund for respondenternes dropout uden forudantagelse.

Troværdighed

Med en kvalitativ forskningsmetode som det narrative interview, er det vigtigt at forholde sig til en kvalitativ definition af troværdighed (Fog, 1994). Troværdighed forbindes med reproducerbarhed med begrebet intern konsistens, men et interview vil med meget stor sandsynlighed ikke kunne reproducere fra den ene dag til den næste. Inden for troværdighed i kvalitativ forskning og herunder interviewet er det vigtigt ikke at ensrette sin optræden som interviewer over for respondenterne (Fog, 1994). Det er vigtigt at være sig selv i det sociale samspil med respondenterne. Det handler om at være konsistent for at opnå troværdighed som interviewer. Her er det vigtigt, at måden, man er konsistent på, er, at man er sig selv (Fog, 1994). Hvis man forsøger at ensrette sig selv i interviewsituationen, kan man blive mekanisk og på den måde komme til at negligere respondenterne ved at have for stort fokus på sin egen rolle som interviewer. På den måde mister undersøgelsen både troværdighed og gyldighed (Fog, 1994). Dette har jeg så vidt muligt forsøgt at imødekomme i nærværende studie, da de tre respondenter personligheds-mæssigt var forskellige fra hinanden, hvorfor jeg ved at være mig selv med mine sociale færdigheder kunne tilpasse mig den enkelte respondent og fokusere på den forskellighed, der var i respondenternes udsagn. Troværdighed i kvalitativ forskning handler også om tilgængelig og offentlighed i forhold til det materiale, der produceres. For eksempel er det vigtigt for at opnå troværdighed i kvalitativ forskning, at interviewudskrifter og andre dokumenter relateret til interviewseancen som interviewguide og visuelle hjælpemidler offentliggøres, ligesom det er tilfældet i nærværende studie (se *Bilag 1, 2, 3, 4, 5*).

Gyldighed

Ligesom det empiriske materiale er vigtigt for en kvalitativ undersøgelses troværdighed, er dette også vigtigt for gyldigheden. Her handler det om, om forskeren har brugt det empiriske materiale loyalt over for sine respondenter, og at det ikke er læst skævt eller selektivt (Fog, 1994). Her sikrede jeg mig ved

at læse mine resultater grundigt igennem og granske om nogle dropout-årsager var for søgte i forhold til, hvad respondenterne udtalte, og hvor mange citater jeg havde om det pågældende tema. Eksempelvis valgte jeg at slette *deliberate practice* som dropout-årsag, da jeg kun havde ét citat, der ud fra min tolkning indikerede, at respondenternes træning hovedsageligt bestod af deliberate practice, og da jeg vurderede, at det pågældende citat ikke var tilstrækkeligt klargørende. Her er det vigtigt, at jeg ikke forsøger at tolke konkrete citater på en måde, så jeg ikke fremtvinger et tema, som, jeg har en forudfattet holdning om, ville passe ind i undersøgelsen. Derudover er det også vigtigt, at forskeren kan rodfæste de fund, der er gjort ud fra det empiriske materiale i konkrete teorier og anden forskning, som enten underbygger eller modsiger, de fund der er gjort. Dette gøres i nærværende undersøgelses resultat- og diskussionsafsnit, som på den måde er med til at forstærke nærværende undersøgelses gyldighed.

5 Resultater

Den tematiske analyse tager udgangspunkt i de årsager, der ligger til grund for respondenternes dropout. De årsager indordner sig under de syv temaer, der blev identificeret med den tematiske analyse (Braun & Clark, 2006). De syv temaer vil i dette afsnit blive gennemgået ved at inddrage de citater, der er vurderet som relevante i forhold til nærværende undersøgelses problemformulering. Denne kvalitative tilgang er nærmere beskrevet i foregående afsnit (*Afsnit 4*). De tre respondenter fremstår anonyme i nærværende undersøgelse og er i følgende afsnit givet de fiktive navne Kasper, Kristian og Gustav. Her følger en gennemgang af de syv temaer, og hvordan de kan bidrage til at identificere årsager, der ligger til grund de tre talentfulde ishockeyspilleres dropout. Temaerne vil efterfølgende blive behandlet i Diskussionsafsnittet.

5.1 Psykologiske faktorer

5.1.1 Intern og ekstern motivation

I det følgende afsnit tolker jeg, at respondenterne i nærværende undersøgelse var drevet af både interne og eksterne motivationsfaktorer. De interne motivationsfaktorer indbefatter respondenternes lyst til ishockey som aktivitet (Deci, 1971) og deres lyst til at udvikle sig som ishockeyspillere (Weiss & Williams, 2004), mens de eksterne motivationsfaktorer er relateret til belønninger og at tilfredsstille andre sociale agenter gennem deres deltagelse (Brodkin & Weiss, 1990; Ryan & Deci, 2000). Følgende citat er fra Gustav, der i fase 3 af det narrative interview svarer på spørgsmålet om, hvordan han havde det med sin ishockeytræning.

Gustav: "Jamen, jeg elskede det, jeg har altid kunne lide det. Jeg har altid synes, det var fedt. Jeg har aldrig tænkt, jeg gider ikke. Selvfølgelig har man da haft en dag, hvor man bare har været træt og ikke gad noget som helst, men jeg har aldrig tænkt, skal vi det igen, eller det er kedeligt. Aldrig. Det har jeg sgu ikke."

Her tolker jeg, at Gustav føler en indre motivation i forbindelse med ishockey som aktivitet (Deci, 1971). Den samme tolkning gør jeg i nedenstående citat fra Kristian.

Kristian: "Jeg havde et rigtig godt forhold til træne. Også helt fra.. jeg kan huske, der som andenårs U11, der blev jeg kåret som, hvad hedder det.. fidusbamse.. det er noget med noget kammeratskab, men også udvikling og noget. Der blev jeg kaldt for en træningsnarkoman, og det vil jeg også beskrive mig selv som. Jeg elsker at træne, og jeg træner også gerne mere."

Derudover tolker jeg, at respondenterne giver udtryk for aspekter i deres deltagelse, som ikke har med aktiviteten og lysten til udvikling at gøre. Denne tolkning er baseret på Kaspers fortælling om, hvordan det var at få lov til at spille og træne med klubbens U20-hold, dengang han stadig var U17-spiller.

Kasper: "Det var så et andet stort punkt. Der kommer man så ind, og de har sådan et omklædningsrum med bokse, og man fik sin egen plads og så noget der. Så det var også en stor ting, kan jeg huske. Så tænkte man også, at nu begyndte det også at lugte af noget, og træneren lagde mærke til en, når man kom derop og spille."

I det følgende citat tolker jeg, at Kristian var motiveret af andre sociale agents forventninger til ham, og at den sociale agent, som var vigtig for ham i den henseende, ændrede sig i takt med, at han blev ældre, hvilket er konsistent med Weiss og Brodtkin (1990), der konkluderer, at yngre (6-9 år) og ældre børn (10-14 år), finder det vigtigere at tilfredsstille forældre med deres idrætdeltagelse end andre aldersgrupper.

Kristian: "(...) i starten spillede man nok for at gøre sig selv glad og sine forældre glade, fordi de havde en søn, der var glad, og som de kunne være stolte af, og så har det nok flyttet sig til, at man nok.. man er stolt af at spille på holdene, og man spiller, som den man er, og at træneren er stolt af en, eller synes man er brugbar i forhold til holdet."

På baggrund af respondenternes udsagn tolker jeg, at de har oplevet interne og eksterne motivationsfaktorer i deres ishockeykarrierer. Kristian og Gustav siger, at de elsker at træne og på baggrund af dette tolkes det, at ishockeyspillet som aktivitet i sig selv er en motivationsfaktor for dem. Motivation, der er frembragt af glæden ved deltagelse i given aktivitet, er en intern form for motivation (Ryan & Deci, 2009; Smith et al., 1986). Kaspers fremhævelse af nye omklædningsfaciliteter tolkes som en belønning for, at han blev forfremmet til klubbens U20-hold. En ekstern motivationsfaktor, som fremhæves af Ryan og Deci (2000) er belønninger.

5.1.2 Overgangsvanskeligheder

I dette afsnit tolker jeg, at de tre respondenter i nærværende undersøgelse oplevede en række overgange i deres ishockeykarrierer, som var svære. Her er der tale om overgangen fra folkeskole til ungdomsuddannelse, skader og overgange fra en aldersgruppering til den næste, som kunne være svære at håndtere på grund af manglende spilletid, og fordi spillerne ikke kunne opretholde deres plads i det interne hierarki. Denne tolkning er baseret på følgende citater fra Kasper og Kristian. Kasper blev rykket op på U20, mens han stadig spillede og deltog på U17.

Kasper: "Så der skal man bare indordne sig. Man gik jo fra at være en af de store profiler på U17, og så gik man over og trakkede i en anden træningstrøje, og så blev man ham den lille."

Kristian: "Og så blev jeg førstestårs U17'er, og det synes jeg faktisk gik okay, altså taget i betragtning af at altså, der havde jeg heller ikke så central en rolle på førsteholdet, men altså jeg havde en ret central rolle på andeholdet, og jeg var også med på førsteholdet, men da jeg så blev andenårs U17, der havde jeg så håbet på, at jeg ville få den der mere spillende rolle, som jeg også havde haft da jeg var andenårs på den andre årgange, og det fik jeg så ikke."

Jeg tolker her, at Kasper og Kristian havde svært ved at tilvænne sig den nye rolle, de beskriver i ovenstående citater, som kom efter de skiftede op til en ældre aldersgruppering. De indikerer ud fra min tolkning, hvordan overgangen medførte et skifte i det interne hierarki på holdet, og som førte til mindre spilletid. Ifølge Schlossberg (1981) er et rolleskifte et karakteristisk træk, der kendetegner en overgang, og Stambulova (2003) konkluderer, at overgange kan forårsage dropout, hvis en udøver ikke kan overkomme de ændringer, der sker i forbindelse med en overgang.

Ud over overgangsvanskeligheder fra en aldersgruppering tolker jeg, at respondenterne havde svært ved at skifte fra folkeskole til ungdomsuddannelse og samtidig fokusere på deres ishockeykarrierer. Her fortæller Gustav, hvordan han oplevede sin overgang fra folkeskole til ungdomsuddannelse på et tidspunkt, hvor han ligeledes havde været ude med en skade, som var en yderligere overgang, han skulle overkomme (Schlossberg, 1981; Stambulova et al., 2009).

Gustav: "Tricky. Øl. fester. Det er bare noget pis sammen med træning. Jeg drak min første øl på gymnasiet. Før det havde jeg holdt mig fuldstændig fra alkohol. Jeg havde aldrig drukket noget. Det havde min holdkammerater. De havde stiftet bekendtskab med det. Jeg tror, jeg havde fået en enkelt til vores dimission, men det var også det. (...) Jeg synes, det var svært at holde motivationen til, at jeg må ikke noget, jeg skal spise rigtigt, jeg skal træne rigtigt, jeg skal lave de her ting. Ellers fik jeg ikke noget ud af det. Fordi jeg var tilbage til hvor skulle kæmpe, og jeg skulle arbejde mig op i hierarkiet igen."

Her tolker jeg ligeledes, at Kristian havde svært ved at tilvænne sig og kombinere livet som ishockeyspiller med en tilværelse som gymnasieelev.

Kristian: "Både hockeymæssigt men også socialt. Hockeymæssigt der var jo ikke den samme tilgang, som det var i idrætsklassen. Der holdt de jo fester og så noget, der var ikke den samme forståelse. Så det var lidt sværere at skulle forklare sig ud af forskellige ting."

De tre respondenter indstillede alle deres ishockeykarrierer under deres ungdomsuddannelser. Jeg tolker i forbindelse med dette, at respondenterne begyndte at finde andre ting i deres tilværelse, der var mere interessante end deres sport (Monteiro et al., 2017; Rottensteiner et al., 2013). Her tolker jeg, at Kasper fandt det irriterende, at han ikke kunne være med fra start til en skolefest på grund af en ishockeykamp. Ud fra det efterfølgende citat tolker jeg, at det var vigtigt for Kristian, at socialisere på gymnasiet, også selvom det betød alkohol og dermed en interessekonflikt med sin sport.

Kasper: "Jeg kan huske i l.g der til introfesten, der havde vi en træningskamp mod Stavanger. Og jeg kan huske, det var lidt irriterende, for... vi kom godt nok med til festen, men vi kom et par timer senere, og var slet ikke med til forfesten. Vi kom bare haltende bagefter. Det var lidt irriterende, kan jeg godt huske."

Kristian: "Der er selvfølgelig også nogle, der mener, at alkohol og sport ikke hører sammen, og det er jeg da også enig i, men man er også bare nødt til at være social andre steder, hvis det er der, man ligesom begår sig, og man kan være nødt til at drikke."

Ud fra Wylleman og Lavallees (2004) model om de fire udviklingsdomæner tolker jeg, at respondenterne oplevede en overgang på uddannelses-/det faglige domæne, som interagerede med det atletiske domæne (Petitpas et al., 1996).

5.1.3 Mentaltræning

I fase 3 af det narrative interview, blev de tre respondenter spurgt om, i hvilken grad de stiftede bekendtskab med mentaltræning i løbet af deres ishockeykarrierer. På baggrund af respondenternes svar, blev det tolket at de oplevede meget lidt mentaltræning, og at denne form for træning kunne have været gavnlende for respondenternes udvikling, hvilket er konsistent med flere studier (Williams & Reilly, 2000; Larsen et al., 2014). Kasper indikerer, at det var gennem en udtagelse til unionstræning, at han stiftede bekendtskab med mentaltræning, men ligeledes at det ikke blev brugt i det daglige arbejde i klubben og indikerede endvidere, at det ikke blev taget seriøst.

Kasper: "Det havde vi faktisk slet ikke. Ud over det der når vi var til sådan en elitesamling på U16 union med landsholdet der. Optagelsen til landsholdet på U16 der, hvad hedder det. Der havde vi jo sådan et tætpakket program hele dagen, hvor vi skulle træne, og vi skulle spise og alt det der, og så var der også noget mentaltræning, hvor der var sådan en sportspsykolog. Vi fik faktisk nogle opgaver med hjem, som vi skulle lave i dagligdagen, men vi havde ikke kendskab til det ude i klubben og så noget. (...) Jeg brugte det lidt, men ikke så meget. Det var sgu bare lidt fjollet dengang, tror jeg, at jeg tænkte."

Respondenterne fortæller, at der blev afholdt individuelle spillersamtaler i klubben. Ud fra det næste citat fra Gustav, bliver det tolket, at man til spillersamtalerne snakkede med den enkelte spiller om, hvor han kunne forbedre sig, men at spillerne ikke selv blev givet redskaber til selv at kunne arbejde med målsætninger, hvilket er en egenskab, der angives som en karakteristisk færdighed for udvikling af ekspertise i sport (Durand-Bush & Salmela, 2001; MacNamara et al., 2010).

Gustav: "Så vi havde nogle personlige samtaler, men det kom også først i takt med, at vi blev ældre som U17. (...) Jeg tror, vi fik at vide, at vi.. hvis ikke de synes vores fokus lå rigtigt, så har vi fået det at vide. Det var ikke noget, der blev sagt direkte til os, det var noget vi blev lært eller undervist i eller noget som helst. Vi fik bare at vide, at det der er urealistisk, så prøv at sætte et mere realistisk mål."

Ud fra de præsenterede citater i dette afsnit tolkes det i nærværende undersøgelse, at respondenterne var drevet af interne og eksterne motivationsfaktorer i deres ishockeykarrierer, og at de oplevede overgangsvanskeligheder i forbindelse med overgangene fra en aldersgruppering til den næste og fra folkeskole til ungdomsuddannelse samt skader. Derudover tolkes det, at respondenterne ikke var blevet givet redskaber til at arbejde selvstændigt med psykologiske egenskaber.

5.2 Familie

5.2.1 Støtte

Ud fra respondenternes fortællinger tolkes deres familier som værende kilder til støtte og stress. Respondenterne indikerer, at de modtog vigtig støtte fra deres forældre, der engagerede sig i deres sønners sport ved at tage med til stævner, økonomisk støtte og som sparringspartnere til vejledning omkring sportslige problemer. Det tolkes ud fra følgende citat fra Kasper, at hans forældre var vigtige støttere for ham.

Kasper: "De har været ude og se stortset alle mine hjemmekampe og også nogle gange været ude og se udebanekampe. Nogle gange har de taget en weekend, hvor de har boet på hotel, og så har de brugt en hel weekend på det, bare at gå rundt i hockeyhallen og se os spille og så noget. De har nok boet i den hal der næsten lige så meget, som jeg har. Og man er blevet kørt til og fra træning hver gang. Det var nok ikke så noget, man satte så stor pris på dengang man var lille, men det kan jeg så godt se nu, at der kan jeg godt være taknemmelig for den opbakning og selvfølgelig sponsorering af udstyr."

Ud fra det følgende citat fra Gustav tolkes det, at hans forældre ligeledes fungerede som støtte for hans udvikling ved at indgå i vejledning omkring, hvordan han skulle håndtere modgang.

Gustav: "Men mine forældre, det var primært.. man fik altid.. når man skulle spille kamp i weekenden, så torsdag aften plejer der at komme en mail om, hvem der er udtaget, så fik man sådan en dialog om aftenen, hvor man kunne sætte ord på sig selv og evaluere, hvad man kan gøre bedre, og hvad man skal arbejde på."

Nærværende undersøgelses tolkning, at forældre er en vigtig støtte for sportsudøvere, er ligeledes et fund gjort af Morris et al. (2016) i engelsk fodbold. Her fandt man gennem interviews, at forældre yder vigtig, følelsesmæssig støtte og er en vigtig logistisk ressource i forbindelse med transport. Dette er ligeledes konsistent med andre studier, der konkluderer at følelsesmæssig støtte fra forældre er vigtig for en udøvers udvikling (Bruner, Munroe-Chandler, & Spink, 2008; Pummell, Harwood, & Lavalley, 2008)

5.2.2 Pres

I modsætning tolkes det ligeledes, at forælderrollen og den nærmeste familie i nogle situationer kan være kilder til stress eller har lagt pres på deres sønner i forbindelse med valg, der skulle træffes i forhold til ishockeykarrieren. Det tolkes ud fra det næste citat fra Gustav, at han manglede forståelse fra sine bedsteforældre i forbindelse med hans hyppige udeblivelse fra familiearrangementer.

Gustav: "Jeg tror det værste pres, jeg kunne opleve var, hvis jeg følte, at det ikke var okay, at jeg spillede ishockey. Forstået på den måde, hvis jeg frabed mig. Jeg frabed mig rigtig meget, og det var jo ligemeget, om det var tante Gertruds fødselsdag, eller om det var et bryllup, altså jeg skulle til træning, og det var

der nogle mennesker, der havde svært ved at forstå, hvorfor det var så vigtig, og det var for helvede bare en sport. Og på den måde kunne det være stressende, for jeg vidste jo godt, hvis jeg blev væk fra dit og dat og dyt og båt, at det ville genere nogle, og nogle måske ville blive kedede af det, men det var bare mig. Jeg skulle bare til træning, der var ikke noget at gøre. (...) Jeg havde nogle bedsteforældre, der havde svært ved at forstå det i mange år. Hvorfor jeg gjorde, som jeg gjorde. Mine forældre de er skilt og min rigtige far hedder det vel, han forstod det heller ikke. Han havde ingen intention om at skulle støtte op om det. Han har aldrig set mig spille en hockeykamp på trods af, jeg har gjort det et par år. Så han var aldrig ud og se mig stå på skøjter, og hver gang jeg besøgte ham fik jeg at vide, at det er noget pjat, og det er ikke noget at bruge tid på. Så den sad selvfølgelig i baghovedet, og man vil jo gerne gøre sin forældre glade. Så når jeg tænker over det, så stressede det faktisk.”

Ligeledes tolker nærværende undersøgelse ud fra følgende citat fra Kristian, at hans forældre lagde pres på ham, da han begyndte på gymnasiet, da de mente, at det var vigtigt for ham at socialisere med sit nye netværk i gymnasiet, selvom det ville gå ud over hans ishockey.

Kristian: “(...) havde jeg selv valgt, havde jeg kun valgt hockey til, men der kom min forældre også med en løftet pegefinger. Der var jeg også under 18 og havde ikke helt myndighed over mig selv på det tidspunkt, at jeg er jo også nødt til nogle gange at begå mig i det sociale der, og hvad kan man sige, begynde at drikke noget mere alkohol, end jeg måske var vant til, for det var jo normen der.”

Fortolkningen, at forældre kan forårsage stress for sportsudøvere, er konsistent med et studie af Morris et al. (2016). Det tolkes dermed, at respondenterne i nærværende undersøgelses oplevede situationer, hvor deres nærmeste udøvede vigtig støtte for dem i forbindelse med deres ishockeykarriere, og at de oplevede situationer, hvor deres nærmeste var kilder til stress. Et studie har endvidere fundet, at hvis forældre ikke udviser interesse i et barn, der udfører en interessant opgave, så vil det skade barnets indre motivation i forhold til opgaven (Anderson, Manoogian, & Reznick, 1976). I nærværende undersøgelse kan dette fund relateres til vigtigheden af forældre støtte i forhold til respondenternes ishockeykarriere og deres fortsatte motivation.

5.3 Idrætsklasse

5.3.1 Svært at kombinere skole og sport

Respondenterne i nærværende undersøgelse gik i og dimitterede fra idrætsklasser på Sønderbroskolen i Aalborg. Ud fra de følgende citater tolkes det, at det var svært for respondenterne at kombinere deres skolegang med deres ishockeykarrierer.

Kasper: “Selvom de sætter gode rammer for man godt kan gå i skole og det der, men man kan ikke give sig hundrede procent i skolen og hundrede procent på banen, ens hovedet vil altid være det ene eller det andet sted. Selvom man sidder i skolen, sidder jeg stadig og tænker på ishockey og på, at jeg skal spille den kamp, og så sidder man og fokuserer på det i stedet for.”

Det tolkes ud fra ovenstående citat fra Kasper, at han oplevede, at der blev faciliteret gode rammer for at kombinere skole og sport i skole-sport-koordinerende tilbud, men at det var svært at holde fokuset på skolen. Kristians fortælling fortolkes ligeledes som et vidnesbyrd på, at det skole-sport-koordinerende tilbud er med til at skabe gode rammer for unge idrætsudøver, hvilket er et fund, der er konsistent med andre ishockeyspilleres vurdering ifølge en undersøgelse af Nielsen, Olesen, og Skrubbeltrang (2017), hvor ishockeyspillere er blandt dem, der er mest tilfredse med idrætsklassen.

Kristian: “Jeg synes, det fungerede fint. Jeg så ikke anderledes på det, end det var en almindelig skole, og så havde jeg bare to ekstra træninger. Jeg synes egentlig, det fungerede fint. Det var ikke sådan, jeg tænkte over, at jeg har meget længere dage. Man havde da en ret stor lektiemængde, men altså. I forhold til den alder man nu var i. Men jeg har ikke haft synderligt store problemer på skolen.”

Jeg tolker ud fra Kasper og Kristians fortællinger, at man havde gode rammer i idrætsklassen, men at man kunne opleve tidsrelaterede problemer. Det næste citat fra Gustav indikerer ligeledes dette problem.

Gustav: “Det var sgu ikke særligt anderledes at gå der end alle mulige andre steder. Du fik stadig lektier for, du fik stadig afleveringer for, du fik stadig nogle gange åndssvage deadlines. De ved, vi er væk samtlige weekender, når vores sæson er i gang, og det er jo ligegyldigt, om det så er en fodboldsæson. Fodboldholdene har måske ikke så langt, når de spiller liga, eller hvad det hedder i fodbold, men i hockey der har vi jo langt mellem hallerne, vi skal jo ad helvedes til langt væk. Måske den ene dag en tur til Odense og den næste dag en tur til Esbjerg. Hvornår fanden har du så skulle lave din matematik-aflevering? Hvor jeg måske manglede, at man kunne have haft en dialog omkring det. Okay, I er afsted.. I har til tirsdag i stedet for mandag. Så nogle ting.. den der forståelse og hjælp, synes jeg, manglede.”

Det tolkes ud fra Gustavs fortælling, at han ikke oplevede stor fleksibilitet fra skolens side i forhold til hans sport. Flere studier har fundet, at tidsrelaterede problemer er en signifikant barriere for atleter, der både går i skole og dyrker idræt på højt niveau (López de Subijana et al., 2015; Olesen et al., 2015). Det tolkes ud fra Gustavs fortælling, at dette ligeledes var en barriere for ham.

5.3.2 De slemme hockey-drenge

Et andet fund gjort i nærværende undersøgelse relateret til det skole-sports-koordinerende tilbud, omhandler ishockeyspilleres status i en idrætsklasse. Ud fra respondenternes fortællinger tolkes det, at de følte sig stigmatiserede i det skole-sport-koordinerende tilbud, fordi de var ishockeyspillere. Det tolkes ud fra Gustav og Kaspers fortælling om, at mange af deres medspillere opførte sig uhensigtsmæssigt i skolen, og at det var med til at give ishockeyspillere et blakket ry på skolen.

Gustav: “Hockey havde et trælst rygte, og de var bare umulige, dem kunne man ikke være i nærheden af, de var bare tabt af en vogn, de kunne ingenting. Og det såede de sådan set selv, og de blev lidt ved med at være i den. Der var ikke nogen, der forsøgte at søge.. hockeyspillere har aldrig været dem, der var de dygtige elever, sådan var det bare. Men de gjorde heller ikke noget for det. De sad bare sammen i et hjørne og dumpede. Det var ikke sådan, de forsøgte at søge hjælp et sted. De havde deres klump, og

de skulle ikke spørge andre om hjælp, for det var de for stolte til, og det, tror jeg måske lidt, er et problem.”

Kasper: “Jamen, jeg kan også huske, det skulle vi høre meget for i skolen dengang, for... Det var ikke så meget mig, men det var nogle af de andre hockeyspillere, de var fandme så vilde. De skulle altid slå og så noget. Mange gange havde skolen også fat i dem. (...) Du får hurtigt sådan et ry, når du er hockeyspiller, da man kom på Sønderbro dengang. Og det ødelagde mange af de andre hockeyspillere også, for de gad jo ikke i skole og sad bare og dovnede.”

En undersøgelse af Nielsen et al. (2017) har kortlagt, at ishockeyspillere i idrætsklasser er dem, der oftest vælger en erhvervsuddannelse efter folkeskolen. Dette er måske et vidnesbyrd om, at en større andel af ishockeyspillere ikke i lige så høj grad trives på de akademiske uddannelser og dermed heller ikke i folkeskolen.

5.3.3 Uro i skolen blev til uro på isen

Respondenterne i nærværende undersøgelse gik i klasse med mange af deres holdkammerater fra klubben. Det tolkes i nærværende undersøgelse, at dette kunne give nogle u hensigtsmæssige konsekvenser, da de konflikter, der opstod i skolen, havde nemmere ved at følge spillerne ind på deres sportslige domæne og omvendt, så spillerne på den måde kunne komme til at mangle et pusterum. Dette er konsistent med Skrubbeltrang (2015), der ligeledes understreger, at den tætte knytning, der er mellem skole og sport, kan gøre, at problemer overføres fra sportslige domæne til skolen og vice versa. Jeg tolker ud fra følgende citat fra Kasper, at en skuffelse på det sportslige domæne kan følge med ham i skolen.

Kasper: “Men der er jo også stort pres på fra ens venner, altså man vil jo gerne komme i skole og kunne sige, at man havde vundet dit og dat. Man gad ikke at komme i skole og sige, at man havde tabt det hele. Det er der ikke så stor respekt i.”

Jeg tolker ligeledes, at Gustav oplevede samme problem med at modgang i sporten blev overført til idrætsklassen, samt at uro og konflikter der opstod i idrætsklassen fortsatte til træningen.

Gustav: “Hvis man blev sat på bænken, fordi man har fucket op, måske ikke en gang men gentagne gange i en kamp.. altså på sådan en skole, så er det jo en gang sportsfreaks, og det er jo ligemeget, hvem man er.. og det kom hurtigt rundt i krogene, og det samme gjorde det jo for de andre sportsgrene, og ham, ahh det var ikke helt godt.. det er jo ene opkommende talenter, så der bliver sporten vægget højere end noget andet, så der skal man jo ikke.. jeg tror, at hvis man ikke præsterede ordentligt, så florerede det ligesom rundt, og det var ikke så godt.”

Gustav: “Vi tog det med til træning. Vi var jo de samme mennesker. Vi var ti fra mit hold, der gik.. vi var fem i hver klasse i I1 og I2. Og der var ikke noget, der blev lagt nogle steder. Det, der var sket til træning, tog vi med i skole, og det, der var sket i skolen, tog vi med til træning. Vi havde aldrig et afbræk fra hinanden. Og det værste var, at alt det der tumult tog man med sig videre til træning, og det, der florerede i skolen, det florerer i det, vi kalder hallen. Så du har ikke rigtigt et frirum mere.”

At sportslig modgang, uro og konflikter har lettere adgang til skolen fra sporten og vice versa er et fund, der er konsistent med Skrubbeltrang (2015). Det er derudover kendt fra tidligere forskning, at udviklingsdomæner kan interagere med hinanden (Petitpas et al., 1996).

5.3.4 Mere seriøst på Sønderbroskolen

Jeg tolker i nærværende undersøgelse, at respondenterne oplever, at deres ishockeyvirke bliver mere seriøst, efter de blev optaget i en idrætsklasse. Det tolkes her, at Kasper oplevede, hvordan den øgede træningsmængde med de to ekstra morgentræninger, som idrætslever deltager i, kunne være meget fysisk krævende. Ud fra det næste citat tolkes det, at Kristian følte, at han måtte påtage sig en mere professionel mentalitet, efter han startede i en idrætsklasse på Sønderbroskolen.

Kasper: “Der gik vi til at have to træninger mere om ugen. Og det er jo også det, vi får at vide til.. jeg kan huske det første, og så begyndte vi sådan stille og roligt at træne med U17 ved siden af. Der var vi jo 15 dengang. De sagde meget, at ens.. altså vi døjede meget med sygdom, fordi ens krop skulle tilvænne sig den træning der, og der var nogle, der var til nogle møder. De siger meget, at man nogle gange har nogle down-perioder.. det har alle sportsfolk jo nok.. så stagnerer man lige sådan lidt, inden man stiger i sin udvikling. Men altså det ramte i hvert fald mange af os... eller det rammer typisk her i vinterperioden, når man skal op om morgenen der, og der er mørkt, og man skal ud i hallen klokken syv om morgenen, så har man heller ikke den samme energi mere, som når det er sommer, og solen skinner i starten og slutningen af sæsonen.”

Kristian: “(...) det ændrer meget, fordi du kommer ind i et andet miljø. Du er gået fra at være en af de eneste idrætslever til at være omgivet af dem, så man har samme holdning til det hele, og den smitter meget af den der professionelle tilgang til tingene, selvom det ikke helt er professionelt, men ja, så man begynder at have sådan en tilgang og så med træningsmængden har man næsten ikke plads til andet end at tage det seriøst, for hvis du ikke gør det, kan du ikke holde til det.”

Den store seriøsitet, der ovenfor er indikeret, som fulgte med optagelsen til en idrætsklasse på Sønderbroskolen, kan have været medvirkende til at give en idrætslev et bestemt selvbillede. Det tolkes ud fra Gustavs fortælling, at han oplevede, at optagelsen var medvirkende til at give ham mere selvtillid og et selvbillede, hvor han fik behov for at vise sine egenskaber som ishockeyspiller.

Gustav: “Jeg tror, det gav lidt selvtillid, at man var blevet optaget der. Der har siddet nogle, synes man på det tidspunkt, høje herrer, der kiggede på en og tænkte, wow, du kan noget. Så det var nok noget, man såede inde i hovedet selv, mere end det var forventning til sig selv, og det indtryk man havde..man havde et behov for at komme til udtryk, at man var god nok, og at der var en grund til, at man var derinde, når de andre ikke var.”

At optagelse i en idrætsklasse kan være en særlig bedrift for en udøver, som det tolkes, at Gustav syntes i hvert fald i starten, er ligeledes et fund gjort i Olesen et al. (2015), hvor en ishockeyspiller fortæller, at han oplevede det som en stor ting at starte i en idrætsklasse. Problemstillinger fremhævet i dette afsnit i relation til idrætsklassen betragtes ikke som dropout-årsager for de tre respondenter, da de først

indstillede deres karrierer, da de var startet på deres ungdomsuddannelser. Problemstillingernes relation til dropout vil dog blive diskuteret (*Afsnit 6.3*)

5.4 Sportsmiljøet

5.4.1 Tidlig opdeling og selektion

Respondenterne fortæller i nærværende undersøgelse om forskellige aspekter, som jeg i nærværende undersøgelse tolker er kendetegnende for ishockeymiljøet, og som vil blive yderligere behandlet i Diskussionsafsnittet i forhold til, om disse kan have haft indflydelse på respondenternes dropout. Jeg tolker ud fra Kasper og Kristians citater nedenfor, at de i en tidlig alder blev opdelt på første- og andethold på baggrund af deres nuværende niveau.

Kasper: “Og jeg tror der gik et par måneder, så kom jeg op og spillede på U11 dengang. Og der var det meget opdelt med, at der var hold 1 og hold 2, hvor hold 1 var de gode, og hold 2 var de knap så øvede. Og så stod man nede i den ene ende af banen, og så kørte man så noget træning for hold 2 i den ene ende af banen og så førsteholdet på den anden ende af banen. Så stod man dernede, og så tænkte jeg, “derned, der vil jeg gerne prøve at komme ned”. Så så man sådan lidt op til ens holdkammerater dernede.”

Kristian: “Og så om sommeren blev jeg så ringet op, og så var jeg blevet kaldt op til ungdomsholdet, jeg tror det hed U8 dengang. Og så spillede jeg der, og der var jeg, hvad kan man sige.. den lave ende, der havde jeg jo ikke spillet så langt tid, så i forhold til kampe, var det meget delt op, der var nogle, der spillede med målmand, og så var jeg så blandt dem, der ikke spillede med målmand.”

Jeg tolker ud fra ovenstående citater, at der begynder en selektion i det pågældende ishockeymiljø i en relativ tidlig alder. Respondenterne indikerer, at selektionen foregår gennem hele deres karriereforløb på forskellige niveauer. Dette fund er konsistent med Abbott et al. (2005), der påpeger, at talentidentifikationssystemer forsøger at identificere de dygtigste udøvere så tidligt som muligt for at give disse spillere bedre mulighed for at udvikle sig. De tre respondenter var alle på et tidspunkt udtaget til de såkaldte unionssamlinger ved Danmarks Ishockey Union, hvilket Kasper fortæller i *Afsnit 5.1.3*, og har derfor været potentielle emner til U-landsholdet men er senere blevet valgt fra (Danmarks Ishockey Union, 2017). Derudover indikerer respondenterne, at der også har været selektion på klubniveau. Jeg tolker ud fra følgende citat, at Kristian blev påvirket af at blive valgt fra som fast spiller på U17, og at han valgte at indstille sin karriere efterfølgende.

Kristian: “Jeg synes aldrig rigtig, jeg fik en begrundelse, så havde jeg ligesom været uden for de første pladser på førsteholdet og mit idrætsklasseforløb sluttede året forinden, hvor jeg var førstears, og så synes jeg bare det var træls, og man fik ikke rigtig nogen udmelding eller alternativ i forhold til anden træning, hvordan man ligesom kunne blive bedre på andre parametre, så man kunne udvikle sig i stedet for at blive på bænken. Og det blev jeg meget frustreret over og træt af, så jeg valgte faktisk at stoppe efter mit sidste år på U17, hvor jeg egentlig skulle have været oppe og spille U20.”

Dette fund er ligeledes i overensstemmelse med Wylleman og Lavalley (2004), der pointerer, at selektion af udøvere kan resultere i en permanent deseleksion, som fører til dropout. Jeg tolker endvidere ud fra de næste to citater fra Gustav, at selektioner kan have negative konsekvenser. Gustav indikerer, at en selektion til ungdomslandsholdet kunne have ført til en usund rivalisering mellem ham og en holdkammerat. I det efterfølgende citat indikerer han, at han kunne blive følelsesmæssigt påvirket, hvis han ikke blev udtaget til kamptruppen.

Gustav: "Vi var sådan set konkurrenter om den samme plads, og der var meget sensitivitet omkring hvem af os, der blev valgt.. og det tog så overhånd for ham den ene gang. Jeg ved ikke hvor relevant det er, men i hockey snakker vi meget om albuetacklinger og tacklinger til hovedet, jeg fik så en kombination. En albue til tindingen, som kostede en lille hjerneblødning."

Gustav: "Det værste var, hvis man ikke blev udtaget til kampe, og jeg var sådan set fuldstændig ligeglad med, hvad trænerens holdning var. (...) Jeg havde svært ved at håndtere det, det var noget værre. Ked af det frustreret, gal. Jeg havde et hockeymål derhjemme og en ordentlig spand pucke, og så stod jeg og afreagerede ved at stå og skyde på mål i en time."

Ovenstående fund er ligeledes konsistente med Neely et al. (2017), der påpeger, at deseleksion kan have negative følelsesmæssige konsekvenser for udøvere som angst, ydmygelse og vrede. Derudover tolker jeg ud fra det næste citat fra Kristian, at det kan have en skadelig effekt på en udøvers udvikling, hvis man bliver valgt fra til førsteholdet, fordi der ikke er samme fokus på andetholdet.

Kristian: "Når man tager andetholdsishockey i Danmark. Altså på førsteholdet kan du måske spille op til 40-50 kampe på et år og så på andetholdet, kan du måske ende med at spille 10, og det er altså bare ikke noget, der udvikler, og der er heller ikke den samme, hvad kan man sige, fokus på andetholdet som på førsteholdet. Der er ikke lige så stort fokus på de træninger, der bliver lagt på dem, der ikke er inde over førsteholdet. Hvilket, jeg synes, er ærgerligt, for så går deres udvikling i stå, mens de andre, de hæver sig. Så det gør det sværere, og det gør også, at de mister lysten og falder fra og begynder at stoppe, så det, synes jeg, er trist.. at man ikke, selvom de måske ikke lige er i betragtning til førsteholdet nu, ja, eller i hvert fald, ja, eller måske ikke engang bliver professionelle, men i hvert fald ikke er i betragtning til førsteholdet, hvis man bare tager det helt hovedsagelig. Så synes jeg, det er synd, at de ikke får et alternativ, for de betaler jo også for at spille, så ja. Jeg synes, det er trist, fordi jeg synes ikke det skal være sådan."

Her tolker jeg, at deseleksion kan have en skadende effekt på en udøvers udvikling på grund af lavere eksponering til træning og kampsituationer.

5.4.2 Svær logistik

Respondenterne indikerer, at det kan være svært at få den daglige kabale til at gå op i forbindelse med transport til og fra træning og kamp i ishockeymiljøet. Jeg tolker ud fra følgende citater, at respondenterne følte, at transporttid til kampe var en barriere, som kunne præsentere udfordringer i forhold til restitution og skolegang.

Kasper: "(...) jeg savner ikke alle de der lange bustur, man skulle på næsten hver weekend, det hang mig langt ud af halsen, at vi skulle på den der bustur hver gang, det var meget af det der gjorde, at jeg sagde, at nu vil jeg fandme ikke mere. Fordi transporttiden var så lang."

Kristian: "(...) de kampe og ture du skal ud på, de er også forholdsvis længere, for de.. hvis det nu er fodbold eller håndbold, så er det jo kun tre kilometer væk eller ti kilometer væk. Her skal du minimum 45 kilometer væk og nogle gange også helt ned til den anden ende af landet, så der går mange timer med det."

Endvidere tolker jeg, at Kasper og Gustav oplevede en lang transporttid til og fra træning, og at denne kunne være medvirkende til, at de ikke havde særligt meget fritid væk fra sporten.

Kasper: "Der flyttede han ud (min far, red.) sammen med hans nye kone, da min mor flyttede sammen med. (...) Og det var jo langt at blive kørt derudefra ind til morgentræningen. Så det var trælst at skulle til træning, når man var derude, for så kunne man nå at være hjemme i to timer, inden man skulle derind igen. Og så hjem igen og så op igen næste morgen og så til morgentræning klokken.. hvor jeg skulle vågne op klokken seks om morgenen derude. I stedet for jeg måske kunne sove en halv time måske tre kvarter mere.. det var meget.. man ville bare gerne have al den hviletid, man kunne få."

Gustav: "(...) man havde ikke rigtig noget liv ud over ens hockey.. altså det var bare.. træning. Når man kom hjem fra skole.. jeg boede lidt ude på landet. Vi havde en lille times kørsel hver vej, så der gik meget tid med det også."

Problemer med transport defineres ligeledes som en barriere for idrætsdeltagelse for mandlige udøvere af Coakley og White (1992), som har fundet en række barrierer associeret med idrætsdeltagelse for britiske teenagere.

Ud fra fundene gjort om tidlig opdeling og selektion og svær logistik tolker jeg, at sportsmiljøets struktur præsenterer en række udfordringer, som kan have en negativ effekt på dets spillere.

5.5 Træner-relationen

5.5.1 Frustrationer forårsaget af træner-relationen

Dette resultatafsnit har fokus på de udtalelser, som respondenterne har om deres interaktion med og relation til deres trænere. Da nærværende undersøgelse har fokus på årsager, der ligger til grund for dropout, vil dette afsnit ikke tage udgangspunkt i de situationer, hvor respondenterne indikerer, at de har en god relation til deres træner, da jeg vurderer, at disse situationer ikke kan relateres til respondenternes dropout. Jeg tolker her ud fra et citat fra Kristian, at træner-relationen kunne forårsage frustration på grund af lav samhørighed træner og spiller imellem. Jeg tolker endvidere ud fra det følgende citat, at frustrationerne forårsaget af denne relation kan have været en medvirkende årsag til Kristians dropout.

Kristian: "(...) det var egentlig bare hovedsageligt frustration over for, hvorfor man ikke fik nogen udmelding omkring hvorfor, og så det med at man fik at vide, at sådan var det, og man kunne måske ikke komme til at spille, og så kunne det være, man bare skulle lave noget andet. Og det gjorde faktisk helt ondt at stoppe, for jeg havde så stor en kærlighed til spillet, og også til de mennesker, der var derude, men jeg synes bare der.. der gik det bare over min grænse."

Kristian indikerer, at han følte sig frustreret over, at han ikke fik nogen forklaring fra sin træner om, hvorfor han blev valgt fra, da han spillede U17. Derudover tolker jeg ud fra Kaspers fortælling, at han oplevede mangel på forståelse fra trænerens side, hvis han ikke kunne komme til træning på grund af skole- eller fritidsarbejde, og han blev valgt fra til fordel for yngre spillere på grund af dette.

Kasper: "Det var sådan lidt svært, når man kom og sagde, at man ikke kunne. Der var nogle gange man ikke kun komme til træning, fordi man havde afleveringer, og det var de heller ikke så tilfreds med. (...) de yngre drenge, som ikke var så meget bedre end mig, eller som var en årgang under eller så noget, men som gav sig hundrede, og som ikke fokuserede på skole og det der, så fik de jo chancen i stedet for mig og kom ind og tog min plads. Det var jeg sådan lidt irriteret over. Det var sgu sådan lidt mærkeligt. Hvad hedder det, og så gad jeg ikke sidde i en bus i så lang tid for at sidde på bænken. Så man føler sig sådan lidt pisses op og ned af ryggen, nu når man har dedikeret så lang tid."

Jeg tolker derudover, at Gustav ligeledes følte frustrationer over sine træners beslutning om, at han ikke ville få særligt meget spilletid, da han var kommet tilbage fra sin hovedskade. Jeg tolker endvidere, at Gustav ikke havde lyst til at stoppe, men han kunne ikke finde nogen motivation i, at træneren syntes, at han var for langt efter, da han havde været væk et halvt år på grund af skaden.

Gustav: "Og når man har været et halvt år ude og forsøgt at starte igen. Det gjorde jeg.. kom ind på U17 og fik at vide, at du er for langt efter nu. Jeg kunne godt få lov til at være med.. men når jeg havde været deroppe, hvor jeg var.. altså i bruttotruppen til landsholdet og får at vide, at man kan få lov til at spille noget andetholdshockey, så er det sgu ikke rigtig det, man ville. Det var i hvert fald ikke det, jeg ville, så jeg spillede et års tid på U17, og fik da også nogle førsteholdskampe og det var fint nok, men det var ikke. Jeg var på en god årgang, der var mange dygtige spillere, og de var et halvt år foran mig, da jeg havde stået stille, så det kostede sgu. Så var jeg ikke rigtig aktuel længere."

Jeg tolker ud fra ovenstående citater omhandlende træner-relationen, at respondenterne ikke oplevede en autonomistøttende adfærd fra deres trænere i de fremhævede citater. Flere studier i den forbindelse har vist, at udøvere, der dropper ud af deres sport, oplever en mindre autonomistøttende adfærd fra deres trænere end vedholdende udøvere (Guillet, Sarrazin, Carpenter, Trouilloud, & Cury, 2002). Dette er ligeledes i overensstemmelse med Ryan og Deci (2000), der argumenterer, at omstændigheder, der understøtter et individs autonomi, er med til at fostre højere vedholdenhed.

5.6 Udviklings- og præstationsfaktorer

5.6.1 Tidlig specialisering

Respondenterne i nærværende undersøgelse spillede alle fodbold inden, de begyndte deres ishockeydeltagelse. I en alder mellem 7-8 år stoppede de deres fodbold-deltagelse for at fokusere på ishockey. Ud fra dette tolker jeg i nærværende undersøgelse, at respondenterne specialiserede sig i ishockey i en relativ tidlig alder. Det indikerer Kasper og Gustav i følgende citater.

Kasper: "Jeg vil sige, jeg gik jo all-in på ishockey helt fra start af, dengang jeg var lille. Der var det kun ishockey, der var i hovedet på mig."

Gustav: "Man starter på de her begynderhold og så kommer jeg rimelig hurtigt ind på U-holdene fra U11.. og hvad skal man sige, det var en frygtelig masse træning.. mange gange om ugen og ja, vi... jeg har altid spillet på to hold. Førsteholds- og andenholdshockey for at få så meget erfaring som muligt, fordi jeg startede i det, de kalder en sen alder. 8-årig, det er jo sent, så jeg skulle jo rykke frem så hurtigt som muligt, så det var med at få så meget erfaring som muligt."

Respondenterne spillede alle på førsteholdet i deres klub og var alle med til unions-samlings, inden de stoppede deres karrierer. Ud fra de følgende citater fra Kristian og Kasper tolker jeg, at de oplevede succes relativt tidligt i deres deltagelse.

Kristian: "Året efter blev jeg U11, det første år erindrings jeg ikke så godt... det står mig ikke så klart, men jeg kan huske det andet år.. der toppede jeg.. der gik det faktisk rigtig godt. Jeg blev den mest scorende spiller til afslutningsturneringen og så noget og fik også en forholdsvis central rolle, så vidt jeg husker."

Kasper: "Så kan jeg huske en dag på vej hjem, der ringede min fars telefon, og så var det så træneren, der spurgte, om jeg ikke ville prøve at spille på førsteholdet. Jeg var ni år gammel, så det var en stor præstation dengang, selvom det ikke betyder så meget i forhold til de senere præstationer. Jeg kan da huske dengang, der tænkte jeg, det bar sgu frugt, det der."

Et studie af Fraser-Thomas et al. (2008) har fundet, at elitesvømmere, der droppede ud af deres sport, specialiserede sig tidligere end de vedholdende svømmere. Fundet i nærværende undersøgelse er dermed konsistent med fundet af Fraser-Thomas et al. (2008). Derudover har Soberlak og Côté (2003) fundet i et case-studie med fire ishockeyspillere, der havde skrevet kontrakt med en NHL-klub, at de pågældende spillere havde engageret sig i et gennemsnit seks sportsgrene i alderen 9-12 år. Derudover fandt Fraser-Thomas et al. (2008) at frafaldne oftere er dem, der tidligst blev de bedste i deres klub.

5.6.2 Sen start

Ud fra følgende to citater tolker jeg, at to respondenter følte, at de havde startet deres deltagelse i ishockey så sent, at de følte, de ikke kunne nå samme niveau som jævnaldrende, der var startet tidligere. Respondenterne indikerer, at man skal starte som 5-6-årig for at kunne blive tilstrækkelig dygtig. Dette tolker jeg ud fra det følgende citat fra Gustav.

Gustav: "Der er jo nogen, der er født med det, som har haft skøjter på siden de var tre, og det gør jo bare en forskel. (...) Altså som 8-årig, det er fuldstændig latterligt sent at starte. Det er håbløst, du skal starte tidligere. Fem-seks, der skal du starte, så er det lidt nemmere, og hvis du holder fast forbi U13 og U15, så begynder man at kunne se forskel, fordi så er skøjteteknikken bare en helt anden. Det tager mange år at lære."

Kristian: "Der hvor jeg var U11, da jeg nærmest toppede, der begyndte jeg at selvtræne også udenfor, hvilket jeg er ret overbevist om, ikke ret mange andre gjorde, men jeg kan huske, at hver aften inden jeg gik i seng, der tog jeg lige en halv time, hvor jeg kørte noget styrketræning for ligesom at få noget ekstra træning, og så tror jeg.. og så har jeg gjort det som U15-spiller som andenårs og også førsteårs U17'er, fordi som jeg sagde, var jeg sent ude, så jeg manglede lidt ekstra, så der gjorde jeg noget der, ja, så der har jeg trænet noget ekstra."

Ud fra dette tolker jeg i nærværende undersøgelse, at der eksisterer en social konstruktion i ishockeymiljøet om, at man skal starte med at skøjte omkring 5-årsalderen for at opnå ekspertise, hvilket er konsistent med den tidligere danske landsholdsspiller Heinz Ehlers holdning (Møller, 2017). Ehlers indikerer dog ligeledes, at en senere start ikke er en barriere for opnåelse af ekspertise (Møller, 2017). Resultater fra et studie af Wall og Côté (2007) indikerer, at en start som 5-årig ikke er en forudsætning for vedholdende deltagelse eller ekspertise, da de fandt, at dropout-spillere var startet i en alder af 5,25 år, mens vedholdende spillere var startet i en alder af 5,14 år.

5.6.3 Fysisk modenhed

Jeg tolker i dette afsnit omhandlende fysisk modenhed, at to respondenter oplevede, at de havde en fysisk fordel i løbet af deres ishockeykarrierer, hvilket kan have været en medvirkende årsag til deres tidlige succes blandt andet i forbindelse med udtagelse til unionssamlinger (Côté, MacDonald, Baker, & Abernethy, 2006). Jeg tolker ud fra følgende to citater fra Kasper og Gustav, at de oplevede en fysisk fordel i forhold til deres jævnaldrende.

Kasper: "Jeg voksede meget hurtigt dengang, jeg var U15 eller så noget, der var jeg højere end mange af alle de andre næsten. Der var måske to-tre stykker, der var lige så høje som mig på holdet. Men det var da en fordel, når man skulle spille kamp."

Gustav: "Jeg var ikke den mest aggressive i min spillestil, jeg var mere tilbageholdende og holdt overblik. Forsøgte at være spilskabende. Men samtidig også når der var bøv, jeg har altid været en af de store, der skulle tage fra, når der var tumult. Jeg opsøgte ikke balladen, men jeg løb heller ikke væk fra den."

I modsætning til dette fund tolker jeg i Kristians tilfælde, at han ikke oplevede samme fysiske fordel, og at han vurderer, at hans manglende fysik kunne have været en medvirkende årsag til, at han blev valgt fra til unionssamling. Ydermere fortæller Kristian, at han oplevede en fysisk vækstspurt, efter han havde stoppet sin ishockeykarriere. Dette var en relativ sen vækstspurt, som er med til at støtte argumentet fra Abbott et al. (2005) om, at fysisk udvikling er ikke-lineær og ustabil. Kristian svarer her på et spørgsmål stillet i *Fase 3* af det narrative interview om, hvorfor han tror, han blev valgt fra. I

det næste citat svarer han på spørgsmålet om, om hans manglende fysik var med i hans overvejelser, da han besluttede sig for at stoppe sin karriere. På det tidspunkt var han 16 år gammel.

Kristian: "Det har været igen været det fysiske, som er en af de store faktorer, men ja, de andre de var også bare bedre, det må man bare erkende."

Kristian: "Det har det nok været, når jeg ser tilbage på det. Det har da også spillet en rolle. Det har ikke været det mest væsentlige, men det har spillet en rolle. Især nu skulle man jo op og spille med folk på 20 år, så er det jo klart, på det tidspunkt jeg stoppede var jeg 1,78 og vejede sidst i 60 kg, hvor nu, der er jeg lidt over 1,90 og over 90 kg, så der er sket lidt men på det tidspunkt, så det har også haft en betydning."

Kristians oplevede fysiske ulempe i forhold til sine jævnaldrende som en medvirkende årsag til hans dropout er konsistent med tidligere forskning, der konkluderer, at frafaldne udøvere oftere føler sig som de yngste i deres træningsgruppe (Gould, Udry, Tuffey, & Loehr, 1996).

5.6.4 Mangel på fast rolle medførte frustration og udviklingsstagnering

Ud fra citaterne fremhævet i dette afsnit tolker jeg, at Kristian og Gustav følte sig frustreret, da de sent i deres deltagelse ikke havde nogen fast rolle på holdet. Kristian indikerer dog, at det var med til at højne hans forståelse for spillet, at han bestred flere forskellige positioner på banen, da den forståelse kunne have været opvejende for hans manglende fysiske styrke.

Kristian: "Når jeg ser tilbage, så synes jeg bare det har gavnet mig, for jeg levede jo på det visuelle i hvert fald som ældre spiller, så det har selvfølgelig gavnet, at jeg har kunne hænge med der. Men jo, det er jo klart, at som 12-årig dreng, er det jo frustrerende at kunne komme til at spille på flere forskellige pladser. Så på det tidspunkt har det været frustrerende, men ellers synes jeg, det har været okay. Det man så kan sige, er, at man kan komme til at føle, at en spiller som jeg er en, der bare kan flyttes rundt på, og at man er den der rotationsspiller, hvilket måske kunne have gjort, at jeg var lettere at sætte ud af spillet."

Ud fra Gustavs fortælling tolker jeg, at han, udover de frustrationer det medførte, stoppede med at udvikle sig, fordi han skiftede fra back- til forward-positionen.

Gustav: "Det var forvirrende. Nok mest fordi man var rimelig vant til. Jeg har altid været back. Fem-seks år, og så at komme op at være forward var lidt sjovt den første måned eller to, og så kom man til at savne det. Man manglede sin rutine, og det tror jeg gør rigtig meget i den her verden, når vi har en holdsport på den her måde, for du blive hurtigt usikker, når ikke det er en måde, du er vant til at spille på, og man bliver rokeret rundt hele tiden, det skabte i hvert fald noget forvirring i mit hoved, hvordan fanden er det nu lige, man gør."

Gustav: "Den gik i stå (min udvikling, red.). Det er der ikke rigtig nogen tvivl om. Det var meget et skridt frem og to tilbage. Det hele skulle jeg sådan set lære forfra. Det er svært at udvikle sig, når man hele tiden føler, man er bagud. Man mangler en forståelse for, hvorfor er det, man gør det her. Hvorfor skal jeg stå her, hvorfor skal jeg flytte mig her. Der var meget basalt, der blev stillet spørgsmålstejn ved lige pludselig, som man førhen kunne, og man kunne trække på rutinen, man vidste, hvor man skulle stå, man havde lært at læse spillet."

Fundet, at en manglende rolle kan føre til frustrationer, udviklingsstagnering og deraf dropout, er konsistent med et studie af Jøesaar og Hein (2011), der blandt andet undersøgte tilfredsstillelsen af de basale psykologiske behov (Ryan & Deci, 2000) blandt frafaldne- og vedholdende atleter. Jøesaar og Hein (2011) fandt, at frafaldne atleter oplevede en mindre tilfredsstillelse af slægtskab (relatedness), som kan associeres med tilhørsforhold (belongingness) til grupper (Ryan & Deci, 2000). I den nærværende kontekst betyder det, at Gustav og Kristian kan have følt et mindre tilhørsforhold til deres hold, hvilket kan have været en årsag til deres dropout.

5.6.5 Reduceret spilletid inden dropout

I dette afsnit tolker jeg, at respondenterne oplevede reduceret spilletid umiddelbart inden, de valgte at indstille deres ishockeydeltagelse. Reduceret spilletid som mulig dropout-årsag kan som i foregående afsnit relateres til fundet gjort af Jøesaar og Hein (2011), der viste en mindre tilfredsstillelse af de basale psykologiske behov *slægtskab*.

Kasper: ”Jeg stoppede efter vores U17DM i Herning, som så var den sidste turnering der. Jeg fik ikke så meget spilletid. Det var der, hvor de yngre begyndte at tage min plads og så noget. Og så tænkte jeg, nu er det nok, nu gider jeg sgu bare ikke mere.”

Kristian indikerer ligeledes, hvordan han ikke fik en spillende rolle som andenårs U17, som var den aldersgruppe han indstillede sin ishockeykarriere i.

Kristian: ”(...) da jeg så blev andenårs U17, der havde jeg så håbet på, at jeg ville få den der mere spillende rolle, som jeg også havde haft, da jeg var andenårs på den andre årgange, og det fik jeg så ikke.”

Dette fund er konsistent med et studie af Guillet et al. (2002), der fandt, at frafaldne kvindelige håndboldspillere oplevede mindre spilletid end vedholdende kvindelige håndboldspillere.

5.7 Det sociale netværk

5.7.1 Vennekredsen bevæger sig ud af hallen

Jeg tolker ud fra respondenternes fortælling, at de under deres ishockeydeltagelse primært havde deres vennekreds i ishockeymiljøet. Denne tolkning kommer ud fra de følgende to citater fra Gustav og Kristian.

Gustav: ”Jeg havde ikke supermange venner, som ikke var holdkammerater, fordi jeg var ikke andre steder. Skøjtehallen var sgu mit liv, jeg havde ikke... Folk der gik andre steder end Sønderbro, de forstod det ikke, hvorfor trænere du fem gange om ugen? Hvorfor vil du ikke spille fodbold med os efter skole?”

Kristian: ”Den havde jeg i ishockey hundrede procent. Så havde jeg også nogle enkelte i idrætsklassen, og en af dem snakker jeg rigtig meget med.”

Som et resultat af respondenternes dropout tolker jeg, at vennekredsen fra ishockeymiljøet bliver skiftet ud med en ny vennekreds. Denne tolkning kommer ud fra de følgende to citater, hvor Kasper fortæller om den nye sociale omgangskreds på hans ungdomsuddannelse, og Kristian indikerer, at den sociale omgangskreds ændrede sig over tid.

Kasper: "Så der havde jeg ligesom gjort klart med mig selv, at jeg gerne ville være med i den anden socialgruppe der... ikke at man skulle drikke alkohol for at være det, men der var lysten der ligesom ikke så meget mere."

Kristian: "(...) den (min sociale omgangskreds, red.) var stadig i ishockey, og det var den også et år efter. Så på et tidspunkt begynder man ikke at ses så meget, for så begynder skolen og så spidser det til, og det samme sådan med ishockey for dem, og så snakker man ikke så meget, og så begynder det lige så stille og roligt at falde fra. Og det, tror jeg, er normalt, og det er jo ærgerligt, men sådan er det."

Ifølge Weiss og Williams (2004) er en af de sociale årsager til idrætsdeltagelse, at man føler sig som del af et hold. Tidligere i afsnittet redegjorde jeg for, at dette ikke var tilfældet til sidst i respondenternes deltagelse (se *Afsnit 5.6.4* og *5.6.5*). Ud fra dette tolker jeg, at det sociale aspekt i respondenternes deltagelse forsvandt, hvilket kan have været en medvirkende årsag til deres dropout, og deres behov for en ny socialgruppe.

5.8 Opsummering

Nærværende undersøgelse har fundet faktorer, der indfinder sig under syv temaer, som kan være årsager, der ligger til grund for respondenternes dropout. Opnåelse af troværdighed af disse fund er gjort løbende gennem afsnittet ved at referere til anden forskning og teori, som kan understøtte fundene. De ovenstående faktorer vil blive diskuteret i relation til deres relevans i forhold til respondenternes dropout i det følgende afsnit. Nedenstående tabel viser fundene i nærværende undersøgelse af, hvilke årsager der ligger til grund for respondenternes dropout.

Psykologiske faktorer	(1) Intern og ekstern motivation (2) Overgangsvanskeligheder (3) Mentaltræning
Familie	(1) Støtte (2) Pres
Idrætsklasse	(1) Svært at kombinere skole og sport (2) De slemme hockey-drenge (3) Uro i skolen blev til uro på isen (4) Mere seriøst på Sønderbroskolen
Sportsmiljøet	(1) Tidlig opdeling og selektion (2) Svær logistik
Træner-relationen	(1) Frustrationer forårsaget af træner-relationen (2) Træneren som motivator
Udviklings- og præstationsfaktorer	(1) Tidlig specialisering (2) Sen start (3) Fysisk modenhed (4) Mangel på fast rolle medførte frustration og udviklingstagnering (5) reduceret spilletid inden dropout
Det sociale netværk	(1) Vennekredsen bevæger sig ud af hallen

Tabel 6: Årsager der kan ligge til grund for respondenterne i nærværende undersøgelses dropout.

6 Diskussion

Følgende afsnit vil diskutere de fund, der er præsenteret i foregående afsnit. Hver af de syv temaer vil blive diskuteret i relation til, om de kan være medvirkende årsager, der ligger til grund for undersøgelsens respondents dropout. Der vil være en kort præsentation af hvert fund, hvorefter relevant forskning vil blive inddraget til at diskutere, om det pågældende tema kan være en årsag, der ligger til grund for dropout.

6.1 Psykologiske faktorer

Respondenterne i nærværende undersøgelse indikerer, at de var drevet af intern og ekstern motivation i løbet af deres ishockeykarrierer. Den interne motivation kom til udtryk gennem udtrykt glæde ved ishockey som aktivitet (Deci, 1971), mens den eksterne motivation var baseret på, at ishockeydeltagelsens formål var at glæde andre end respondenteren selv samt materielle/symbolske motivationsfaktorer. Côté et al. (2003) påpeger, at intern motivation er essentiel for den vedholdenhed, det kræver at udvikle sig til eliteidrætsudøver på grund af de mange træningstimer, det associeres med (Ericsson et al., 1993), og derfor kan det være bekymrende, set fra en træners synsvinkel, hvis en udøver i højere grad viser tegn på at være drevet af eksterne motivationsfaktorer. Et studie af Bollók, Takács, Kalmár, og Dobay (2011) konkluderer, at unge mandlige idrætsudøvere i alderen 17-19 år hovedsageligt finder deres deltagelsesmotivation i eksterne aspekter som konkurrence, sejre og at slå sine egne rekorder. Hvis denne form for motivation er den primære i en udøvers deltagelse, kan det være svært for den pågældende udøver at opretholde sin motivation i perioder med modgang i konkurrence og præstationsstagnering (Burton & Raedeke, 2008; Jöesaar & Hein, 2011). Derfor læner nærværende undersøgelse sig op ad Côté og kollegers (2003) argument om, at intern motivation er essentiel for den vedholdende deltagelse, det kræves for at blive eliteudøver, da den slags motivation forbindes med vedholdenhed, selvtillid, selvværd, højere interesse og bedre præstationer (Ryan & Deci, 2000). Dette er ligeledes konsistent med et studie af Jöesaar og Hein (2011), der har fundet, at frafaldne atleter var mindre internt motiveret end vedholdende atleter. Det er i nærværende undersøgelse vigtigt at påpege, at respondenterne ligeledes giver udtryk for, at de er drevet af intern motivation, da de associerer deres sport og træningen med glæde. Derfor kan respondenternes vurderede form for motivation ikke associeres med deres dropout fra ishockey.

Respondenterne giver i nærværende undersøgelse udtryk for forskellige overgangsvanskeligheder, hvilket er en faktor som Park et al. (2013) associerer med dropout. Respondenterne giver udtryk for overgangsvanskeligheder ved overgangen til en ældre aldersgruppering, overgangen fra folkeskole til ungdomsuddannelse og skader. Overgange kan ifølge Wylleman & Lavalley (2004) forekomme på fire forskellige domæner for atleter (atletisk, psykologisk, psykosocial, uddannelse/faglig, se *Figur 3*). I

pågældende tilfælde er der tale om overgange på det atletiske og uddannelses-/det faglige domæne. Stambulova (2003) foreslår, at en overgang kan overkommes, hvis der er balance mellem de barrierer, som overgangen præsenterer og de ressourcer, som atleten har til rådighed. Olesen et al. (2015) fandt i deres undersøgelse af idrætsskolen som talentudviklingsmiljø, at eleverne fremhæver det som en ressource, at idrætsskolen giver dem mere tid og struktur i hverdagen. Dette kunne fungere som en ressource i forbindelse med overgangen til en ældre aldersgruppering i sporten, da Petitpas et al. (1996) argumenterer, at overgange inden for forskellige domæner, som her det atletiske og uddannelsesdomænet, kan interagere. Dette faktum er vigtigt at fremhæve i nærværende undersøgelse, da respondenterne fortæller, at overgangen fra folkeskole til ungdomsuddannelse var svær, og den stillede dem i en ny social kontekst, som de gerne ville være en del af. Denne overgang kan dermed have været en medvirkende faktor til, at respondenterne i nærværende undersøgelse valgte at indstille deres ishockeykarrierer, da to udviklingsdomæner her har interageret med hinanden (det atletiske- og uddannelsesdomænet). Derudover var det også kendetegnende for respondenterne på dette tidspunkt i deres udvikling, at de bestred sekundære roller på deres hold. Dette kan beskrives som en non-normativ overgang, da spillerne måske ikke havde regnet med, at de ikke længere ville have en central rolle på holdet. Et andet eksempel på en non-normativ overgang, som kan have været en medvirkende faktor på Gustavs beslutning om at indstille sin karriere, er den hovedskade, som han bidrog sig. Da han kom tilbage efter en skadespause på seks måneder, vurderede han, at han var saktet for langt bagud i sin udvikling i forhold til sine jævnaldrende. Det var på det tidspunkt, han valgte at indstille sin karriere, og dermed må det formodes, at han ikke havde de nødvendige ressourcer til rådighed til at opretholde sin lyst til videre deltagelse.

Respondenterne i nærværende undersøgelse fortæller, at de ikke har modtaget regelmæssig mentaltræning i forbindelse med deres ishockeykarrierer. Flere studier konkluderer, at psykologiske færdigheder som målsætning, realistiske evalueringer af præstationer, visualisering og commitment er det, der adskiller de mest succesfulde eliteatleter fra de mindre succesfulde eliteatleter (Gould, Eklund, & Jackson, 1992; MacNamara et al., 2010). Disse færdigheder er ikke nødvendigvis biologisk bestemte, hvilket understreges af Williams og Reillys (2000) argument om, at psykologiske egenskaber er meget modtagelige over for specialiseret træning. I den nærværende kontekst kan det i forlængelse heraf argumenteres for, at de tre respondenter kunne have haft gavn af regelmæssig psykologisk træning i klubregi for at udruste dem med psykologiske ressourcer, de kunne bruge i overgangen til en ny aldersgruppering eller overgangen fra folkeskole til ungdomsuddannelse. Larsen et al. (2014) lavede en intervention på den danske Superligaklub AGF's U17-hold, hvor formålet var at integrere arbejdet med psykologiske færdigheder i den daglige træning. Interventionen bestod af workshops, hvor spillerne blandt andet modtog teoretisk viden om målsætning, overgangen fra junior til senior og andre psykosociale færdigheder (Larsen et al., 2014). Interventionen skabte positive resultater på klubbens U17-hold, hvor træneren og spillerne gav udtryk for, at det forøgede deres motivation, at de lærte at

arbejde med målsætninger, da deres udviklingsmål blev noget, de selv kunne kontrollere. Derudover arbejdede interventionen også med at integrere en større nærhed mellem U17-spillerne og Superliga-truppen, så de unge spillere havde rollemodeller, der havde klaret overgangen fra junior til senior, som de kunne spejle sig i (Larsen et al., 2014). Nærhed til rollemodeller, har forskning vist, er et kendetegn ved et succesfuldt talentudviklingsmiljø (Henriksen, 2011). Med AGF-casen som argument, kan mentaltræning være med til at hjælpe den fortsatte udvikling hos ishockeyspillere i det miljø, som respondenterne kommer fra og give dem de psykologiske forudsætninger, litteraturen foreskriver er nødvendige for at nå helt til tops i sporten.

6.2 Familie

Følelsesmæssig støtte fra forældre er en afgørende faktor i en atlets udvikling (Pummell et al., 2008; Bruner et al., 2008). I overensstemmelse med dette giver respondenterne i nærværende undersøgelse udtryk for, at de har modtaget støtte på det følelsesmæssige-, økonomiske- og logistiske plan fra deres forældre. I henhold til Wylleman og Lavallees (2004) model om overgange inden for de fire udviklingsdomæner, ses det at forældre- og familierelationen er en vigtig psykosocial faktor for respondenterne i den alder, de har spillet ishockey. Dermed kan man argumentere for, at den støtte, de har modtaget fra deres forældre, har været ideel for deres udvikling, og manglende støtte kan ikke i den nærværende kontekst tilskrives som en medvirkende faktor for respondenternes dropout. Wylleman og Lavallees (2004) model foreslår, at forældre- og familierelationen ikke længere er af samme vigtighed for en udøver, når han når seniorniveau (omkring 20-årsalderen, se *Figur 3*), men at det her er relationen til træner og en eventuel partner, der bliver den vigtigste (Morris et al., 2016; Pummell et al., 2008). Da respondenterne i nærværende undersøgelse ikke nåede at spille på seniorniveau, er det dermed forældre- og træner-relationen, der i samspil var deres vigtigste relation gennem deres virke i sporten. At forældrerelationen er vigtig før seniortiden kommer i nærværende undersøgelse til udtryk hos Kristian, der forklarer, at han af sine forældre blev opfordret til at socialisere sig med sin nye klasse i gymnasiet, hvilket kan have været med til at flytte hans fokus fra ishockeymiljøet til det sociale netværk i gymnasieklassen. Dette kan have været en medvirkende faktor til Kristians dropout fra ishockey, da han indikerer, at hans forældre ikke synes, at ishockeymiljøet var lige så vigtigt for hans udvikling som gymnasiet.

6.3 Idrætsklasse

De tre respondenter i nærværende undersøgelse indstillede deres karrierer, da de var startet på deres ungdomsuddannelse. Af den grund kan de problemstillinger, der blev fundet i henhold til temaet *Idrætsklasse* ikke identificeres som dropout-årsager specifikke for de tre respondenter. De vil imidlertid blive diskuteret som potentielle dropout-årsager i dette afsnit. De tre respondenter i nærværende undersøgelse blev alle optaget og gik i idrætsklasser på Sønderbroskolen i Aalborg fra 7./8. til 9. klasse.

I rapporten *Idrætslevers tilblivelse og transitioner* (Nielsen et al., 2017) har man spurgt idrætslever fra forskellige idrætsgrene, i hvor høj grad de følte, at idrætsklassen var med til at forbedre deres muligheder for en eliteidrætskarriere. Procentdelen af ishockeyspillere, der havde vurderet sig 'meget enige' i, at deres muligheder var blevet forbedret, var den højeste af de adspurgte idrætsgrene (Nielsen et al., 2017, s. 117). Selvom respondenterne i nærværende undersøgelse tilkendegav, at det var svært at kombinere skolegang med sport, så gav de i overensstemmelse med Nielsen et al. (2017) udtryk for, at idrætsklassen gav en god koordination mellem skole og sport på nær Gustav, der indikerede, at han ikke syntes, idrætsklassen levede op til forventninger. Udsagnet om den høje sværhedsgrad af at kombinere skole og sport understøttes ligeledes af et studie af López de Subijana et al. (2015). Her fandt man, at den mest signifikante barriere hos dual-career atleter var tidsrelaterede. Selvom studiet af López de Subijana et al. (2015) er baseret på en ældre målgruppe, kan der alligevel drages en parallel til nærværende undersøgelse, da respondenterne ligeledes giver udtryk for, at de ikke have meget fritid ud over skole og sport. På baggrund af det reducerede pusterum som idrætslever har fra skole og sport, kan det være en barriere og en medvirkende årsag til dropout, hvis idrætsleven oplever modgang, da denne har lettere adgang til skoledomænet på grund af den tætte kobling, der er mellem de to i en idrætsklasse (Skrubbeltrang, 2015). Dette var også et fund gjort i nærværende undersøgelse, da Gustav fortalte, at konflikter og uro, som var startet på skoledomænet, blev taget med til træning, da mange af holdkammeraterne ligeledes gik i en idrætsklasse. Dermed er det vigtigt, at samarbejdet mellem skole og sport har fokus på mistrivsel hos den enkelte elev, da dette nemt kan overføres fra sfære til sfære.

Derudover indikerer respondenterne i nærværende undersøgelse, at deres idrætstilværelse blev mere seriøs, efter de startede i en idrætsklasse, og at træning intensiveres til et niveau, hvor man kan være meget hårdt fysisk belastet. Her fortalte Kasper, at man nemt kunne blive syg af den hårde træningsbelastning, som man blev underlagt, hvilket kan relateres til *Afsnit 3.1.3*, hvor et øget restitutionsbehov for idrætslever beskrives som en udfordring af Olesen et al. (2015). Mills, Butt, Maynard, og Harwood (2014) beskriver gode talentudviklingsmiljøer ud fra et sæt karakteristika. Et af de karakteristika er spillertrivsel, og der kan argumenteres for, at man ikke tager hensyn til den enkelte udøvers trivsel, når de underlægges træning, der kan være med til at nedbryde dem fysisk som på den måde, Kasper forklarer. Her er det vigtigt at tænke udvikling på lang sigt, og det må anses som sandsynligt, at man risikerer en udøvers deltagelse, hvis træningsmængden har konsekvenser som dem, Kasper udlægger. Dette er ligeledes konsistent med Klint og Weiss' (1986) klassifikation af dropout-typer (*Afsnit 3.1*), der påpeger, at udøvere kan droppe ud på grund af et overvældende atletisk program. Derfor er det vigtigt for sportsmiljøer at afstemme den mængde træning, som udøverne underlægges, så de kommer til at opleve, at de har tid til at restituere og få en pause fra sporten fra tid til anden.

Et andet fund gjort i nærværende undersøgelse er ishockeyspilleres status i idrætsklassen. Respondenterne giver udtryk for, at ishockeyspillere i deres specifikke skole-sport-koordinerende tilbud

blev set på som elever, der ikke er gode faglige, og at en stor del af ishockeyspillere er med til at skabe uro i idrætsskassen. Dette fund er ikke tidligere omtalt i forskningen omkring idrætsskasser og skal undersøges yderligere for at kunne blive bekræftet. Respondenterne i nærværende undersøgelse giver udtryk for, at ishockeyspillere på den måde bliver stigmatiserede som ballademagere, hvilket er en viden som koordinatorene bør bruge i deres overvejelser omkring sammensætningen af idrætsskasser. Dertil kan det være en fordel, at ishockeyspillere med en ikke-ideel adfærd er i et skole-sport-koordinerende tilbud på grund af den stærke knytning, der er mellem sport og skole (Skrubbeltrang, 2015). På den måde har idrætsskasser mulighed for at inddrage forældre og klub i en mulig konfliktløsning.

6.4 Sportsmiljøet

Det bliver indikeret af respondenterne i nærværende undersøgelse, at deres sportsmiljø er karakteriseret ved tidlig opdeling og selektioner og en svær logistik i relation til den lange transporttid, der kan være i forbindelse med udebanekampe. Ifølge respondenterne udtages udøvere i den pågældende sportslige kontekst (AaB Ishockey) til et første- og andethold fra U11, hvilket er med til at skabe en tidlig opdeling og en tidlig første selektion. Problemet med en tidlig selektion er, at udøverne til- og fravælges på baggrund af deres nuværende niveau på et tidspunkt i deres udvikling, hvor man ifølge forskning ikke kan forudsige, hvem der bliver dygtige på sigt på grund af den fysiske og psykiske udviklings ustabile natur (Abbott et al., 2005). Deselektion af udøvere er ifølge forskning en mekanisme, der kan forårsage dropout (Wylleman & Lavallee, 2004), og det kan derfor være farligt at foretage selektioner så tidligt i en gruppe spillers udvikling, da selektion kan være med til at forårsage, at spillere med stort potentiale dropper ud af sporten. Deselektion må ligeledes beskrives som en medvirkende faktor til respondenterne i nærværende undersøgelses dropout, da de sidst i deres karrierer blev valgt fra som centrale spillere, oplevede reduceret spilletid og efterfølgende valgte at stoppe. Dette er problematisk, da udvikling er ikke-lineær og fordi mange ikke kan forudsige, hvornår late bloomers er færdigudviklede (Abbott et al., 2005; Simonton, 1999). Derudover er det også vigtigt at fremhæve, at talent er en social konstruktion, som kan variere fra træner til træner (Christensen, 2009; Csikszentmihalyi et al., 1993). Nogle trænere vil altså vælge spillere fra, som, andre trænere mener, kan blive dygtige på sigt. Bergeron et al. (2015) foreslår i en udmelding fra IOC baseret på mere end 250 studier omhandlende talentudvikling, at man udsætter selektioner til efter puberteten, da man her har et mere præcist billede af udøvernes udvikling. Af de ovenstående argumenter er det dermed vigtigt, at man forsøger at inkludere så mange spillere som muligt for på den måde at kunne fastholde potentielle *late bloomers*. Dette kan være svært i en konkurrencekultur som ishockey, hvor det også på ungdomsniveau gælder om at vinde. Her ville et forstørret fokus på udvikling og et mindre fokus på konkurrence gennem initiativer og information fra Danmarks Ishockey Union være med til at kunne gøre en forskel, som kunne have en positiv effekt på ungdomsishockey som udviklingskultur frem for konkurrencekultur.

6.5 Træner-relationen

I nærværende undersøgelse udtrykkes der frustrationer associeret med træner-relationen fra respondenterne i særdeleshed umiddelbart inden dropout indtræffer. På dette tidspunkt er respondenterne i uvished omkring deres position på holdet og har en oplevelse af, at de ikke er del af trænerens fokus på holdet. Dette er en kritisk adfærd, da træneren er en af de vigtigste faktorer for udviklingen hos en udøver (Bloom, 1985; Côté, Erickson, Bruner, Strachan, & Fraser-Thomas, 2010; Côté, Salmela, Trudel, Baria, & Russell, 1995). Ryan og Deci (2000) motivationsteori *Self-determination Theory* foreskriver, at mennesker har et basalt psykologisk behov for kompetence, hvilket kan defineres som et individs oplevede evner indenfor et specifikt domæne (Weiss & Ebbeck, 1996). Sociale kontekster, der understøtter tilfredsstillelsen af kompetence, foreslås at facilitere vækst og indre motiveret adfærd, mens dem som hæmmer kompetence associeres med ringe motivation, præstation og trivsel (Ryan & Deci, 2000). Indenfor sports- og udviklingspsykologilitteraturen er et højere oplevet kompetenceniveau associeret med en række fordele som: (a) højere grad af indre motivation, (b) højere præstationsniveau, (c) flere positive adfærd som indsats og vedholdenhed, (d) større glæde, og (e) mindre angst (Weiss & Ebbeck, 1996). Respondenterne i nærværende undersøgelse giver udtryk for frustrationer i forbindelse med trænerens udmeldinger eller på mangel på samme i forhold til deres virke på holdet. Dette kan forårsage en lavere oplevet kompetence og dermed reduceret motivation, præstation og trivsel. Det vurderes på baggrund af dette, at træner-relationen i den nærværende kontekst på det tidspunkt, hvor respondenterne vælger at indstille deres karrierer, var en medvirkende årsag til deres beslutning om at stoppe. Trænere bærer et ansvar i sikringen af unge udøvers vedholdende deltagelse og bør forsøge at skabe en oplevelse af kompetence hos alle udøvere ved at definere klare roller for spillerne for på den måde at få dem til at føle sig som en del af den sportslige kontekst. En sådan positiv samhørighed træner og spiller i mellem er ligeledes et karakteristikum identificeret af Mills et al. (2014) for det gode talentudviklingsmiljø. Forskningen præsenteret i *Afsnit 3.2.1.4* bekræfter ligeledes, at en negativ træner-relation kan være medvirkende til dropout.

6.6 Udviklings- og præstationsfaktorer

Nærværende studie identificerede fem faktorer relateret til udviklings- og præstationsfaktorer, som kan have været medvirkende faktorer for respondenternes dropout. Den første er tidlig specialisering, som tidligere er omtalt af Côté og kolleger (1999, 2003), som en potentiel årsag til udbrændthed. Respondenterne i nærværende undersøgelse specialiserede sig inden for ishockey i alderen 7-8 år, hvor det blev den eneste sportsgren, de deltog i. Selvom forskning har vist, at tidlig specialisering kan resultere i tidlige, hurtige forbedringer i atletisk præstation, er det også samtidigt blevet vist, at atleter der specialiserer sig tidlig, opnår et tidligere peak i præstation, præsterer mere inkonsistent i konkurrencer og dropper ud tidligere end dem, hvis træningsprogrammer er alsidige og forsinket

(Fraser-Thomas et al., 2008; Malina, 2010; Wiersma, 2000). Dette understøttes af fundet i nærværende undersøgelse, hvor især Kristian giver udtryk for et tidligt peak i hans tid som U11-spiller, hvor han fortæller, han havde sine højeste præstationer som ishockeyspiller. Derudover foreslår Wiersma (2000), at tidlig specialisering kan hæmme social udvikling på grund af den tidlige specialiserings ekskluderende natur, hvorfor man kan argumentere for, at unge udøvere, der specialiserer sig tidligt, har en ensporet social udvikling, som er begrænset til det specifikke sportsmiljø, de befinder sig i. Dette kan associeres med de overgangsvanskeligheder, som respondenterne i nærværende undersøgelse oplevede ved overgangen til ungdomsuddannelse, hvor et nyt socialt netværk var medvirkende til, at fokuset forsvandt fra ishockeymiljøet. Dertil har et dansk studie af Moesch, Elbe, Hauge, og Wikman (2011) konkluderet, at: *“antagelsen, at sen specialisering kan føre til en forsinkelse i atletisk udvikling, der ikke kan blive indhentet på et senere tidspunkt, kan ikke understøttes. De nuværende resultater indikerer klart, at karriereplanlægning med mindre træning i en tidlig alder og senere specialisering virker mere profitabelt for unge atleter i CGS-idrætsgrene”*. Studiet blev foretaget på respondenter fra individuelle sportsgrene, men fundet understøttes af Soberlak og Côtés (2003) studie indenfor ishockey, hvor de fandt, at deres respondenter havde deltaget i gennemsnit seks sportsgrene i alderen fra 9-12 år. Med afsæt i disse resultater sammenlignet med respondenterne i nærværende undersøgelse, kan man argumentere for, at for tidlig specialisering var en medvirkende årsag til deres dropout. Idéen om tidlig alsidighed i børn og unges idrætsdeltagelse bør på baggrund af dette understøttes af det specifikke miljø for at undgå udbrændthed, ensporet social udvikling og dropout.

En anden udviklings- og præstationsfaktorer relateret til dropout er fysisk modenhed. Som redegjort for i *Afsnit 3.2.1.7* er der fundet en relation mellem dropout-rate og relativ alderseffekt (RAE) i ishockey (Lemez et al., 2013). Udøvere, der er relativt yngre end deres jævnaldrende, kan være mindre fysisk udviklet, da de er født senere i konkurrenceåret (Delorme & Raspaud, 2009). Kristian giver i nærværende undersøgelse udtryk for, at hans manglende fysik var med i hans overvejelser, da han besluttede at stoppe med at spille ishockey, og han vurderer endvidere, at det var en medvirkende årsag til, at han blev deselekteret ved unionssamlinger, som er det første skridt under Danmarks Ishockey Union til udtagelse af et U16-landshold. Kristians manglende fysik kan dog ikke relateres til RAE, da han er født i første kvartal (*Afsnit 3.2.1.7*). Hans manglende fysik kan dog stadig have været en medvirkende årsag til, at han blev valgt fra som fast spiller og efterfølgende valgte at stoppe. Relateres dette til tidligere omtalte problemer med tidlig selektion, er Kristian et eksempel på, hvorfor denne selektion kan være farlig, idet han fortæller, at han oplevede en signifikant vækstspurt, efter han var stoppet. Var Kristian blevet fastholdt af miljøet, så han stadig figurerede, efter hans fysiske udvikling tog fart, kunne han måske have haft bedre fysiske forudsætninger for at begå sig i miljøet og blive vurderet som talentfuld. Som det tidligere er redegjort for (*Afsnit 3.1*) er fysisk udvikling ustabil og ikke-lineær, og nogle udøvere virker måske ikke talentfulde på et givent tidspunkt, fordi de ikke er færdigudviklet, og dermed kan defineres som late bloomers (Simonton, 1999). På baggrund af casen

med Kristian betragtes fysisk modenhed som en årsag til dropout i nærværende undersøgelse, og det anbefales i forlængelse heraf, at sportsmiljøer forsøger at fastholde udøvere så længe som muligt i ungdomstiden, da man ikke kan forudse udvikling. Derudover kan Kristians oplevede fysiske ulempe have betydet, at han følte sig mindre kompetent end sine medspillere. At kunne udvise kompetence er et deltagelsesmotiv, som er redegjort for i *Afsnit 3.3*, og man kan argumentere for, at det motiv ikke blev opfyldt hos Kristian på grund af hans oplevede fysiske ulempe.

6.7 Det sociale netværk

Respondenterne i nærværende undersøgelse fortæller alle, at deres sociale netværk er i ishockeymiljøet gennem deres deltagelse. Et potentielt problem i den henseende kan rodfæstes i Wiersmas (2000) forskning, der er omtalt i *Afsnit 6.6*, som konkluderer, at tidlig specialisering i et eksklusivt miljø kan hæmme børn og unges sociale udvikling, hvor nærværende studie anser engagementet i dette miljø som en potentiel årsag til ensidig social udvikling med manglende alsidighed i sociale relationer. Dette fund er ikke konsistent med flere studier (Weiss & Weiss, 2004; Wold & Andersen, 1992), der påpeger, at udøvere, der dropper ud tidligere, sjældnere har deres bedste ven i deres specifikke sportsmiljø. Respondenterne i nærværende undersøgelse fortæller, at deres sociale netværk ændrede sig, efter de stoppede deres karrierer. På baggrund af dette kan man argumentere for, at det kan være en medvirkende årsag til dropout, at en udøvers sociale netværk primært er koncentreret i den specifikke sportslige kontekst. Dette er endvidere et yderligere argument for, at børn og unge afprøver flere sportsgrene i deres tidlige idrætsdeltagelse for på den måde at udvide sit sociale netværk, så den sociale udvikling ikke bliver ensidig.

7 Konklusion

Nærværende undersøgelses formål var at identificere årsager, der ligger til grund for dropout blandt unge, talentfulde eliteidrætsudøvere, der har været del af et skole-sport-koordinerende tilbud. Undersøgelsen er et case-studie baseret på tre tidligere ishockeyspillere, og på grund af den lille undersøgelsespopulation er fundene i nærværende undersøgelse ikke nødvendigvis konsistente med undersøgelser baseret på en større population. Jeg har i undersøgelsen tilstræbt størst mulig troværdighed og gyldighed ved brug af en fænomenologisk ideologi om, at analysere min data med et åbent sind uden at fremtvinge temaer gennem forudfattelse af bestemte dropout-årsager.

Nærværende undersøgelse fandt, at overgangsvanskeligheder, mangel på mentaltræning, pres fra familie, problemstillinger i forbindelse med idrætsklassen, tidlig opdeling og selektion, omfattende transporttid, negativt forhold til trænere, tidlig specialisering, manglende fysik, mangel på rolle på holdet, reduceret eller ingen spilletid og andre sociale interesser kan være årsager, der ligger til grund for talentfulde eliteidrætsudøveres dropout. Et andet fund, som i nærværende case ikke kunne identificeres som dropout-årsag var ekstern motivation, som anden forskning indikerer er en markør for dropout (Jöesaar & Hein, 2011).

Årsager, der kan ligge til grund for dropout, som er unikke for udøvere i skole-sport-koordinerende tilbud, men som ikke kunne identificeres som dropout-årsager for de tre respondenter, kan være den ekstra seriøsitet og træningsintensivering, der forbindes med optagelse i en idrætsklasse. Tidsrelaterede problemer i forbindelse med kombineret af skole og sport kan ligeledes være en årsag. Derudover kan uro og konflikter nemmere overføres fra sports- til skoledomænet, hvilket kan være en anden årsag til udbrændthed og dropout. Derudover fandt nærværende undersøgelse, at ishockeyspillere i et skole-sport-koordinerende tilbud kan blive underlagt en stigmatisering i skolen på baggrund af deres identitet som ishockeyspillere.

Fundene gjort i nærværende undersøgelse er baseret på empiri udvundet gennem et narrativt interview. Her er det vigtigt at understrege, at reproducerbarhed af et interview er svært, og at det narrative interview opstiller en række krav, der kan være vanskelige at opfylde. Derudover kan respondenterne have haft visse forudindtagelser omkring, hvad jeg vidste om emnet og på baggrund af dette, har de måske udeladt visse informationer.

8 Perspektivering

Praktiske implikationer

Nærværende undersøgelse anbefaler på baggrund af dets fund, at praktikere i talentudviklingsmiljøer forsøger at fastholde en så stor talentmasse som mulig, da det er svært at forudsige, hvem der kan opnå ekspertise på sigt og på grund af *late bloomers*. Derudover er det en essentiel opgave for trænere og klubber at støtte unge udøvers følelse af kompetence og slægtskab ved at sikre en konstruktiv spiller-træner-relation, roller på holdet og spilletid. Nærværende studie fandt ligeledes, at udøvere i skole-sport-koordinerende tilbud på trods af den tætte knytning mellem skole og sport kan føle sig tidspresede. I Spanien arbejder man med et støtteprogram for eliteatleter ved navn PROAD. Hovedfokuset ved programmet er at rådgive eliteatleter om uddannelse, beskæftigelse og sociale problemer. Rådgivningen bliver gjort en-til-en på en hjemmeside og et netværk stillet til rådighed af det Spanske Sportsråd, hvor tidligere atleter fungerer som rådgivere. En undersøgelse af López de Subijana et al. (2015) fandt, at atleter, der var del af PROAD-programmet, var mere informeret omkring barrierer relateret til deres karriere og uddannelse, og de var mere proaktive i forhold til at bede om hjælp. Dette er ligeledes konsistent med forskning af Henriksen (2011), der understreger vigtigheden af rollemodeller i talentudvikling. Derudover kan mentaltræning med fokus på de psykologiske karakteristika (PCDE) (MacNamara et al., 2010), som blev præsenteret i *Afsnit 3.1* ligeledes implementeres regelmæssigt i ungdomssport som udført af Larsen et al. (2014).

Fremtidig forskning

Nærværende undersøgelse identificerede en række årsager, der kan ligge til grund for en udøvers dropout. Deriblandt blev der identificeret en række problemstillinger, som er unikke for udøvere i skole-sport-koordinerende tilbud, men som ikke kunne identificeres som årsager til dropout for nærværende undersøgelses respondenter, da de alle fastholdt deres deltagelse, mens de var del af en idrætsklasse fra 7.-9. klassesettrin. Dette kan samtidig være et vidnesbyrd på, at skole-sport-koordinerende tilbud i folkeskolen har en effektiv rolle i fastholdelsen af unge udøvere i idræt. Derfor kan fremtidig forskning have fokus på idræts elever, der stopper deres deltagelse, mens de går i en idrætsklasse for at identificere dropout-årsager, der er unikke for idræts elever. En ud af de tre respondenter gik ligeledes i en idrætsklasse, da han startede sin ungdomsuddannelse. Fremtidig forskning kan i den anledning forsøge at undersøge, hvordan skole-sport-koordinerende tilbud på ungdomsuddannelserne er med til at fastholde unge udøvere og identificere dropout-årsager, som er unikke for disse elever. Derudover fandt nærværende undersøgelse, at ishockeyspillere i skole-sport-koordinerende tilbud kan blive stigmatiserede som dårlige elever i folkeskolen. Dette fund kræver yderligere undersøgelse for at kunne bekræfte, om der er tale om en tendens.

9 Referencer

- Abbott, A., Button, C., Pepping, G.-J., & Collins, D. (2005). Unnatural Selection: Talent Identification and Development in Sport Talent Identification: A Complex Problem. *Nonlinear Dynamics, Psychology, and Life Sciences*, 9(1).
- Abbott, A., & Collins, D. (2002). A Theoretical and Empirical Analysis of a “State of the Art” Talent Identification Model. *High Ability Studies*. <https://doi.org/10.1080/1359813022000048798>
- Abbott, A., & Collins, D. (2004). Eliminating the dichotomy between theory and practice in talent identification and development: Considering the role of psychology. *Journal of Sports Sciences*.
<https://doi.org/10.1080/02640410410001675324>
- Alderman, R., & Wood, N. (1976). An analysis of incentive motivation in young Canadian. *Canadian Journal of Applied Sport Sciences*, 1, 169–176.
- Alfermann, D. (1995). Career transitions of elite athletes: drop-out and retirement. In R. Vanfraechem-Raway & Y. Vanden Auweele (Eds.), *Proceedings of the 9th European Congress on sport psychology* (pp. 828–833). Bruxelles: Universite Libre.
- Alfermann, D., & Stambulova, N. (2007). Career transitions and career termination. In G. Tenenbaum & R. Eklund (Eds.), *Handbook of sport psychology* (pp. 712–736). New York: Wiley.
- Anderson, R., Manoogian, S., & Reznick, J. (1976). The undermining and enhancing of intrinsic motivation in preschool children. *Journal of Personality and Social Psychology*, 34(5), 915–922.
<https://doi.org/http://psycnet.apa.org/doi/10.1037/0022-3514.34.5.915>
- Aquilina, D. (2013). A study of the relationship between elite athletes’ educational development and sporting performance. *International Journal of the History of Sport*. <https://doi.org/10.1080/09523367.2013.765723>
- Bacon, F. (1853). *Novum organum*. In J. Devey (Ed.), *The Physical and metaphysical works of Lord Bacon*. London: H.G. Bohn.
- Baker, J. (2003). Early Specialization in Youth Sport: A requirement for adult expertise? *High Ability Studies*.
<https://doi.org/10.1080/13598130304091>
- Baron-Thiene, A., & Alfermann, D. (2015). Personal characteristics as predictors for dual career dropout versus continuation - A prospective study of adolescent athletes from German elite sport schools. *Psychology of Sport and Exercise*.
<https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2015.04.006>
- Bazeley, P., & Jackson, K. (2013). *Qualitative Data Analysis with NVivo* (2nd ed.). London: Sage.
- Bergeron, M. F., Mountjoy, M., Armstrong, N., Chia, M., Côté, J., Emery, C. A., ... Engebretsen, L. (2015). International Olympic Committee consensus statement on youth athletic development. *British Journal of Sports Medicine*.
<https://doi.org/10.1136/bjsports-2015-094962>
- Birri, S. (2000). Pietro Mennea: Europe’s fastest politician. *Program 703*. Retrieved from http://www.trans-world-sport.com/includes/cobranded_nav/nav_tws/181000pietro.htm
- Blanksby, B., Bloomfield, J., Ponchard, M., & Ackland, T. (1990). The relationship between anatomical characteristics and swimming performance in state age-group championships competitors. In B. Blanksby, J. Bloomfield, T. Ackland, B. Elliott, & A. Morton (Eds.), *Athletics, growth, and development in children* (pp. 139–151). Perth: Harwood Academic.
- Bloom, B. (1985). *Developing talent in young people*. New York: Ballantine.
- Bollók, S., Takács, J., Kalmár, Z., & Dobay, B. (2011). External and internal sport motivations of young adults. *Biomedical Human Kinetics*. <https://doi.org/10.2478/v10101-011-0022-5>
- Boyatzis, R. (1998). *Transforming qualitative information*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77–101.
<https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Brinkmann, Svend; Tanggaard, L. (2015). *Kvalitative metoder: En grundbog* (2. udgave). København: Hans Reitzel.
- Brinkmann, S. (2011). Socialkonstruktionisme og diskurspsykologi. In B. Karpatschhof & B. Katzenelson (Eds.), *Klassisk og*

- moderne psykologisk teori* (2nd ed., pp. 412–431). Danmark: Hans Reitzels Forlag.
- Brodtkin, P., & Weiss, M. (1990). Developmental differences in motivation for participating in competitive swimming. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, *12*, 248–263.
- Bruffee, K. (1993). *Collaborative Learning: Higher Education, Interdependence, and the Authority of Knowledge*. Baltimore: John Hopkins University Press.
- Bruner, M. W., Munroe-Chandler, K. J., & Spink, K. S. (2008). Entry into elite sport: A preliminary investigation into the transition experiences of rookie athletes. *Journal of Applied Sport Psychology*.
<https://doi.org/10.1080/10413200701867745>
- Burton, D., & Raedeke, T. (2008). *Sport Psychology for Coaches*. Leeds: Human Kinetics.
- Campbell, D. (1975). Degrees of freedom and the case study. *Comparative Political Studies*, *8*(1), 178–191.
- Carlson, R. (1988). The socialization of elite tennis players in Sweden: an analysis of the players' backgrounds and development. *Sociology of Sport Journal*, *5*, 241–256. <https://doi.org/https://doi.org/10.1123/ssj.5.3.241>
- Carlson, R. (1991). *Vägen till landslaget. En retrospektiv studie av framgångsrika ungdomar i sju idrottar*. Stockholm: Högskolan för lärarutbildning i Stockholm. .
- Chamorro, J. L., Torregrosa, M., Sánchez Oliva, D., García Calvo, T., & León, B. (2016). Future Achievements, Passion and Motivation in the Transition from Junior-to-Senior Sport in Spanish Young Elite Soccer Players. *Spanish Journal of Psychology*. <https://doi.org/10.1017/sjp.2016.71>
- Christensen, M. K. (2009). “An Eye for Talent”: Talent Identification and the “Practical Sense” of Top-Level Soccer Coaches. *Sociology of Sport Journal*. <https://doi.org/10.1123/ssj.26.3.365>
- Coakley, J., & White, A. (1992). Making Decisions: Gender and Sport Participation among British Adolescents. *Sociology of Sport Journal*. <https://doi.org/10.1123/ssj.9.1.20>
- Collins, D., MacNamara, Á., & McCarthy, N. (2016). Super champions, champions, and almosts: Important differences and commonalities on the rocky road. *Frontiers in Psychology*. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2015.02009>
- Côté, J. (1999). The Influence of the Family in the Development of Talent in Sport. *The Sport Psychologist*.
<https://doi.org/10.1123/tsp.13.4.395>
- Côté, J., Baker, J., & Abernethy, B. (2003). From play to practice: A developmental framework for the acquisition of expertise in team sport. In J. Starkes & K. Ericsson (Eds.), *Expert performance in sports: Advances in research on sport expertise* (pp. 89–113). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Côté, J., Erickson, K., Bruner, M., Strachan, L., & Fraser-Thomas, J. (2010). Athlete development and coaching. In J. Lyle & C. Cushion (Eds.), *Sport Coaching: Professionalization and practice* (pp. 63–83). Oxford: Elsevier. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/279531467>
- Côté, J., Macdonald, D. J., Baker, J., & Abernethy, B. (2006). When “where” is more important than “when”: Birthplace and birthdate effects on the achievement of sporting expertise. *Journal of Sports Sciences*.
<https://doi.org/10.1080/02640410500432490>
- Côté, J., Saimela, J., Trudel, P., Baria, A., & Russell, S. (1995). The Coaching Model: A Grounded Assessment of Expert Gymnastic Coaches' Knowledge. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, *17*(1), 1–17.
<https://doi.org/10.1123/jsep.17.1.1>
- Côté, J., Salmela, J., Baria, A., & Russell, S. (1993). Organizing and interpreting unstructured qualitative data. *The Sport Psychologist*, *7*(2), 127–137. <https://doi.org/https://doi.org/10.1123/tsp.7.2.127>
- Csikszentmihalyi, M., Rathunde, K., & Whalen, S. (1993). *Talented teenagers: The Roots of success and failure*. New York: Cambridge University Press.
- Danmarks Ishockey Union. (2017). Indkaldelse til årets 1. U16 vest landholdssamling. Retrieved May 15, 2018, from <http://ishockey.dk/wp-content/uploads/2017/08/Indkaldelse-1.-Vest-samling-20.8.17.pdf>
- Debois, N., Ledon, A., & Wylleman, P. (2015). A lifespan perspective on the dual career of elite male athletes. *Psychology of Sport and Exercise*. <https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2014.07.011>

- Deci, E. (1971). Effect of externally mediated rewards on intrinsic motivation. *Journal of Personality and Social Psychology*, 18(1), 105–115. <https://doi.org/10.1037/h0030644>
- Delorme, N., Boiché, J., & Raspaud, M. (2010). Relative age and dropout in French male soccer. *Journal of Sports Sciences*. <https://doi.org/10.1080/02640411003663276>
- Delorme, N., & Raspaud, M. (2009). The relative age effect in young French basketball players: A study on the whole population. *Scandinavian Journal of Medicine and Science in Sports*, 19, 235–242. <https://doi.org/10.1111/j.1600-0838.2008.00781.x>
- Durand-Bush, N., & Salmela, J. H. (2002). The development and maintenance of expert athletic performance: Perceptions of world and olympic champions. In *Journal of Applied Sport Psychology*. <https://doi.org/10.1080/10413200290103473>
- Enoksen, E. (2002). *Utviklingsprosessen fra talent til eliteutøver. En longitudinell og retrospektiv undersøkelse av en utvalgt gruppe talentfulle fridrettsutøvere*. Oslo: Norges Idrettshøgskole.
- Enoksen, E. (2011). Drop-out Rate and Drop-out Reasons Among Promising Norwegian Track and Field Athletes, 19–43.
- Ericsson, K. A., Krampe, R. T., & Tesch-Römer, C. (1993). The role of deliberate practice in the acquisition of expert performance. *Psychological Review*. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.100.3.363>
- Ferreira, M., & Armstrong, K. L. (2002). An Investigation of the Relationship Between Parents' Causal Attributions of Youth Soccer Dropout, Time in Soccer Organisation, Affect Towards Soccer and Soccer Organisation, and Post-Soccer Dropout Behaviour. *Sport Management Review*. [https://doi.org/10.1016/S1441-3523\(02\)70065-X](https://doi.org/10.1016/S1441-3523(02)70065-X)
- Fog, J. (1994). *Med samtalen som udgangspunkt* (2nd ed.). Danmark: Akademisk Forlag.
- Fraser-Thomas, J., Cote, J., & Deakin, J. (2008). Examining adolescent sport dropout and prolonged engagement from a developmental perspective. *Journal of Applied Sport Psychology*. <https://doi.org/10.1080/10413200802163549>
- Geertz, C. (1995). *After the fact - Two countries, four decades, one anthropologist*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Gergen, K. (1985). The Social Constructionist Movement In Modern Psychology. *American Psychologist*, 40(3), 266–275. <https://doi.org/http://psycnet.apa.org/doi/10.1037/0003-066X.40.3.266>
- Gergen, K. J. (2001). Social Construction and Pedagogical Practice. In S. Wortham (Ed.), *Social construction in context* (pp. 115–136). Sage.
- Gould, D., Eklund, R., & Jackson, S. (1992). 1988 U.S. Olympic wrestling excellence: I. Mental preparation, precompetitive cognition, and affect. *The Sport Psychologist*, 6, 358–382. <https://doi.org/https://doi.org/10.1123/tsp.6.4.358>
- Gould, D., Feltz, D., Horn, T., & Weiss, M. (1982). Reasons for attrition in competitive youth swimming. *Journal of Sport Behaviour*, 5(3), 155–165.
- Gould, D., Feltz, D., & Weiss, M. (1985). Motives for participating in competitive youth swimming. *International Journal of Sport Psychology*, 16, 126–140.
- Gould, D., Udry, E., Tuffey, S., & Loehr, J. (1996). Burnout in competitive junior tennis players: I. A quantitative psychological assessment. *The Sport Psychologist*, 10, 322–340. <https://doi.org/https://doi.org/10.1123/tsp.10.4.322>
- Guillet, E., Sarrazin, P., Carpenter, P. J., Trouilloud, D., & Cury, F. (2002). Predicting persistence or withdrawal in female handballers with social exchange theory. *International Journal of Psychology*. <https://doi.org/10.1080/00207590143000243>
- Helsen, W. F., Starkes, J. L., & Winkel, J. Van. (1998). The Influence of Relative Age on Success and Dropout in Male Soccer Players. *J. Hum. Biol*, 10, 791–798. [https://doi.org/10.1002/\(SICI\)1520-6300\(1998\)10:6<791::AID-AJHB10>3.0.CO;2-1](https://doi.org/10.1002/(SICI)1520-6300(1998)10:6<791::AID-AJHB10>3.0.CO;2-1)
- Henriksen, K. (2011). *Talentudviklingsmiljøer i verdensklasse*. Viborg: Dansk Psykologisk Forlag A/S.
- Henriksen, K., & Mortensen, J. (2014). Reality and Dreams A Comparison of Elite Athletes' Lived Career Paths with Young Talented Athletes' Imagined Career Paths, 69–91. Retrieved from www.sportstudies.org
- Hill, G. (1993). Youth sport participation of professional baseball players. *Sociology of Sport Journal*, 10, 107–114. <https://doi.org/https://doi.org/10.1123/ssj.10.1.107>

- Jõesaar, H., & Hein, V. (2011). Psychosocial Determinants of Young Athletes' Continued Participation over Time. *Perceptual and Motor Skills*, *113*(1), 51–66. <https://doi.org/10.2466/05.06.13.PMS.113.4.51-66>
- Jovchelovitch, S., & Bauer, M. W. (2000). *Narrative interviewing*. London: LSE Research Online. Retrieved from <http://eprints.lse.ac.uk/2633>
- Kerr, G., & Dacyshyn, A. (2000). The retirement experiences of elite, male gymnasts. *Journal of Applied Sport Psychology*, *12*, 115–133. <https://doi.org/http://dx.doi.org/10.1080/10413200008404218>
- Klint, K., & Weiss, M. (1986). Dropping in and dropping out: participation motives of current and former youth gymnasts. *Canadian Journal of Applied Sport Sciences*, *11*(2), 106–114.
- Larsen, C. H., Alfermann, D., Henriksen, K., & Christensen, M. K. (2014). Preparing Footballers for the Next Step: An Intervention Program From an Ecological Perspective. *The Sport Psychologist*. <https://doi.org/10.1123/pes.2013-0015>
- Lemez, S., Baker, J., Horton, S., Wattie, N., & Weir, P. (2014). Examining the relationship between relative age, competition level, and dropout rates in male youth ice-hockey players. *Scandinavian Journal of Medicine and Science in Sports*. <https://doi.org/10.1111/sms.12127>
- López de Subijana, C., Barriopedro, M., & Conde, E. (2015). Supporting dual career in Spain: Elite athletes' barriers to study. *Psychology of Sport and Exercise*. <https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2015.04.012>
- MacNamara, Á., Button, A., & Collins, D. (2010). The Role of Psychological Characteristics in Facilitating the Pathway to Elite Performance Part 2: Examining Environmental and Stage-Related Differences in Skills and Behaviors. *The Sport Psychologist*. <https://doi.org/10.1123/tsp.24.1.74>
- Malina, R. M. (2010). Early Sport Specialization: Roots, Effectiveness, Risks. *Curr. Sports Med. Rep*, *9*(6), 364–371.
- Mills, A., Butt, J., Maynard, I., & Harwood, C. (2014). Examining the development environments of elite English football academies- The players' perspective. *International Journal of Sports Science and Coaching*, *9*(6), 1457–1472. <https://doi.org/10.1260/1747-9541.9.6.1457>
- Moesch, K., Elbe, A. M., Hauge, M. L. T., & Wikman, J. M. (2011). Late specialization: the key to success in centimeters, grams, or seconds (cgs) sports. *Scandinavian Journal of Medicine and Science in Sports*. <https://doi.org/10.1111/j.1600-0838.2010.01280.x>
- Molinero, O., Salguero, A., Alvarez, E., Marquez, S., & Tuero. (2006). Dropout Reasons in Young Spanish Athletes: Relationship to Gender, Type of Sport and Lev. *C Journal of Sport Behavior*, *29*(3).
- Monteiro, D., Cid, L., Marinho, D., Moutão, J., Vitorino, A., & Bento, T. (2017). Determinants and Reasons for Dropout in Swimming —Systematic Review. *Sports*. <https://doi.org/10.3390/sports5030050>
- Morris, R., Tod, D., & Eubank, M. (2016). From youth team to first team: An investigation into the transition experiences of young professional athletes in soccer. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*. <https://doi.org/10.1080/1612197X.2016.1152992>
- Musch, J., & Grondin, S. (2001). Unequal competition as an impediment to personal development: A review of the relative age effect in sport. *Developmental Review*, *21*(2), 147–167. <https://doi.org/10.1006/drev.2000.0516>
- Møller, T. (2017). Talent forpligter. *Appetize*. Retrieved from <http://www.appetize.dk/talent-forpligter/>
- Neely, K. C., McHugh, T. L. F., Dunn, J. G. H., & Holt, N. L. (2017). Athletes and parents coping with deselection in competitive youth sport: A communal coping perspective. *Psychology of Sport and Exercise*. <https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2017.01.004>
- Nielsen, J., Olesen, J., & Skrubbeltrang, L. (2017). *Aalborg Universitet Idrætselevs tilblivelse og transitioner*.
- Olesen, J., Skrubbeltrang, L., & Nielsen, J. (2015). *Idrætstalenter i den danske folkeskole - forpligtet på udvikling*. København.
- Park, S., Lavalley, D., & Tod, D. (2013). Athletes' career transition out of sport: A systematic review. *International Review of Sport and Exercise Psychology*. <https://doi.org/10.1080/1750984X.2012.687053>
- Patriksson, G. (1987). *Idrottens barn. Idrettsvanor- stress - "utslagning". (Children in sport - sportshabits - stress - "dropouts")*. Friskvårdscentrum.

- Patton, M. (2002). *Qualitative research and evaluation methods* (3rd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Petitpas, A., Brewer, B.W., & Van Raalte, J. L. (1996). Transitions of the student-athlete: Theoretical, empirical, and practical perspectives. In J. W. P. E.F. Etzel, A.P. Ferrante (Ed.), *Counseling college student-athletes: Issues and interventions* (pp. 137–156). Morgantown: Fitness Information Technology.
- Piaget, J. (1937). *La Construction du Réel Chez l'Enfant*.
- Pilgaard, M., & Rask, S. (2016). *Danskernes motions- og sportsvaner 2016*. København.
- Pummell, B., Harwood, C., & Lavalley, D. (2008). Jumping to the next level: A qualitative examination of within-career transition in adolescent event riders. *Psychology of Sport and Exercise*.
<https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2007.07.004>
- Rendtorff, J. (2009). Fænomenologien og dens betydning. In L. Fuglsang & P. Olsen (Eds.), *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne: På tværs af fagkulturer og paradigmer* (2nd ed., pp. 277–309). Frederiksberg: Roskilde Universitetsforlag.
- Rottensteiner, C., Laakso, L., Pihlaja, T., & Kontinen, N. (2013). Personal Reasons for Withdrawal from Team Sports and the Influence of Significant Others among Youth Athletes. *International Journal of Sports Science and Coaching*.
<https://doi.org/10.1260/1747-9541.8.1.19>
- Ryan, R., & Deci, E. (2009). Promoting self-determined school engagement: Motivation, learning, and well-being. In K. Wenzel & A. Wigfield (Eds.), *Educational psychology handbook series. Handbook of motivation at school* (1st ed., pp. 171–195). New York: Routledge/Taylor & Francis Group.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Self-Determination Theory and the Facilitation of Intrinsic Motivation, Social Development, and Well-Being. *American Psychologist*, 5(1), 68–78. <https://doi.org/10.1037110003-066X.55.1.68>
- Schlossberg, N. (1981). A model for analyzing human adaptation to transition. *The Counseling Psychologist*, 9(2), 2–18.
- Selva, C., Pallarès, S., & González, M. (2013). Una mirada a la conciliación a través de las mujeres deportistas [A look toward reconciliation through female athletes]. *Revista de Psicología Del Deporte*, 22(1), 69–76.
- Sève, C., Ria, L., Poizat, G., Saury, J., & Durand, M. (2007). Performance-induced emotions experienced during high-stakes table tennis matches. *Psychology of Sport and Exercise*. <https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2006.01.004>
- Sherar, L. B., Baxter-Jones, A. D. G., Faulkner, R. A., & Russell, K. W. (2007). Do physical maturity and birth date predict talent in male youth ice hockey players? *Journal of Sports Sciences*. <https://doi.org/10.1080/02640410600908001>
- Simonton, D. K. (1999). Talent and its development: An emergenic and epigenetic model. *Psychological Review*.
<https://doi.org/10.1037/0033-295X.106.3.435>
- Sisjord, M. (1993). *Personal experiences from organized sport, comparisons between participants and drop-outs*. Oslo: Norges Idrettshøgskole.
- Skrubbeltrang, L. (2015). Talentudvikling i idrættsklasser: Nye former for hybriddannelse og kontraktliggørelse mellem eliteidræt, skole og unge talenter. In N. Rossing, K. Ryom, & K. Henriksen (Eds.), *Talentudvikling i sport: Reflekterede organisationer, gode teams og stærke atleter* (1st ed., pp. 78–93). Gråsten: DIFO og Aalborg Universitetsforlag.
- Smith, P., Takhvar, M., Gore, N., & Vollstedt, R. (1986). Play in young children: Problems of definition, categorization and measurement. In P. Smith (Ed.), *Children's play: Research developments and practical applications* (pp. 39–55). New York and London: Gordon and Breach.
- Soberlak, P., & Côté, J. (2003). The Developmental Activities of Elite Ice Hockey Players. *JOURNAL OF APPLIED SPORT PSYCHOLOGY*, 15, 41–49. <https://doi.org/10.1080/10413200390180053>
- Stambulova, N. (2003). Symptoms of a crisis-transition: A grounded theory study. In N. Hassmén (Ed.), *SIPF Yearbook 2003* (pp. 97–109). Örebro: Örebro University Press.
- Stambulova, N., Alfermann, D., Statler, T., & Côté, J. (2009). ISSP position stand: Career development and transitions of athletes. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*. <https://doi.org/10.1080/1612197X.2009.9671916>
- Stambulova, N. B., Engström, C., Franck, A., Linnér, L., & Lindahl, K. (2015). Searching for an optimal balance: Dual

- career experiences of Swedish adolescent athletes. *Psychology of Sport and Exercise*.
<https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2014.08.009>
- Starkes, J., Deakin, J., Allard, F., Hodges, N., & Hayes, A. (1996). Deliberate practice in sports: what is it anyway? In K. Ericsson (Ed.), *The road to excellence: the acquisition of expert performance in the arts and sciences, sports and games* (pp. 81–106). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Team Danmark. (2009). Team Danmark og Danmarks Idræts-Forbund koncept for idrætsskoler.
- Team Danmark & Kulturministeriet. (2009). Rameaftale. Team Danmark 2009–2012.
- Team Danmark, & DIF. (2011). Talenhuset: Værdisæt for talentudvikling i dansk idræt.
- Thelen, E. (1995). Motor development: A new synthesis. *American Psychologist*. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.50.2.79>
- Vanden Auweele, Y., De Martelaer, K., Rzewnicki, R., De Knop, P., & Wylleman, P. (2004). Parents and Coaches: A help or harm? Affective outcomes for children in sport. In *Ethics in Youth Sport* (pp. 179–193). Leuven: Lannoo Campus.
- Wall, M., & Côté, J. (2007). Developmental activities that lead to dropout and investment in sport. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 12(1), 77–87. <https://doi.org/10.1080/17408980601060358>
- Weiss, M., & Ebbeck, V. (1996). Self-esteem and perceptions of competence in youth sport: Theory, research, and enhancement strategies: The child and adolescent athlete. In O. Bar-Or (Ed.), *The encyclopaedia of sports medicine: The child and adolescent athlete* (6th ed., pp. 346–382). Oxford: Blackwell Science Ltd.
- Weiss, M., & Ferrer, C. (2002). Motivational orientations and sport behavior. In T. Horn (Ed.), *Advances in sport psychology* (2nd ed., pp. 101–183). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Weiss, M., & Williams, L. (2004). The why of youth sport involvement: A developmental perspective on motivational processes: A lifespan perspective. In M. Weiss (Ed.), *Developmental sport and exercise psychology: A lifespan perspective* (pp. 223–268). Morgantown, WV.: Fitness Information Technology.
- Weiss, W., & Weiss, M. (2004). Exploring development differences in sport commitment. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 197.
- Wiersma, L. (2000). Risks and benefits of youth sport specialization: Perspectives and recommendations. *Pediatric Exercise Science*, 12, 13–22. <https://doi.org/https://doi.org/10.1123/pes.12.1.13>
- Williams, A. M., & Reilly, T. (2000). Talent identification and development in soccer. *Journal of Sports Sciences*, 18(9), 657–667. <https://doi.org/https://doi.org/10.1080/02640410050120041>
- Wittgenstein, L. (1953). *Philosophical investigations*.
- Witzel, A. (1982). *Verfahren der qualitativen Sozialforschung*. Frankfurt: Campus.
- Wold, B., & Anderssen, N. (1992). Health Promotion Aspects of Family and Peer Influences on Sport Participation. *International Journal of Sport Psychology*, 23(4), 343–359.
- Wylleman, P., Alfermann, D., & Lavallee, D. (2004). Career transitions in sport: European perspectives. *Psychology of Sport and Exercise*, 5, 7–20.
- Wylleman, P., & Lavallee, D. (2004). A developmental perspective on transitions faced by athletes. In M. Weiss (Ed.), *Developmental sport and exercise psychology: A lifespan perspective* (pp. 507–527). Morgantown, WV: Fitness Information Technology.